



SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 143 / Kasım 1993 / 4.-DM-

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü vesilesiyle partililere ve halka sunduğu mesaj:

TARİHİ HESAPLAŞMA GÜNLERİNDEYİZ

Partimizin 15. kuruluş yıldönümünde, ülke devrimini zafere, bunun için ordulaşmayı ve kitlesel kalkışmayı başarmaya götürmek için üzerimize düşen tüm görevleri bir kez daha bütün yönleriyle kavrayalım ve pratik çabalarımızı yetkin, yeterli ve tam sonuç alıcı kılalım!

1993'ün sıcak kışına girdiğimiz bu aşamada, her bakımdan zafer umutları ükde adım adım yükselen devrimel yürüyüşümüzün çabalarıyla gerçekleşmeye yüz tutuyor. Öte yandan gerçekten bir gerileme veya başarısızlık ortaya çıkacaksa, bunun da düşmandan değil halen utlanış et-kilerini kışkırtımlarımızla gerçekleştireceğimize şüphe yok. Ama yerle bir edilme-si, mutlak aşılması gereken özellik-lerden kaynaklanabileceği, tabii ki bu durumun da hiçbir gerekeyle savu-

nulamayacağı bir tarzda dönemi kav-ıyırız, gerçeklerin ne olduğunu çok açık bir biçimde hem bilince çıkarıyır ve hem de bunu kendimize mal edi-yoruz.

Denilebilir ki, tarih bizim için hiçbir zaman bu kadar bağımsızlaşmaya ve her sahada özgürlüğe imkanı vaat eden bir durumda değildi. Yine bilinci, örgütü ve tek irade haline ge-len partimiz önderliğinde ordulaşma-mızla halkımızı hiçbir dönem bu ka-dar kavramış, ayağa kaldırmış ve ba-

şarı yoluna sokmuş değildik. Ayrıca parti tarihimize, hiçbir yıldönümü, bu kadar kendine güvenme, bunu doğrular temelinde yakalama, başarı için ne gerekirse ona sahip olma ve böylece yürümeye güç kazanma özelliği sahip değildi. Yine belirle-lebilir ki, 15 yıl, bir çocuk da olsa ne olup olmadığını ortaya çıkarabileceği gibi, bir partinin de bir devrime yeterli olup olmayacağını, onun zaferini ge-çekleştirip gerçekleştiremeyeceğini kanıtlayabilecek bir zaman kesitidir. Yani 15 yılda bir parti ya zaferi imkan dahiline sokar ya da bunun tersi ola-rak asılır. Çok iyi biliyoruz ki, sadece ülkemizde ve bölgede de değil, dün-yanın birçok alanında mevcut partiler başaramaz, hatta dağılırken, özellikle de reel sosyalistlik temelinde kurulan bütün partiler çözülürken, yaratıcı sosyalizmin en yetkin temsilcisi parti-mizin, bu yıllarda emperyalist-kapita-list sisteme böylesine kafa tutması, bu sisteme karşı irade sergilemesi ve

Devamı 16. sayfada



Kürdistan'da yeniden doğuşun yıldönümünde HALKIMIZ NİHAİ KAZANMA AŞAMASINDA

Aslında Kürdistan'daki savaşın boyutuna ilişkin gerçeklerin zorlama-sı ve dayatması sonucu yapılan kimi itirafları bir kenara bırakacak bile, sö-mürgeci TC rejiminin en üst kademe-sinde görev yapan resmi ajızların, "Türkiyeyi böldürmeyiz", "Devlet te-rörü muhatap almayız" vb. açıklamala-rı bile, yeniden büyük doğuş anıma-gına gelen partimiz PKK'nin 15. ku-ruluş yıldönümünde, halkımızın, ön-cüsü önderliğinde iktidaraşmayı doğu gidig aşamasının da ötesinde tam iktidaraşmada ve bunun kuruma-laşmasını başamada kararlı bir yük-lenışı yaşadığını izlasyıla gösteriyor.

Gerçeklerin dev aynasında böyle bir tabloyu tüm açıklığıyla seyreden herkesin, yine aynı resmi ajızların her şeyi rağmen ısrarla, "Terörün kö-kü kazanacak" sözlerini dile getirme-lerinin nedenini bulmakta zorlanma-ması gerekiyor.

"Misak-ı Milli" sınırları içerisinde "saf Türk" olmadığı için "köle veya uşak olma hakkı"na sahip olan halkı-mız, bu hakkın kendisini bütün doğ-al gelişim halkanından uzaklaştırdığı gi-bi bu on insanlıktan çıkarmaya yönelik olduğunu öncüsü PKK önderliğinde görüp ayağa kalkınca, bunun karşı-sında tutunamayan sömürgeci TC'nin yetkililerinden böyle birbiri ya-

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın şu sürecine ilişkin partililere, ARGK savaşçılarına ve cephe çalışanlarına talimatı:

KIŞ PERSPEKTİFLERİ

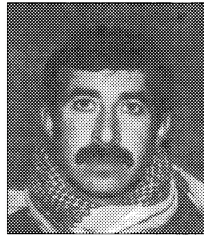
Kazanmamak için hiçbir neden yoktur

Yeni hükümet, bir hükümette var olması gereken bütün işlevini bir ta-rafa bırakıp, başta genilla ordulaşmayı ve savaşımı olmak üzere ba-da-yaracak kalkan halkın eylemini ezmele ve bu temelde sahte bir Kürt reformculuğuyla kendini görevlendirmiş bulunmaktadır. Diğer bütün işler bu temel göreve bağlı olarak ele alınmaktadır. Denilebilir ki, bu an-lamda özel savaşın tek ve birincil amacına bağlanmış bir yan güçler hü-kümeti olarak da değerlendirilebilir. Özel savaş kurmay, gerek kendi için-de, gerekse siyasal partiler içinde ve mediste her dedikini kanun düze-yine getiren uygulamak için "kendi deyişleriyle: mutabakatı çok güveni-miz olsa da sağlayıp, bu amacına hiç boyu ulaşmak istiyor. Aslında bu-nun hem içte hem dışta en az desteklendigi, başarısına da fazla güvenil-medigi, oldukça kuşkuflu ve fazla bel bağlanılamaz bir politika olduğu çokça tartışılmakta, değerlendirilmektedir. Yani böyle bir politik be-lirlemeyle bu kadar özel savaşa bağlanmaya, en zayıf iç ve dış destekle yol almaya çalışılmaktadır.

Geçen bahardan beri, özellikle devlet bünyesindeki çelişkilerin sonucu Özal ekibinin adım adım kenara itildiği ve aynı şekilde o yaklaşımların da en sert bir biçimde tasfiye edildiği biliniyor. Bunun yerine Demirel-İnönü ve Güreş'in eli ele vererek daha kemalist-inkararı bir yaklaşımı, geleneksel

Devamı 4. sayfada

NURHAK DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ



Şıxo DİRLİK (Sabri)

ANI YAZILARI 13-15. SAYFALARDA

Türk sömürgeciliği, kemalist solculuk ve Dersim

Dersim'de ARGK gerillalarının, pratiği olduğu belirtilen silahlı bir grupta girdiği çatışma sonucunda bu gruptan altı kişinin öldürülmesi üzeri-ne, üstü küllenmiş gibi görünen ciddi bir sorun yeniden tartışılmalın gün-demine otudu: Türkiye solunun Kür-distan ulusal kurtuluş mücadelesi ve PKK karşıсында tavrı sorunu. Çatışma-mada ölenler, bunun da ötesinde ajan oldukları gerekçeyle cezalandırılan bazı unsurlara ve cezalandır-

ılacağı söylenen bazı kişilere sahip çıkan, bu olayların halk ve devrim salarındaki gelişmelerin çözüm yön-teimine ilişkin yaklaşım hatalarından kaynaklandığını ileri sürerek gerçeki-lerı çarptan ve bilinci olarak sapırlmış bir temelden yola çıkarak anlayış-ları karşısında, öncelikle bu tavrın sorgulanması gerekiyor. Birçok temel soru yanıtını arıyor. Türkiye solu, Kürdistan'da hüküm süren yabancı egemenliğin tasfiye edilmesini amaç-layan devrimi kurtuluş savaşına ne ölçüde dostça yaklaşıyor? Bu sol mevcut yaklaşımlarıyla bu savaşın yanında mı yoksa karşısında mı yer alıyor? Kürdistan ulusal kurtuluş sa-vasıyla ilişkiden yoksun sözcükler-den çıkıp pratik bir temele kavuşmuş

gerçek bir dostluk ve dayanışma na-sıl sağlanabilir? Halkımızın istikrarlı bir gelişim seyrini izleyen mücadelesiy-le Kürdistan'daki sömürgeci kurum ve kuruluşları dağıtmaya başladığı, yabancı egemenlik aygıtını önemli ölçüde parçaladığı ve kendi idare or-ganlarını örgütlenmeye doğru yu-rduğu bir dönemde, Türkiye solu-nun çeşitli gruplarının hala Kürdis-tan'da bazı kesimleri örgütlemekte ısrarlı davranmaları hangi anlama geliyor? Sömürgeci partiler bile ülke-mizdeki faaliyetlerini önemli oranda durdurur ve birçok alanda kendi örgütlerini feshederken, bu partilerden daha inatçı bir tavır takınarak Kür-distan'dan vazgeçmemekte ayak di-

Devamı 7. sayfada

İKTİDAR, 15. KURULUŞ YILINI TAMAMLAYAN PKK'NİNDİR

KAHRAMAN KÜRDİSTAN HALKI!

"Başkan APO, yüklenin kazanacağınız diyor. PKK'yle, ERNK'yle, ARGK'yle donatılan ve büyük örgüt gücüne, büyük savaş gücüne ulaşan Kürt halkı için artık yenilgiden söz edilemez diyor. Her şey bin yıllık özemlemlerinizin gerçekleşmesi içindir diyor. PKK, Kürt halkının tarih bülencidir. PKK, halkımızın tüm geleceğinin ifadesidir. PKK, Kürdistan'da zaferin ve kazanmanın adidir."

19. SAYFADA

PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü nedeniyle Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN'a sunulan bağlılık mesajları

19-20. SAYFALARDA

Kürdistan'da yeniden doğuşun yıldönümünde HALKIMIZ NİHAİ KAZANMA AŞAMASINDA

Baştarafı 1. sayfada

lanlayan ve doğruları hiç yanıştırmayan açıklamalar duymak, elbette şaşırtıcı değildir.

Partimizin bu yeni kuruluş yıldönümünde ortaya çıkan gelişmeler, elde edilen çok büyük kazanımlar, Kürdistan devriminin zafelerini süz iltibarıyla sınırlı zamana kadar yakınlarmıştı. Asıl görülmeli gereken yakıcı gerçek budur. Abdullah ÖCALAN yoldaşının deyimliyle, sömürgeci TC rejiminin özel savası bu kadar yakınlaştırmaması, ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük başarıya bu da kazanım yolunda olduğunu kanıtlıyor. Dolayısıyla Kürdistan'daki durumun değerlendirilmesi yapılmak, temel alınması gereken nokta somut gelişmeler ve bunların ortaya çıkardığı sonuçlardır. Karşımdaki durumdan sıradan değil, varlığı inkar ve imha üzerine şekillenen ve hiçbir zaman PKK gibi bir tarafa karşılaşmayan, bu nedenle de -zayıflığın da bilecek- büyüklük kompleksine kapılan ırkçı, barbar bir düşmandır. TC'nin, PKK önderliğindeki halkımızdan aldığı büyük yenilgiyi kabullemesi de beklenemez. Hiç şüphesiz onun kabullenip kabullememesi halkımız açısından bir sorun teşkil etmez. Nitekim "kölelik veya uşaklık hakkını" tanıdığı halkımız üzerinde resmileştirdiği "söz hakkını" yitirmiş durumdadır. Geçmişte halkımız "köle veya uşak" görür, bugün de "terörist veya baldırı çıplak eşkiya" olarak görüyor. Bunda şaşılacak bir husus yoktur.

"Güneydoğu bölgesinde devlet sancısı çekiliyor. Ve bölge giderek PKK'nın egemenliğine giriyor" sözleri, PKK'nın başarmayaacağı söyleyiş, onun "terörist" olarak nitelendirilene atılır.

Yine özel savaş rejiminin imajına ihtiyaç duyduğu TC Başbakanı açıklamaları arasında birinde "Uyumsuz gecelere devam" diyor. Ama aynı zamanda hemen her vesilede "PKK'nın kökünü kazıyacağız" sözlerini de eksik etmiyor.

Soruna gösterilen yaklaşımlardaki büyük çelişkilerin gelişmelerin asıl düzeyini rahatlıkla görebiliyoruz. Soruna ilgili herkesin artık duyduktan baktığı eski bir klasik yaklaşım sergileniyor. Bu yaklaşımın sınırlı bir başarı sağlama bile hayaldir. Cumhurbaşkanı Demirel'in bir gazeteciye açıkladığı gibi, mevcut klasik yaklaşımın dışındaki her politika ulusal kurtuluş mücadelemize taviz anlamına gelmektedir. Ancak klasik inkar tutumunda ısrar etmenin TC lehine gelişmeye yaratacağı da hemen bellidir. Bu gerçek hiçbir şekilde inkar edilemeyecek kadar açık bir durumdur. Düşmanın bu konudaki inisiyatifinden bahsedilemez. Kurtarılmayacak kadar yıkılmıştır. Artık son çirpinışlar içerisinde geçmiş hayal ediliyor. Özel savaş rejiminin kukla temsilcisi bu hayali "Kürt kökenli vatandaşlarımızı Kürtlükleriyle övünüsünler" diye onları Kürt olarak sevelim. Ama benden Kürtlüğe dayalı idari, siyasi haklar istemesinler. Bunu asla izin vermem" sözleriyle dillendirenlerdir. Artık bunda çok geçkilmiştir. Çünkü karşıdaki Kürt eskisi gibi devletten korkup devlete sadakat göstermiyor,

tersine böyle olan geçmişinden nefret ediyor ve bu geçmişin bütün izlerini ve sahiplerini kalıcı bir şekilde mahkum etmek için ölümüne savasıyor ve kazanıyor. O artık insanlığı kazanıyor, insanlığını kaybetmeyi asla düşünmez. Laneti geçişe davet, hangi sözlerle süslenirse süslenirse, hangi sahte vaatlerle donatılırsa donatılırsa, en ağır kölelik zincirlerini kırmakla kalmamış, büyük özgürlüğü yakalamış bir halk için günün geçilecek bir olaydan başka bir şey olmaz.

"Türkiye Cumhuriyeti, yüzyılın başındaki Türkiye'den çok daha güçlüdür" açıklaması yapıyor. Sözümona bununla hem PKK tehdit ediyor ve hem de halka güven veriyor. Amaçları bir kenara bırakalım, fakat söylenen sözler gerçekten de doğru. Ancak asıl olandaki ve sömürgeci egemenleri çılgına çeviren, bu kadar güçlü Türkiye'nin PKK karşısında yenilgiden yenilgiye sürükleniyor olmasıdır. PKK'nın, güçlü olan Türkiye'den her kımardan daha güçlü olduğu ve bu konumla büyük bir gelecek vaat ettiği 15. yıldönümünde çok açık bir şekilde gördüğüne şaşılmıştır.

Eğer gerçek böyle değilse neden en basit örneklerle sarılınarak "PKK'ya en iyi cevabı Naim verdii" veya "Türkiye'nin Galatasaray galibiyetine ihtiyacı vardı" sözleri sarılıyor?

Hiçbir çaba devletin çözümünü gizleyemez

Geçen Ekim ayında sömürgeci basın-yayın ve kimi devlet yetkilileri TC'nin Kürdistan'da otorite olarak olmadığının yaygınca tartışmak zorunda kalıyor ve bunun ne denli büyük bir tehlike olduğu konusunda uyarıda bulunuyorlardı. Bu kesimlerin açıkladığı büyük panik olduğu gibi kamuoyuna da yansıyor. Özellikle Demirel'in şahsında yaşadığı gibi bu panik daha o zaman rejim taraflarında çok tehlikeli bulunuyor ve yaytırılması için, bu da böyle bir tartışma nesnesi için yukarıdan emir geliyor. Sonuç, herkesin tahmin edileceği biçimde oldu. Dolayısıyla gündem değiştirildi, yerine devletin "güçlülüğü" ve "kararlılığı" işlenen konular yerleştirildi.

Kendi kendilerini kandırma veya zaman kazanma anlamına gelen bu yeni gündemin beslenmesi için gerek açıklamalar da yapıyorlar. İşlen esas tema "PKK'nın kökü kazınmadan sorun çözülmez" sözleriyle ifadesini bulan yaklaşım oldu. Demirel, "Silahlı terörist dağdan indirilmedikçe sorun bitmez. Devlet güçlüdür ve bunu başarmaz" şeklinde açıklamasını bir kez daha taktırlar; Tansu Çiller, "Yöre halkı kararlılığını görünce PKK'ya tepki duyuma başladı" biçiminde psikolojik amaçlı güllüm demiyor veriyor.

Sömürgeci rejimin çokış süreci veya çözümsüzlüğü o kadar derin ve o kadar açıkta yansıyor ki, geçmişi asıl boyutlarını kapatmak mümkün olmuyor. Nitekim devlette yaşanan çözülsüzün her gün biraz daha derinleşmesinin bir nedeni de ısrar edilen bu yaklaşımın bir sonucudur. Öyle ki

mevcut durum o kadar anlaşılır bir boyuttadır ki, söylemek fazla bir söz bırakmamaktadır. Bu sorunun devletin inisiyatifinden, kontrolünden çıktığını söyledik. Ne kadar çaba sarfedilse de gerekli olan "mutabakatı" sağlayamaz. Tek sesliğin bozulmasını hiçbir çaba önleyemez. "Bu hükümet Güneydoğu sorununu çözmez", "Ulusal seferberlik içine girmek zorundayız. Yoksa gidiyoruz", "Her iyimser olmaya çalışırım, ama bu gidiş insanda iyimserlik bırakmıyor. İyice tartmak gerek. Nereye gidiyoruz?" bu açıklamaların bir de söz konusu gerçekle bağlantılı yorumlanması gerekiyor.

Geçmişte çokça başvurulan ve hep inkar yaklaşıma hizmet ettirilen "diş kaynak" da da "diş destek" iddiasına yeniden başvurma ihtiyacı duyuluyor. Bu da aklın-mantığın sınırlarını zorluyor. Komşuları tehdit etme, sözümona gerekirse savaş açma söylemleri tekrarlanıp duruluyor. Çok açıkça görüldüğü gibi bundan alınan hiçbir sonuç yok. Kaldı ki, bu kuru kabadayılığa karşı komşular, bırakalım sinmeyi, tersine ciddi-sert tepki gösteriyorlar. Hiç şüphesiz bunda haklı olan çokça gerekçeler vardır. Çünkü PKK Kürdistan'dadır, orada sökülmezcesine kök salmıştır, halklaştırmış, milyonlar örgütlü gücüne dönmüştür, yine aynı topraklarda güç temelinde gerçek temsil ve taraf olarak bütün dünyada ciddiye alınır olmuştur. Bu gelişme bile bir yerde devrimdir. Tartışılmaz gerçek olan, PKK'nın bu devrimi "Misak-ı Milli" sınırları için havşeden Kürdistan'da TC'ye karşı başarmış olduğudur. Bu gelişme genelde uluslararası alanda, özellikle ise TC'nin çevresindeki bütün komşuları tarafından iyi ki biliniyor. Dolayısıyla bölgenin en barbar gücü olarak TC'yi tanıyan komşuları, "teröristleri desteklemeyin" uyarılarını karşı o ana PKK'nın Kürdistan'da ortaya çıkardığı gelişmeler hatırlatarak susturuyorlar.

Sosyal demokratik maskesi altındaki sömürgeci özel savaş rejimini temsil eden SHP Genel Başkanı Murat Karayalçın, kendilerine karşı savaşınlar arasında boyunca haç taşıyan Hristiyanları da olduğu yönünde açıklamalar yapıyor. Birinci Suriye denetimindeki Kürdistan parçasından yoldaşlarımızın Kuzey Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alarak savaşmaları ve şehit düşmeleri, "PKK diş kaynağı" iddiasına gerekçe gösteriliyor ve bu durum Suriye'nin sıkıştırılmasında çok olarak kullanılıyor. Bu iddialar ve gerekçeler saçma ve basit yaklaşımlardır. Politik olan herkesin yakından gördüğü ve kabul ettiği gibi TC'nin kendisi diş merkezlerin desteğiyle ayakta tutuluyor ve PKK karşısında yaşıyor. Öyle ki, diş devletlere "PKK bir terör örgütüdür" açıklamasını yapmaları karşılığında her şeyini vermeye hazır olan yine TC'nin kendisidir. Dünyanın egemenliğini oynayan devletlerden büyük siyasi ve askeri yardım alan ve bütün geleceğini bu devletlere bağlayan TC olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim Çiller'in ABD gezisi sonrasında, bir ABD gazetesinde yayınlanan "Satluk Müttefik" başlıklı yorum,

TC'nin söz konusu gerçeğine kısmen de olsa dokunduğu için sömürgeci yetkililerde tepki uyandırdı. Gerçekten de her diş gezinin odak noktası PKK olduğu gibi, PKK'nın iyi edimesine yardımcı olunması karşılığında Türkiye satıldığı kanılıyor. Türk egemenleri çıkarlarını korumak ve gelecekle ilgili güvenceye almak pahasına emperyalist güçleri çeşitli biçimlerde Türkiye'ye ortak etmeye çalışıyorlar.

Devrim yakaladığı bu aşamada ve devamında TC'nin bu türden aslı olmayan iddialara başvurması daha fazla beklenilebilir. Bu iddiaları bir yandan mücadelelemez ve onun önderliğini kalamayacağı karşısın, diğer yandan kendisinin dışa bağımlı durumunu kapatmayı, dengelemeyi amaçlamaktadır. Almanya, Fransa, İngiltere ve İsveç'in son dönemlerde yürütselver şahsında mücadelelere karşı içerisinde girdikleri tutumun izahı çok açık değil midir? Yine diş devletlerin ya da yabancı yetkililerin PKK aleyhinde en sıradan açıklamalarına dört elle sarılmak, bunları bütün basın-yayın kurumlarıyla iç ve dış kamuoyuna zevkle duyuran, "PKK'nın diş kaynağı" olduğunu söyleyen TC'nin kendisi diş midir?

Geçerken şu noktayı vurgulamak gerekiyor ki, PKK, kendisini ulusal kurtuluşçuluğa sınırlayan bir hareket değildir. Bunun sınırlarını aşarak bir insanlık hareketi konumuna ulaşmıştır. Saffarı insanlığın yüceltilmesi mücadelesine katkı sunmak isteyen herkesi açıktır. PKK, tarihin en zorlu kollarında en anlamlı bir mücadeleyi başları bir şekilde yürütmekte insanlık davasında söz hakkını elde etmiş ve bu konuda bir çekim merkezi haline gelmiştir. Bunda yadınacak hiçbir husus olmadığı gibi, tersine gurur verici, oldukça sevindirici bir gelişme durumundan bahsetmek gerekiyor. Dolayısıyla halkımız, PKK'nın öncülük ettiği davasının bir insanlık davası niteliğine de taşıdığına gömül; "Apo Ermeni'dir", "PKK diş güçler tarafından kullanılıyor" bu iddiaları da kulak asmayla değer bulmamalıdır. Sömürgeci rejimin söz konusu iddialarını kendi zayıflıklarını gizlemenin bir aracı olarak gündeme getirdiğini unutmamalıdır.

Nitekim yaşımanın bütün sahalarında TC'nin yaşadığı çoklu günbi ortadadır. Bunun sayısız örneği somut bir şekilde gördüğümüzde, Erzurum, Mus, Maras, Bayburt vb. bazı yerlerde yapılan PKK aleyhtarlı gösteriler, yaşanan rejimin bunaldımından kopuk olaylar değildir. Bu gösteriler, yanlışlıkla çalışıldığı gibi asla halkın PKK'ye tepki duyduğu anlamına gelmez. MHP'li faşistler, devlette işbirliği içinde bulunan kesimler ve bunların içinde çok az sayıda kardinaller çevreler, o da yoğun çabalar sonucu bir araya getirilip devlet gücüne sende yürütülüyorlar. Bu gösterilerin son dönemlerde yaymaya çalışmak, çok yeni bir gelişme biçiminde yansımak ve yine bu gösterilerde "Apo Ermeni uşadığı", "Kahrolsun PKK", "Türkiye PKK'ya mezar olacak" vb. sloganlar atmak, yeni geldiğinde çok güçlü ve yerleşmiş olduğu propagandası yapılan TC'nin ne kadar küçüldüğü, ne kadar basitleştiği, ne kadar acizleştiği ve

adeta PKK karşısında bir devlet olmaktan çok basit bir katil örgütü durumuna düştüğü konularında bir belge olmaktadır.

Burada belirtilmesi gereken bir gerçek vardır. Türkiye ve Kürdistan'da PKK'ye karşı olan kesimler yok değil. Bunlar bile kendilerinin tam güvencile olduklarından emin olmadan PKK'ye yönelik karşı-faaliyete açılan basurma tehlikesini göze alamıyorlar. PKK'nın "ihane" ve her türden halk düşmanlığı özgürlük tanımamayacaktır" ikisi, bu kesimleri ezmeze her zaman hazırdir. TC Cumhurbaşkanlığı hemeri zaman "devlet her yerde" açıklamasını yapıyor. Ama her yerde olan bu devlet her yerde PKK'den darbe üstüne darbe almaktadır. Bu, devletin her yerde hedef durumunda olduğu, PKK'nın ise her yerde haksızlığı ve baskıya karşı hesap sorucu bir pozisyonda bulunduğu anlamına geliyor.

Bu konuda son olarak şöylebilmek söz ise, rejimin yönlendirmesi altında halkımız ve mücadelede karşı kullanılan MHP'li faşist-kontra-ir işledikleri insanlık suçlarını belideli çok açık deyeceklerdir. Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Kiş Perspektifi" başlıklı değerlendirmesinde bu konuda perspektif sunmuş ve gerekli yönelim için talimat vermiştir.

Türkiye ve Kürdistan'da olayların ve olguların akışı belirleyen ulusal kurtuluş mücadelesi ve buna karşı geliştirilen karşı-devrimci özel savaş olduğu gibi, her önemli gelişme farklı bir biçimde gündeme geliyor, dolayısıyla sonuçları yine aynı nedenden dolayı değişik türden yansıyor. Yaşanan bu olağanüstü günler devrim ve karşı-devrim cephesi taraflarından farklı bir şekilde lehte değerlendirilmeye çalışılıyor. Fakat burada göze kaçırılmaması gereken önemli bir nokta, devrim cephesinin haklılığı, doğruluğu ve gerçekleri temsil ettiği ve karşı devrim cephesinin ise bütün gücünü bunun tersini temsil ederek, her şeyini devrimci cepheye karalamaya ve onun başarısını engellemeye ve kendini kurtarmaya çalıştığıdır. Bu konuda rejimin kendi çıkarlarını ifade eden sınırlar içinde hareket eden iktidar, muhalefet ve diğer kurumları arasında bir mutabakat söz konusudur. Ancak bu mutabakat rağmen başarılı olunamaması, Kürdistan devrim mücadelesinin zafarını eşliğine getirilip açıklan olmasa da kabul edilmesi durumu söz konusudur. İşte bu gelişme seviyesi, rejimin üzerine ağır bir yük olarak bindiriyor ki, onun temsilcileri de zor durumda bırakmaktadır.

İşte bu zorlanmanın, söz konusu ağır yükün büyük sorumluluğunun rejimin perde önünde temsilcisi olanı yapan hükümet ve muhalefet partilerinin arasındaki ilişkilerde de yansıyor. İy görüyoruz. Kürdistan sorununun sömürgeci rejimin yıkılışı konusunda tehlike canlarını çalması bu temsilcilerde de büyük panik yaratıyor. Bu ağırlığın altında kalmamaları manevraları, yürütülen politikalar da bunun etkileri görüldüğü.

Bu nedenle sömürgeci muhalefet partilerinin mevcut hükümet, sömürgeci hükümetin ise sömürgeci muhalefet partilerine yönelik politikaları

ve eleştirilerini bu yönüyle de değerlendiren gerekçeyi. Bazı sömürgeci yetkililer, yine rejimin bazı ekı hocaları, bu durumu yüzeyssel ve basit bir tarzda ele alıp oy kaygısı çekilmeden değerlendirmiyorlar ki, esas gerçeğin gizlenmesine hizmet ediyordı. Elbette çıkar çevrelerinin vatanışandan o alma kaygısı vardır. Ancak Türkiye normal koşullarda yaşayan ve ciddi sorunlardan yoksun olan bir devlet olmaksızın çoktan çıkmış bulunmaktadır. Dolayısıyla sömürgeci egemenlerin kaygıları hem büyümekte ve hem de çeşitlenmektedir. Öte yandan tarihte örneklerini çokça tanıdığımız gibi devrim aynı zamanda bir hesap sorma hareketidir. Devrimin bu gerçeğinden dolayı karşı-devrimi temsil edenler, hem devrimin kendilerinin hesap sormasından, hem de perde arkasındaki güçlerin başarısızlıklarından dolayı kendilerine suç yüklemelerinden telaya kapılırlar. Devrimde böyle bir aşamanın yakalandığını, bir de sömürgeci düzen içi resmi güçlerin ilişkisi ve politikalarına bakarak söyleyebiliriz.

"Erken seçime güçlü bir hükümet bu sorunu çözer", "Kan üzerinde politika yapıyor", "Geçmişte neredeydik, yalan söylüyorlar", "Uyarılarımıza dikkate alınmadı, sorun bu boyuta ulaşmadı", "Sorumuz politikalar sonucu ülkemiz bölünme tehlikesiyle karşı karşıya gelmiştir" ve buna benzer çok çeşitli açıklamaları hemen her gün duymak mümkündür. Bu suçlayıcı temeldik açıklamalar, aslında hesap vermekten kaçınmayı da amaçlamaktadır. Gerçekte ise bu yönlü açıklamalarda bulunan herkes suçludur. Bugün bunlardan hiçbir haklarımızın gerçek çıkarlarını ifade eden sorunun köklü çözümüne yanaşmamaktadır. Bu özgümsüzlük noktasındaki ısrarlı yaklaşım, daha çok kanın dökülmesine, enflasyonun daha büyük rakamlara ulaşmasına ve sonuçta bunun bütün faturasının halka çıkmasına yol açmaktadır.

Kaldı ki, özellikle 1980'li yıllardan bu yana sömürgeci rejimin bütün hükümetleri bir kukla olmanın, özgümsüzlüğü derinleştirmekten, tabii ki onların özgümsüzlüğü rejimin özgümsüzlüğüdür. Bu, her zaman yapılabilecek siyasi değerlendirmelerde açıkla tutulması gereken önemli bir noktadır. Sömürgeci partilerin görünürdeki yaklaşım ve ilişkileri, bu önemli noktadan, kesin olan bu gerçeğin kamuyu tarafından bilinmemesi ya da görülmemesi temelineleir. TC Başbakanı yaptığı açıklamaların birinde, "Türkiye'yi 10 yıldır ortaya getiren getire... 1993'un başında terör örgütü PKK'nın ilmi ettiği ateşkesde de hükümet elini uzatmış ve onun oyununa gelmiştir" şeklinde sözleri yer vermesi, kamuyuyla yönelik bir aldatmaca yaklaşımıdır. Bilinir ki, şimdi ki başbakan ve o zamanki devlet başkanı Tansu Çiller de hükümete görev yapıyordu. PKK'nın tek yanlı ilmi ettiği ateşkesde karşı Demirel başbakanlığındaki hükümet beklenmedik bir gelişmeye karşı karşıya kalmış, barışa devreye girilince imha operasyonu felce uğramıştı. Devlet kendisi açısından çok etkisi yaratan bu gelişmeye bağlanmış ve bu nedenle planladığı gibi imha operasyonlarını sürdürememiştir. Fakat her çabasıyla ateşkes koşullarını değiştirmeye çalışmıştı. En nihayetinde ateşkes koşulları ortadan kalktındığı ise, iç ve dış kamuyuyla yapılan açıklamalar, çok iyizüzlük PKK'nın ateşkesi bozduğu belirtildiği. Tansu Çiller'in bu açıklamaları üzerine ise, o dönem Başbakanı Demirel, eski içişleri Bakanı İsmet Sezgin ve diğer bazı ilgililer birer açıklama yaptılar ve ateşkes uymadıklarını belirterek kendi

kendilerini yalanlamış oldular.

Bütün bunları durdurulamayan çöküş, yenilginin ve bir türlü giderilemeyen acizliğin belgeleri olarak değerlendirilen gerekçeyi. Sömürgeci-ler Kürdistan'daki devimsel gelişmelerinde oldukça ciddiye alıyordı. Bütün düzenlemeleri buna göre yapmış durumunda kalmıyorlar. Söz konusu düzenlemelerde de oldukça büyük bir zorlanmaya yaşıyorlar. Özel savaş türüne kadrolara politikalarını yürütmeyorlar. Her türlü özel savaş yöntemlerine rağmen gelişme yolundan alıkonulamayan ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında ismarlama politikacılar beklenenden daha kısa sürede ypranıyor ve varlıklarını tartışma konusu oluyor. Tansu Çiller'in çok kısa sürede ypranması, bu duruma açık bir örnek. Devimsel gelişme o kadar hızlı bir şekilde seyrediyor ki,



Emperyalizme yanıt: "Biz PKK'yiz, bizi yasaklayın!"

özel savaş rejimine politikacı değişimin fırsatını bile vermiyor. Son DYP Kongresinde Tansu Çiller'in rakipsiz aday olarak genel başkan seçilmesi bir nedene bu bu durumda bağlantılı bir olaydır.

Nitekim DYP Kongresi'nde yapılan düzenlemeler, konuşmalar, açıklamalar ve gösterilerin hepsi sömürgeci özel savaşın etkisindeydi. Kongre salonunda özel savaş gösteri yapıyordu. Tansu Çiller'in seçilmesinden tutulim konuşmasına kadar hepsine yön veren özel savaşçı. DYP zaten kendisini parti ve mevcut sistemin sadık savunucusudur. Ancak buna rağmen bu politikasını bir kongresine yanıtında durumdanda olmadı. Delegeleler ise özel savaşla nasıl etti olduklarını bile fark etmediler. Kongrede "Kahrolsun PKK", "Türkiye Apoya mezar olacak" gibi sloganları atılması ve yine Çiller'in genel başkan seçildikten sonra yaptığı konuşmada "İlk hedef PKK" olduğunu özellikle vurgulaması, özel savaşın kendisini konuşturmakta başka bir şey değildi. DYP içerisinde Çiller'den büyük rahatsızlıkların oluşmasına rağmen, onun özisi oy çoğunluğuyla seçilmesi bu konudaki önerilerden biridir. Şüphesiz bu saçırıcı bir gelişme olmadı; beklenen sonuç farklı değildi.

Görülüyor ki her şey yön veren sömürgeci özel savaşçı. Bütün sözde gerçek raderleri ona tala bilimsizdir. Rejim bunun dışında hiçbir politikaya izin verilebilecek gücü kendisinde bu-

lamıyor. Bu durum tüm çıplaklığıyla ortaya çıktığı için, hangi çaba ve yöntemlere başvurulursa vurulsun halkımızın PKK önderliğinde tam iktidaraşmaya doğru gittiği gerçeği gizlenemez. Yaşamakta olan gerçek, hakkında fazla söz gerek olmayan böyle bir durumdur. Sömürgeci demagogların, iktidarı açıklamalarının gerekçeleri karşısında dayanma gücü hiç kalmamıştır.

Emperyalizm TC'nin suç ortağıdır

İlkin Almanya, ardından "yeni dünya düzeni" çerçevesinde çıkarlarını Almanya ile birlikte hareket etmekte bulan Fransa, bir süre sonra da İsviçre ve İngiltere Kürdistanı yurtseverlerin demokratik kuruluşlarına, işyer-

Fransa olmak üzere, diğer devletlerle TC kuruluşlarına yönelik eylemlerde bulunmasını sonucu olarak gündeme gelmediği. Tekrar hatırlatmak gerekirse, diğer emperyalist ülkelerin yanısıra özellikle Almanya ve Fransa'nın askeri ve siyasi olarak yünca desteklediği sömürgeci TC'nin Kürdistan'da yaptığı katliamlara ve yüttüldü dizginis terörle karşı misileme haklarını kullanan Kürdistanı yurtseverler doğel tepkilerini dile getirtiler. Kaldı ki, yurt dışında bulunan bütün TC kurtuluşu karşı çeşitli makeler altında ajantlık faaliyetlerini yürütmek için vardır. Bugün Türkiye, emperyalizmin aynı olmadık tek bir ciddi adım atabileceği güçle sahip değildir. Dolayısıyla dünyada insan hakları ve demokrasi konularında şampiyon olduklarını belirten belli başlı emperyalist ülkeler, isteseler bir günde TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına ve terörüne son verebilecek bağlara sahiptirler. Neden TC soykırım boyutlarına varan katliamları nedeniyle bir söz düzeyinde bile kınanmıyor da, dünyanın gözleri önünde çok haksızca katledilmesine en doğel tepkisini dile getiren Kürdistan halkı terörist olarak mahkum ediliyor ve türlü türlü sahte gerekçelerle tutuklanıyor? Bu noktada büyük bir iyizüzlük ve çok açık olan çifte standart uygulaması vardır.

Yukarıda bu başkının ulusal kurtuluş mücadelemizin yakaladığı iktidaraşma aşamasıyla bağlantılı olduğunu söyledik. Özellikle ABD ile birlikte Almanya ve Fransa, TC ile PKK arasında 10. yılını yaşayan savaşta çok kapsamlı askeri ve siyasi yardımları TC'den yana taraf oluyor. Gelinen noktada Kürdistan'dan kovulmak üzere olan TC'nin konuşma, bence yardımların boşuna harcanması ve bununla birlikte yine bunca çıkarın tehlikeye girmesi anlamına gelmektedir. Türkiye çok ıddialı olduğu 1993 yılını hiç beklemeyişi bir düzeyde kaybetti. Dizginis askeri çizide politikasına, boyutları uluslararası düzeyde varan mutabakatla rağmen PKK, bütün türü süreçleri aşarak sonuç alma dönemine girdi. Emperyalizmin onayından geçen şimdiye kadarki TC politikası Kürdistan sorununu çözmemiş, tersine sorunun kendiliğinden aşılma daha tehlikeli boyutlara ulaşmasına neden olmuştur. Dolayısıyla bu noktadan sonra yeni çözüm yöntemleri, eskisini aşan yeni politikalarla ihtiyacı yutulmaktadır. Geçen dokuz bahardan sonra onun bu gerekçeleriyle. Fakat geçen baharlarda olduğu gibi gelecek baharlardan umutlu olunamıyor.

Bu nedenle "uluslararası mutabakat" bu keş de bir daha bütün cephelelerinden saldırıya geçiyor ve PKK zaafiyetli oranda avantaj sağlamaya çalışıyor. Güneydeki güçler kısıtlanıyor; Suriye ve İran'a ortak hareket ("sınır ötesi") düzenlenmek isteniyor; en uygun durumda olan Almanya ve Fransa PKK'ya kuşatmaya alarak serisi kısma görevini üstleniyor. Bir yandan dışı bu yoğun saldırı lırası devam edip PKK en azından meşgul ediliyor, diğer yandan TC de Kürdistan'da vahşetin sınır tanımadan katliamlara sonuca gitmek isteyecek. Kısacası uluslararası mutabakatın düşmesine basılmış durumdadır.

ABD, Almanya, Fransa ve diğer emperyalist devletlerin bu tutumlarını çok yönlü değerlendirendik sonuçlara ulaşmak gerekıyor. PKK'yı tüm den karışlarına dikme riskini göze alacak kadar acemi değildir. Öte yandan partimizin emperyalizme güvendiği ve bu nedenle tedbiris olduğu yanlışlığına önderlekmelidir. Nitekim PKK'nın önderlik ettiği mücadele, sadece Avrupa devletlerinde değil, yığı-

mını hedeflediği TC devletinde bile gelişikleri ve olanakları değerlendirilip örgütleniyor. PKK, emperyalist devletlerle TC'yi konumlarına göre değerlendirir de her ki tarafın da karşı cepheye olduğunu gözde ediyor. TC'ye karşı olduğu gibi, emperyalizme karşı da tarisfel ve güncel gelişikleri dikkate alarak politika geliştireyor ve buna göre olası bütün yöntemleri hesaba katarak tedbirlerini alıyor. Elbette bu son durumlarda da değerlendirilerek ve geçim mücadelesinde tarihinde bu tür karşı-devrimci saldırı kampanyalarını başarıyla atlattığı gibi bir bundan sonra da daha üst düzeyde bir başarıyla atlatılması bilecektir. Dolayısıyla PKK yasaklansa da, tam karşıya alınsa da (kaldı ki PKK bir daha sökülmesine kök saldığı Kürdistan'dadır), el kola bağlanacak bir hareket değildir. O her şeyden önce milyonları kişiliğinde yaşıyor; milyonlar da ne çok edilebilir ve ne de durdurulabilir. Tarihte benzerine tanık olunmadığı bir biçimde ve haksızlıkla bir hareketin bu düzeyde içte ve uluslararası alanda saldırıya uğramasının temel nedenlerinden biri de bu değil midir? Ayrıca PKK, mevcut sömürgeci ve emperyalist yasalara göre kurulmuş bir hareket değil ki, onların yasaklama kararlarıyla, sindirme, kontrol altına alma yönündeki saldırılarıyla faaliyetleri durdurulabilir. Tersine mevcut sömürgeci ve emperyalist yasalara ve düzene karşı hiçbir hareketin cesaret edemeyeceği bir kararlilikla, hiçbir koşulda boyun eğmez bir tavırta, taviz vermez bir bağımsızlıkçı çizgile kendini örgütleyen ve mücadele eden bir harekettir.

Biliniyor ki, resmen kabul edilmiş veya edilmesin PKK dünyada mutabakat alınmak zorunda kalmam bir güçtür. Almanya, Fransa, İngiltere, İsviçre ve diğer devletler başkılar yapılabiliyor, yurtseverlerimizi tutuklayabilirler; yine emperyalist dünyanın önderliğinde oynayan ABD daha farklı karşı-devrimci yöntemlerle PKK'yı tasfiye planlarını geliştirebilir. Ama TC'nin yenilgisini kendilerinin de yenilgisi değil midir? Neyi ne kadar başarabilirler? Bu sorunun cevabı, TC'nin durumudur. PKK, bütün bu devletlerden daha fazla kitleyi ayağa kaldıracaklığı, harekete geçirebileceğini kanıtlanmıştır. Yurt dışında yüzbin üstünde kitle her zaman eyleme hazırdir. Kürdistan'daki katliamlara ve emperyalist güçlerin başkılarına seyirci kalmayacağı ortaya koymuştur. Emperyalist güçlerin kendi ülkelerinde yaptığı ve ya yapacağı başkılar-saldırımlar, olsa olsa bu ülkelerde yaşayan yurtseverleri daha da militanlaştırır, örgütlendirir, birleştirir, öksesini kabartır, bütün engeller üzerine çekiminden yürür hale getirir. Bu militan kitle, onun kurumları kapatılarak susturulamaz. Yine Türkiye'de vd. Ortadoğu ülkelerinde emperyalizmin az çıkarları yoktur. Diğer yandan PKK'nın bu çıkarlara karşı kullanacağı kozlar için de fazlasıyla gücü vardır.

PKK ulusal kurtuluş davasının zaferi için tarihin en büyük zorluklarına katlandı ve bir bir bütün bunları aşmayı başardı. Kısacası asıl zorlukları aşmış durumda; şimdi Kürdistanı ondan soruluyor. Bunu Kürdistanla ilgili bütün dünya güçleri kavrayabilecek tecrübelerle sahiptirler. Dolayısıyla emperyalist devletlerin yaptıkları, bir yerde onlar açısından PKK'yı mutabakat almak, dolaylı yöntemlerle diyalog yolunu açmak anlamına da geliyor.

Bütün yurtseverler, TC'nin saldırılarına karşı olduğu gibi, emperyalizme de verebilecekleri en doğru ve en anlamlı karşılık, Kürdistan davasına ve onun öncü gücü PKK'ye her koşulda, her zamankinden daha fazla sahip çıkmak ve bunun için ne gere-

Devamı 31. sayfa

cu bir tarzda devrimde iletmemeyi esas alıyolar.

Bu oldukça tehlikelidir. Çünkü bu nı yapıyorlar, ne kadar çok çaba harcadıkları, aslında daha fazla mekvi ve sorumluluk sahibi olmaları gerektiğini, mevcut konuların bile yetersiz olduğunu, daha fazla merkezi yetki, daha fazla çaba harcamadan emir ve buyruk verme ve böylece partinin kilni noktalarını tutarak kendisini sağlama adına tutumunu sürdürüyorlar. Bunu oldukça geniş bir kadroda görmekteyiz. Şimdi bunun göz önüne alınması çok yönlü yapıldı. Parti tarihi boyunca da ne anlama geldiği, tasfiyecilik, provokasyonla bağlantıları ortaya konuldu. Fakat bazıları halen gafildir. Halen kendilerini yutturabilmeklerini sanıyorlar. Ben bunu fazla açmak da istemiyorum. Önemle diyorum ki, her ögede az çok şu veya bu düzeye yansıyan bu özellikleri terk etmek lazım. Mevcutluk, açgöç, bürokrasiliç, her tür memurculuk ve yöntem olarak köylü kurnazlığı, aydın yüzüselliliği, hafifliği ve lafazanlığı kesinlikle terk edilmelidir.

PKK'de mekvi veya PKK'nin temel görev sahalarda görev alma kesinlikle çaba yoğunluğuna, hatta başarılı hizmet temelinde düşünülmemelidir. Yani mekvikler daha fazla hizmet etmek için düşünülmemelidir. Örneğin, ben kendim eğer en ileri düzeye bir konum işgal ediyorsam, bunun benim hizmetimin hem kalitesine, hem yoğunluğuna bağlı olduğunu idrak edersiniz. Yani iyi hizmet için, kaliteli hizmet için benim mekvikim iyi kullanılabilmeye veya benim tarafdandın iyi değerlendirilebilir. Emek ve temeldir, halkın desteği bu temeldir. Parti bu temelde ve bu hizmetle biraz gelişim

Diplomatik sahada da çalışmalar geliştiriyor. Türkiye'nin yürüttüğü askeri yaklaşımın artık sonuç vermeyeceğini kendi müttefikleri de görmüşlerdir. Zaten büyük ihtimalle bahara kadar bu politikanın sonuçlarını bekleseler de umutlarını kesmişlerdir. Bu nedenle neredeyse daha istikrarlı bir Türkiye için politika üretiyorlar. Dolayısıyla eski politikanın tükenişini yaşıyorlar. Bu aynı zamanda mücadelede açısından diplomatik olanakların da geliştiğini ve tükenen bu askeri politika yerine geliştirilecek bazı siyasi yaklaşımlarla bizim daha da fazla devrimci açılımları geliştirebileceğimizi söyleyebiliriz.

sahada, özellikle de gerilla içinde, cephe çalışmalarında bu tür öncülleri, yani hizmete, çabada biraz kursosuz ve çok yetkin olmaları mutlaka işlerin başına getirmek gerekir. Ve bunların ne tür özellikli olması gerektiğini de defalarca açmıştık. Oluğduca çekici, örgütleyci, ideolojik-siyasi olarak yeterli, örgütsel yönden güçlendirici, hemen herkesi doğru değerlendirebilen, çalıştırabilen, oluğduca onun alabilen bir temsil olmalıdır, dedi. Sanıyorum buna böyle özen göstereceksiniz. Parti öncüllüğü bütün çalışmaların kilni noktalarına oturtacaksınız. Bu böyle olunca da geriye kalan gerilla ordulaşmasının geliştirilmesidir. Bu konuda almış olduğumuz tedbirler vardır.

Özellikle kiş sürecinin yoğun bir eğitime geçirilince işlenmektedir. Her eyalet, kendi eyaletinin özelliklerine uygun bir eğitim programı mer-

ları da vardır. Sürpriz eylemlilikler olur, düzenli-plani eylemlilikler olur. Bölgelerin düzenli göre kiş boyu bunlar sürdürülecektir. Çünkü özel savaşın saldırıları kiş boyu durmayacaktır. Buna karşı koymanın en aktif yolu da oluğduca güçlü darbeler indirmektir. Gerek kontrolara ve gerekse diğer bütün saldırı güçlerine bizim de çok aktif bir yönelimimiz olmalıdır. Yani gerekirse eylemlilik daha da yaygın, fırsat bulduğda da gelişim olmalıdır. Her eyalette yeterince birimler var. Olanaklar dışındaki eylemlilik sürdürülecektir. Mevsim elverdiğince özel bazı teknikler kullanılarak bunu kiş demeden sürdürülecektir.

En önemlisi de kitlelerle ilişkiler sorunudur. Görüldüğü üzere kitleleri korumaya almak gerekecektir. Özellikle hedef olabilecek kişileri hem uyarmalı, hem iyi örgütlemeli ve hem de bunları mümkünse ya getirilinin

alınması gerekiyor. Üzerinde çok tehlike olanları da getirilinin yanına çekmek lazım. Bu konuda az çok allele, halkan dostları ikna ederek çekmek gerekiyor. Vurulma ihtimalleri yüksek olan potansiyel bir kiş korumayla desteklemek şarttır diyoruz.

Somut hedeflerin üzerine kararlıca gideceğiz

Bunun dışında yerel seçimlere ilişkin politikamızı da az çok işledik. Bunlar yurtsever adayların seçilmemesi için her türlü bası ve dalaveresi uygulanacaktır. Bizim de bunlara karşı olma durumumuz vardır. Yerel seçimler için de, eğer katılım imkanı olursa, ya bir parti adına, ya da bağımsız olarak ve hatta bir ittifak da yapılarak -bu fazla önemli değil- çok çeşitli çevrelerle, kişilerle, gruplarla da ittifak yapılabilir. Ama mutlaka potansiyelimizi ve bizim destek güçlerine en iyi hizmet verebilecek bir biçimde düzenlemek gerekiyor. Sanıyorum çeşitli çevrelerin görüşünü de alarak adayları belirlenebilir ve bunları bu adaylar destekleyebilir. Gerilla bu dışadıkları desteklemeyecektir. Dolayısıyla bası ve dalavereleri temelinde bunların seçilmemesi için tüm gücünü ortaya koyacak, bu konudaki oyunlarını besnecektir.

Seçimleri daha esnek düşünmek gerekir. Halka hizmeti esas olan, kolay kolay boyun eğmeyen tiplerden bazı temsilciler bu yerel seçimlerde

bir parti olarak mücadelede dayatılıyor. Onu destekleyen gazeteler de var, Türkiye ve Zaman gazeteleri gibi. Bunların büroları daha Diyarbakırda varmış. Sanıyorum eteklerinde Refahçılar bu büroları koruyorlar. Halbuki bunları esas hedef olarak seçip yönetilebilir. Dolayısıyla bundan sonra özel birimler hazırlayıp hem RP'nin basını, hem de onun parti teşkilatlarını tasfiye etmek lazım. Gerekirse en sert bir tavırla yaptıklarını bunların başına yıkmak gerekiyor.

Bu, özel politikadır ve öncelik veremiyor. Yerel seçim süreci boyunca da kişimden başlıyor -bu temelde yönetmek gerekiyor. Tabi ki derlenene de yönetilecektir. Ama bitmiş-tükemiş olanlarla fazla uğracamamız bir anlamı yoktur. Bir DSP'nin alacağı hiçbir şey yoktur. O açıdan birkaç temsilcisinin üzerine özel gitmeye de fazla gerek yoktur. Esas itibariyle hangi bölgede, hangi derinliği tehlikeliyse, onu hedefliyoruz.

Bunun dışında eğer DEP adına da bazı sahte-karlıklar yapılsa, özellikle diğer güçler tarafından bu söyledikimiz sahte Kürt oluşumları DEP'de de alet edilsin, bize karşı kullanılmak isterseniz tabii ki buna da fırsat vermeyeceğiz. Devrim, yurtseverliğe hizmet etmeyeceğini bunların da maskelerini ortaya çıkaraçağı, teşhir edeceğini. Burada ölü, tutarlı yurtseverlik, devrimde saygıdır ve bağlılıktır. Biz tam

Dayatılan Refah Partisi'nin üzerine gideceğiz; bundan sonra bütün ağırlığımızı bu partiye vermemiz gerekiyor. Çünkü tehlikeli ve alçakça oynuyor. İslamiyeti de maske olarak kullanıyor ve çok büyük paralar dağıtıyor. Askerin de gücünü arkasına alarak sahte Kürt dostluğunu yapıyor ve kamuoyunu aldatmaya çalışıyor.



sağladığı için sorumluluk, yetki yerindedir, diyoruz.

O halde bizim için geçerli olan, hemen hemen her kademe için geçerlidir. Yani bir kiş çok fazla, hatta kaliteli ve başarılı hizmete bulunmak istiyorsa, kendisinde onun çabası yoğunluğu varsa, bir mekviye -bu komutanlıktır, siyasi temsilciliğdir, şu-bu alan, mintika, yerel saha sorumluluğu- hizmeti oranında, hizmete başarısı oranında getirilir. Aksi halde eksi biriyiz veya çeşitli özelliklerimiz dayanarak hizmet dışı bir anlayışla mekvi tutarız anlaşılmaz affedilemez ve bize yakıştılabilecek en büyük kötülüktür ya da kötülüklerin temelidir.

Kış, yoğun bir eğitim, hazırlık ve eylemlilik süreci olacaktır

Dolayısıyla parti öncüllüğünü her sahadaki çalışmaları oturturken, hizmetini, çabasını ve bunun başarısını göz önüne getirerek kademeleşmeler veya parti öncüllüğünün bütün çalışmalarına bağlanmasını büyük özen gösteriyoruz. Hemen her

kezi bir programla iç içe bu eğitim devrelerini geliştirecektir. Hem saha için, hem kadrolar için eğitimler düzenlenebilir. Yaklaşık Mart ayının başlarına kadar bu program sürdürülebilir. Yetkin ve kavratıcı gücü yüksek olan yönetimler bu program uygulanır. İhtiyaç duyulan hemen herkes katılır. Eğitim programlarına katılımı çok aktif olacak, her öge candan katılacak, kalkıp konuşa-

zat gerillaya almak, ya da onlara biraz daha öz savunma temelinde kendilerini nasıl koruyacaklarını öğretip yöneterek sahip çıkmak gerekiyor.

Halk savunma birlikleri, halkın kendini bu tipi olası konular saldırlarına karşı nasıl koruması gerektiğini hem öğretmeye, hem yöntemleyle güçlendirip geliştirmek gerekiyor. Örgütlemeyi geniş tutmak, somut gö-

PKK'de mekvi veya PKK'nin temel görev sahalarda görev alma kesinlikle çaba yoğunluğuna, hatta başarılı hizmet temelinde düşünülmemelidir. Yani mekvikler daha fazla hizmet etmek için düşünülmemelidir. Örneğin ben kendim eğer en ileri düzeye bir konum işgal ediyorsam, bunun benim hizmetimin hem kalitesine, hem yoğunluğuna bağlı olduğunu idrak edersiniz.

çok, özümseğini test edecek, kısaca özümseme işi arzulanan seviyeye gelecektir. Böyle bir yöntemle, katılım tarzıyla bu eğitim programları en verimli bir biçimde sonuçlandırılacaktır. Bunun yanında eylemlilik de az çok geliştirilecektir. Eylemlilik olanak-

revler temelinde geliştirmek gerekiyor. Halki genel-senayit bir örgütlemeye olmalıdır. Saldırıları karşılayan bir örgütleme ve kendi kendini eğitip eyleme çeken bir örgütlemeye olmalıdır. Özellikle bize yakın ve taraftar olan kitlelerin getirilinin sıkı koruması altına

desteklenebilir. Tabii buna da imkan kalmazsa, yerel seçimleri gerekirse tümüyle boş çaktartabilir, hatta yaptırmaabiliz de.

Günlük gelişmelere bakarak bu konudaki politikalarımızı belirliyoruz. Önemli olan bu yerel seçimleri de iyi bir siyasal çalışma dönemi haline getirmek ve devrimci mücadeleyi bu seçim sürecinden güçlü kılmaktır. Oluğduca da güçlü bir siyasi kampanyaya dönüştürüp halkın seçeneğini, devrim seçeneğini başarılı kılmak, bir adım daha ileriye götürmek ve halkı yıllardan beri aldatan bu işbirlikçi çevreleri tamamen dışlamak, bu amaca bağlılık temelinde sonuç almayla bilmek gerekiyor.

Tabii bu arada özel savaşın sivil aygıtları vardır; bunlara yönelik faaliyetlerimizdir. İrmandıracağız. Gerek bu yeni özel kontra birimlerine ve gerekse her türlü sivil kurumlara, sömürgeci basın-yayın organlarına ve sömürgeci burjuva partilerine yönelik politikamızı sürdürürüz. Bazı yanlışlar bu kuralı değiştirmeye. Nitekim bazı basın-yayın muhabirleriyle ilişkiler geliştirilebilir. Ama kurum olarak, büro olarak, yine teşkilat olarak bu basın-yayın ve parti kuruluşlarını tasfiye etme yönündeki kararlığımızı sürdürüyoruz.

Özellikle dayatılan Refah Partisi'nin üzerine gideceğiz; bundan sonra bütün ağırlığımızı bu partiye vermemiz gerekiyor. Çünkü tehlikeli ve alçakça oynuyor. İslamiyeti de maske olarak kullanıyor ve çok büyük paralar dağıtıyor. Askerin de gücünü arkasına alarak sahte Kürt dostluğunu yapıyor ve kamuoyunu aldatmaya çalışıyor. Dolayısıyla RP en tehlikeli

PKK'li olsunlar demiyoruz. Ama siyasi çizimimize, devrimci hareketin çıkarlarına ters düşmemelidirler. Buna açık kişilikleriyle ister bu partinin içinde, isterse dışında olsunlar, bunu esas alacağımız doğaldır.

Ayrıca devletin diğer bazı sivil kurumlarını -eğitim kurumları- ve -işlemez duruma getirmek uygundur. Yani diğer devlet büroları vardır, onları da işlemez duruma getirmek yerindedir. Tabii istisnalar olabilir; yani bazı yerlerde devime zarar veremeyen bir okul kalmışsa sorun değil, kalsın. Ama orada karşı-devrimci ve amaçlarımız ters düşen faaliyet varsa, sağlık ocakları da olsa, okul da olsa üzerine gideceğiz.

Başka devlet kurum-kuruluşları var. Özellikle bir BOTAS şirketi var. Bu tümüyle faşistlerin Batman'daki merkezidir. BOTAS ile ilgili ne varsa hepsini tasfiye etmek lazım. Gerek sabotalar yaparak ve gerekse yöneticilerine yönelerek hedef almak gerekir.

Yine ulaşım hatlarını üzerine da da gidilebilir. Ulaşımı felç etmek yerindedir. Onlara hiçbir eden bütün ekonomik kanalları, kurumları tabii ki işlemez duruma getireceğiz. Zaten her şey biraz özel savaşla hizmet ediyor; yani bu, özel savaşla karşı bir savaşımızdır. Bu sömürgeci basın-yayın gibi, diğer için de böyle olduğı gibi, diğer kurum ve kanalları için de böyledir.

Görüyoruz ki kiş hedeflerimizi böyle daha da somulastırmak mümkündür. Genel bir hedefler yaklaşımımız vardır; bunu her eylemimiz kendi sonuna göre daha ayrıntılı hale getirip en gerekçe bir hedefler sistematiğine ulaşabilir.

Türk sömürgeciliği, kemalist solculuk ve Dersim

Baştarafı 1. sayfta

reyen solun çeşitli grupları, bunlara neyi kanıtlayama çalışıyorlar? Bunlar Kürdistan'da kimleri kime karşı örgütüyorlar? Kendi ülkelerinde ayakta durma gücünden dahi yoksun olanları Kürdistan'a sosyalist önderlik ihraç etmeye kalkışmaları doğru mudur? Bunlar bu cüret ve cesareti kimlerden alıyorlar? Gerçeğe ulaşmak açısından, ödürlenlerin ve cezalandırılan unsurların devrimi olup olmadıkları sorunu etrafında yoğunlaşmak yerine, yukarıdaki sorulara yanıt arama temelinde durumu değerlendirmek zorunludur.

Aslına bakılırsa, bunlar çoktan karşılıklı bülme sorularıdır. Bunun için sanki yeni şeyler söyleniyormuş gibi bir yaklaşım içinde olmak doğru değildir. Geçmişte Türkiye solunun Kürdistan gerçeğine ilişkin tavır konusunda alabildiği kapsamlı tartışmalar yapıldı. PKK, Kürdistan'ın varlığını tanımayan sosyal-sövenime, Kürdistan sorununu çözümlünü sömürgecilğin yumuşatılması derekesine düşüren Kürt feodal-burjuva ve küçük-burjuva milliyetçiliğine karşı muazzam bir ideolojik mücadele yürüttü. Bu mücadele sonucunda ülkemizdeki tabakanın hızla yitiren kırk yamalı boğa görünümündeki Türkiye solunun çeşitli grupları, ideolojik mücadele alanını ter ederek şiddete sarıldılar. PKK kadroları ve taraftarlarına karşı silahlı saldırılar düzenlediler; onlara devrimci ve yurtsveresi katlettiler. Perinçek'in başını çektiği Aydınlık türünden bazı oluşumlar, sömürgeci TC ile karanlık ilişkileri açığa vurarak, işi polislin yedek gücü rolüne soynunmaya ceket ilerlettiler. Aşğılık bir inhar ve karalama kampanyası örgütleyerek, açkı adreslerine kadar sapadıkları devrimcileri ve yurtsvereleri düğmana hedef gösterdiler. Resmi ideolojinin kuyrukculardan vazgeçmeyen bu güçlerden bundan farklı bir tavır beklemek zaten olanaksızdı. Ancak 12 Eylül askeri-faşist darbesi, Türk solculuğunun PKK hareketine karşı sürdüğü bu mücadeleyi kesintiyi uğrattı. PKK'nın ciddi ve tutarlı bir dostluk esprisine içine Türkiye devrimci-demokratik hareketi yönelik kapsamlı eleştirileri bir yana bırakılırsa, boğazına kadar tasfiyecilik bataklığına gömülen ve 12 Eylül askeri-faşist darbesinin üzerinden geçen buca süre içinde faşist rejime bir tek fuske veramayan bu tekimmiş solun sesi soluğu iyice kesildiği için, yakın süreçte onun bu konudaki tavırını sorgulamak da bir bakıma yersiz olacaktı. Ama Kürdistan'ın saran devrimci güçleri karşısında, bu solun, kendi yatalak haline bakmadan, en azından ülkemizin bazı alanlarında devrim yığınına başka bir biçimde etkisizleştirilme çalıştığı bu günkü ortamda, bu tavırın bir kez daha ele alıp değerlendirilmek önem kazanmış bulunuyor.

Türk solculuğunun Kürdistan'daki maddi temeli: TC egemenliği

Sorunu ele alırken, her şeyden önce bir gerçeğin altını ısrarla çizmek gerekir: Türkiye solu Kürdistan'ı hiçbir zaman tanımadı; Kürdistan'ın her bakımdan tanımak için hiçbir ça-

ba harcamadı. Sadece Ortadoğu'nun en eski halklarından biri olarak, kökleri binlerce yıl öncesine uzanan bir ülke ve halk gerçeği içinde anlamında değil, sömürgeci Türk devletinin egemenliği altındaki konumu, yapısı ve özellikleriyle de Kürdistan ve Kürtler gerçeğini tanımayla yanaşmadı. Hiç abartmadan denilebilir ki, sözcüğün gerçek anlamında Türk solcusunun Kürdistan hakkındaki bilgisi, uzak bir ülkeden gelip Kürdistan'ı dolaşmış olan meraklı bir turistin bu ülke ve üzerinde yaşayan halkın durumu konusunda edindiği bilginin düzeyini bile yakalayamadı. Çeşitli sol grupların kendi yayın organlarında Kürdistan

alıklıydı. "Orda bir köy var uzakta / Gezmesek de, görmesek de / O köy bizim köyümüzdür" tekerlemesinde ifadesini bulduğu gibi, gezip görmediği ve gezip görmekten bile korktuğu bu toprakları Türkiye'nin doğal ve ayrılmaz bir parçası saydı:

Dünyada bir benzerine daha zor tanık olunur bu toprak solculuk, aynı ülkünü Türkiye ile sınır oluşturan Kürdistan bölgelerine gereken duymadı. Tersine ülkemizin bu bölgelerinde neredeyse Türkiye'den daha fazla ilgi gösterildi. Büyük bir ıstah ve açgözlülükle buraya yüklendi. Kadrolarını esas olarak Kürdistan'ın bu bölgelerinden devşirdi. Dersim, Erzincan,

Dersim hep Kürdistan'ın kopmaz bir parçası olmuştur. Dersim tarihi Kürdistan halkının yabancı egemenliğe karşı sürekli direnişinin tarihidir. Bu nedenle Türk sömürgecileri Dersim'i "Türk vatanının ortasında bir leke" saymışlar; "korkunç bir çiban" olarak değerlendirdikleri Dersim'i yok etmek için, tarihin tanık olduğu en korkunç soykırımlardan birini düzenlemişlerdir.

hakkında bolca yazılar yazmaları ve ideolojik değerlendirmeler yapmaları, onların Kürdistan'ı tanıdıkları anlamına gelemmez. Kürdistan'ın resmi literatürde adı olan "Doğu ve Güneydoğu Anadolu"dan söz edildiğinde, bu solculuk hep oldukça geri kalmış, ağağın hükümlünü ıcrar ettiği ve son derece ilkel koşullarda yaşayan bir toplum tablosunu gözünde canlandırdı. Özellikle "Güneydoğu Anadolu" bölgesinin tablosunu iç karartıcı buldu. Resmi ideolojinin de etkisiyle bu tablonun ürünüydü. Ürküntüsü ile tepeden bakıp horlaması iç içe geçti. Reformist bir politik çizgi yapan Türkiye İşçi Partisi ile devrimci politik çizgi doğrultusundaki adımları 12 Mart darbesi tarafından kesilen ve ezilen 1970'lerin devrimci gençlik hareketi dışta tutulursa, Türkiye solculuğu hiçbir zaman politikaya girmede. Bu nedenle Türkiye'de aktif solculuk esas olarak gençlik döneminde özgü ve ideolojik alanla sınırlı gelişti bir olgu oldu. Türk solcusu, ideolojik devrimciliği geride bırakıp memurluğa atılacağı yıllarda, zorunlu hizmet süresini Kürdistan'da geçirebilecekleri düşüncesinde, ürküntüsü daha da arttı. Duyulan bu korku ve ürküntünün bir maddi temeli vardı. Türk sömürgeciliği "Güneydoğu Anadolu"da askeri ve siyasal egemenliğin kültür sömürgeciliği ile yetenince tamamlanamamıştı. Dolayısıyla bu zeminde Kürdistan'ın olma bilinci bir hayli dırıydı. Kürtlül, en azından Türk dili ve kültürüne olan yabancılığı ile kendi gerçeğini açıkça ortaya koyuyordu. Aydın kesimi yok denilecek kadar azdır; görülen tek tük aydınlar da ağa çocuklarıydı ve bunlar geleneksel olarak ilkel Kürt milliyetçiliğine ilgi duyuyorlardı. Özcesi, Türk solculuğu yaşam koşullarının ikileliği ve "mahrumiyet bölgesi" olmasından dolayı değil, Kürtlülüğün hala canlı olusundan ürküntü için bu zemine fazla yaklaşmak istemedi. Yine de ürküntü duyduğu bu gerçeği, Türkiye solculuğuna burayı Türkiye'nin bir parçası olarak görmek ve değerlendirmek

can, Elazığ, Malatya, Maraş ve Antep gibi Kürdistan kentlerinde Türk kültür sömürgeciliği ya da Türkleştirme uygulaması epeyce mesafe katletmiş; egemen ulusun kültürüyle yoğrulan geniş bir özümsemiş aydın tabakası yaratılmıştı. Bu tabaka arasında konuşulan egemen dil Türkiyeydi. Türkiye'yi ana kucakından koparıp yerleştirilirdik sömürgeci eğitim kurumlarında öğrendikleri için, bu "asimilasyon" Türk dilini bir Türkten daha güzel konuşuyorlardı. Üstelik bu tabakanın sadece anlayışlı değil, kendi öz ulusal ve toplumsal gerçeği ile bağda kesilmişti. Burularda yaratılan aydın tabakanın ağırlıklı kesimi bir Türk gibi düşünüyör, bir Türk gibi hareket ediyordu. Bu yüzden Türk solculuğu bu bölgelere girdi faaliyet yürütmekte hiç zorluk çekmedi; Kürtlülükten kaynaklanan çok sayılabilecek herhangi bir direnişle karşılaşmadı. Türk solculuğu burularda gelişme sağlamaya çalışırken, Kürdistan'ın mevcut gerçeğinden hareket ederek Kürt devrimciliğini örgütlemeyi, böyle bir savla ortaya çıkımyor, Türkiye'nin herhangi bir yöresi ile bu bölgeler arasında da hemen hemen hiçbir ayırım yapıyordu. Açıkça söylemek gerekirse Türkleşmeyi örgütüyör, yaratılan ulusla mamıyolardı.

Kıscakası Türkiye solculuğunun Kürdistan pratiği, TC'nin Kürdistan'la ilişkin resmi politikası ve propagandasıyla tam bir uyum gösterdi. Kemalist rejim Kürdistan'ı sömürgeleştirmek için gerçek işgal hareketları sırasında karşılaştığı direnişleri soykırım denemeleri ve katliamlarla bastırır, askeri ve siyasal egemenliğin genç dimağlara kemalizm zehrinı aktarak pekiştirir. Kürt ulusla kimliği ve kişiliğini Türkleşme bombardımanıyla tahrip ederken, aynı zamanda Türk solculuğunun faaliyetleri bulunmasına elverişli bir ortamı da kendiliğinden yaratmış oldu. Kendi gerçeğini tam olarak yansıtan adıyda bu kemalist solculuk, Kürdistan'da egemen ulus kültürünün yeterince nüfuz edemedi-

ği, Kürtlülüğü erozyona uğratmakta kesin başarı sağlayamadığı bölgelerden uzak durdu. Başka bir deyişle burularda azınam edebilmek için, gerçek egemen sınıflarının Kürdistan ve Kürtlülük gerçeği yıkıma uğratarak Kürtlülüğü egemen kılması bekledi.

Buralarda şöyle bir sonuç ortaya çıkmaktadır: Türkiye solculuğunun Kürdistan'daki varlığı ile Türk sömürgeciliğinin Kürtleri ertileme ve "Misak-ı Milli" sınırları içerisinde "tek dil-tek ulus" yaratma politikası arasında doğayla bir bağ vardır. Türkiye'de gerçek egemen sınıflarına tamamen tersyüz edildiği ve resmi ideolojinin koşullandırdığı düşünme tarzının dışına çıkamadığı için, bu yadsınamaz gerçeği görememektedir, çoğunlukla görmezlikten gelmektedir. Baş da ideolojik gruplar ve bireysel düzeyde bazı aydınların ulumlu yaklaşımlarını dışarda tutmak koşuluyla, Türkiye solunun bağımsız bir Kürdistan politikasına sahip olduğunu söylemek, basit bir gerçeği ifade etmekten başka bir şey değildir. Birincisi, Türkiye solu politikaya girmedeği için Kürdistan politikasından yoksun olması kaçınılmazdır. İkincisi, bu sol resmi ideolojinin kabuğünü kramadığı ve onun soldan tamamlamak vazgeçmediği için, uygulamasındaki aşırılıkları bazı eleştiriler ve itirazları olsa da, özü bakımından kemalizmin Kürdistan politikasını desteklemişti. Osmanlı imparatorluğu'nun yıkılmaı üzerinde bir burjuva cumhuriyet kuran kemalizmin 1925-40 yılları arasında giriştiği Kürdistan seferleri sırasında gerçekleştirdiği insanlık dışı katliamları alkışlayan TKP'nin tutumu bunun en çarpıcı kanıtlarından biridir. TC, Kürdistan'daki direnimleri arkasında her "dış tahrik" unsuru aramış, TC'nin bu yaklaşımı TKP tarafından ayırı benimsenmiştir. TC giriştiği imha seferleriyle

veye solu, TC'nin Kürdistan'da inkar ve imha politikasını hayata geçirmesi emdi programının uygulanması olarak değerlendirilmiştir. Türkiye solunun çok çeşitli gruplarının Kürdistan'da yoğunlaşmaları ve Kürtleri sözümona Türkiye devrimi adına örgütlemeye çalışmaları bile, kendi başına bunun doğruluğu kanıtlayamaya yetmemiştir. Kaldı ki, Türk devletinin Kürdistan'da Türkleştirmeyi zorla sağlamaya çalışmasının sakıncalı olduğu, sürecin zaten bu doğrultuda işlediği, devlet terörünün kendiliğinden gelişen bu süreci zayıflatıyor. Türk sosyalistlerinin de bu yaklaşımı (Kürtleri Türk ulusal yapısı içinde erimesini) istediği, ama bunun biçimi ne karşı çıktığı bizzat bu solun bazı gruplarına açıkça ifade edilmiştir.

Hiç kimsenin kabul etmekte kaçınılmayacağı bir gerçek de şudur: Eger Türk burjuvazisi Kürdistan'ı kendi egemenliği altına almamış, bunun da ötesinde özgün bir sömürgecilik uygulayarak Kürdistan'ı Kürtlülüğün yayılma alanı olarak değerlendirmemiş ve bu temelde ulusal imha politikasını hayata geçirmemiş olsaydı, Türk solculuğu da Kürdistan'ı gerimeyi ve burada örgütlenmeyi akından bile geçirmemiş olacaktı. Neden Kürdistan'ı örgütlemek, kendi içerisinde bağımsız bir komünist hareketi yaratmayacak denli "beceriksiz" olan bu halkı bir komünist öcnüye vaktarmaksa, Kürtler sadece TC egemenliği altındaki Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, Doğu ve Güney Kürdistan parçalarında da yayılıyor. O zaman bu solculuk neden Kürdistan'ın bu parçalarında da örgütlenmiyor? Neden bu parçalarda yaşayan halkı kendisinin "kurtarıcı" misyonundan yoksun bırakıyor? Kuzey-Batı Kürdistan'a gösterilen bu özel ilgi ve "dostluğu" Kürdistan'ın di-

Sözcüğün gerçek anlamında Türk solcusunun Kürdistan hakkındaki bilgisi, uzak bir ülkeden gelip Kürdistan'ı dolaşmış olan meraklı bir turistin bu ülke ve üzerinde yaşayan halkın durumu konusunda edindiği bilginin düzeyini bile yakalayamadı. Çeşitli sol grupların kendi yayın organlarında Kürdistan hakkında bolca yazılar yazmaları ve ideolojik değerlendirmeler yapmaları, onların Kürdistan'ı tanıdıkları anlamına gelemez.

dış destekli dinsel-feodal gericiğe karşı savıştığı, halkı ağağın ve eşkıyanın tahakkümünden kurtardığını ve girdiği yerlere uygarlık götürdüğünü iddia etmiş; bu iddiaları gerçek kabul eden TKP, TC'nin Kürdistan'daki kanı pratiğini kendi programının uygulanması olarak değerlendirmiş ve destek vermiştir.

Kürdistan sorununu TC'nin yaklaştığı biçimde ele almanın, yani sorunu örtükçe kalmıtlarına, ağağla ve dinsel gericiğe karşı mücadele sorunu derekesine düşürmesini, TC'nin ulusal inkar ve imha politikasına açık veya dolaylı olarak sahip çıkmak demek olduğu açıktır. Bu politikanın içinde Kürdistan'a da Türk ulusuna bir "çakıl taşı" kadar yer yoktur. Burada Türkleşme, ulusal benliğini yitirerek Kürtlülüğün içinde erime vardır. Sadece TKP değil, bir bütün olarak Türki-

şer parçalarından esirgemek tutarsızlık değil midir? Türkiye solunu Kürdistan'ın diğer parçalarında örgütlenmekten alıkoymak tek bir nedenden söz edilebilir: Bu parçalarda TC egemenliğin olmayışını? Bu durumda Türkiye solu deymi de anlamını yitirmekte ve yanlış bir deyim haline gelmektedir. Türkiye'deki sol gerçekte devlet soludur. Bu solculuk, her bakımdan Türk devletinin özdeği sınırlar içinde hareket eden bir solculuktur. Özellikle onun Kürdistan'daki uygulamalarını özü bakımından mesru gören ve TC'nin ortaya çıkardığı hasadı devşiren bir solculuktur. Sözü ettiğimiz hasadın ne olduğu çok iyi bilinmektedir. Bu, Kürdistan tarihine, Türkiye ulusal, sosyal ve kültürel gerçeğine yabancılaştırılmış ulusun dokunulmaz, vazgeçilmez ve devredilemez hakları ve temel değer-

lerinden kopuştu. Bu, ulusal inkarcılık.

Ezilen ve sömürge halkların mücadele tarihi göz önünde bulundurulmalı ve şu sorulara mutlaka yanıt verilmelidir: Toplumsal gelişme düzeyleri ne ölçüde geri olursa olsun, başka halklara boyun eğdirme ve köleleştirme amaçlayan işgal eylemleri ve sömürgeleştirme hareketleri solculuk adına nerede aklanmışlardır? Ezilen ve sömürge uluslar ve halkların yabancı egemenler karşısında başvurdukları denişlere nerede gerçeklik damgası vurulmuştur? Hangi sınıfların önderliğinde gelişirse gelişsin, ezilen ve sömürge halklara boyun eğdirme isteyen yabancı egemenler, bu denişleri bastırmak için girişimleri katliamların nerede ileri olarak tanımlanmıştır? Amerika kıtasına kapitalizmi taşıyan Avrupalı sömürgecilerin, henüz sınıflı topluma bile geçememiş olan bu ülkenin asli sahipleri, Amerika'nın yerli halklarını soykırıma uğratmaları ileri midir? Amerika'yı işgal eden Hristiyan Avrupalı sömürgeci, tanrıcnın Kutsal Kitap'ta Amerika ve üzerinde yaşayan Kızılderili halktan söz etmediğini, bunun için Kızılderili halkın tarıncı tarafından yaratılmış sayılmayacağını ve temizlenmesini on doğru yolu olduğunu söylüyor. Türkiye solculuğu da ruhunun derinliklerinde Mustafa Kemal'i mabud telakki ettiğine ve kemalizme bağlılığı Kutsal Kitap'a bağlılığın üstünde tuttuğuna göre, onun buyruklarına uyacak, kemalizm

imha etmesi, kurduğu resmi TKP ile alternatifini etkisiz hale getirecek TKP'yi kendi kuyruğuna takmasıdır. Daha önceki yıllarda ve özellikle 12 Eylül darbesinden sonra, Türkiye solu çeşitli resmi kuruluşlara ve esas

ni ilan etmesi, Türkiye'de devrimci mücadeleyi geliştirmek isteyen güçlere her türlü madde ve manevi desteği vereceğini açıklaması, "Türkiye devrimini Kürdistan devriminin bir uzantısı olarak değerlendirmesi" an-

Sömürgeci partiler bile ülkemizdeki faaliyetlerini önemli oranda durdurur ve birçok alanda kendi örgütlerini feshederken, bu partilerden daha inatçı bir tavır takınarak Kürdistan'dan vazgeçmemekte ayak direyen solun çeşitli grupları, bununla neyi kanıtlamaya çalışıyorlar?

Bunlar Kürdistan'da kimleri kime karşı örgütüyorlar? Kendi ülkelerinde ayakta durma gücünden dahi yoksun olanların Kürdistan'a sosyalist önderlik ihraç etmeye kalkışmaları gülünç değil midir?

olarak tekellere nitelikli kadro yetiştirme bir sektör durumuna düşmüştür. Geçmişte solun içinde yer almış pek çok kişi, bu saflarda edindiği bilgi birikimini tekeli düzenin hizmetine sunmaktadı. Özel savaşın başncı kolu durumundaki Türk basınının köşe başları eski solcularca tutulmuş. Bu işinisi bir durum değil, Türkiye solunun geleceğidir. Kemalizm kuyrukluğundan bundan fazlasını beklemek de zaten doğru değildir.

lamına gelecek! Yazık, proletarya enternasyonalizmi ilkesi Türkiye solculuğun elinde ne halere düştü! PKK Türkiye halkına saygılı davranıyor, bu halkın temel sorunlarına dıtan müdahalede bulunmuyor. Hele hele "sen şimdiye kadar kendi içinde bir devrimci önderlik yaratmadın, bu önderliği ben sana bahşedeceğim ve seni onunla sosyalizme götüreceğim" demeyi aklına bile getirmiyor. O, devrimin ihraç ya da ithal edilecek bir nesne olmadığını, toplumsal zorunlulukların sonucunda doğan ve kitlelerin öz eseri olarak gelişen bir kurtuluş yolu olduğunu iyi biliyor. Türkiye'deki nesnel ortamın bir devrimi dayattığını ve mevcut devrimci duruma özel bir müdahaleyle karşılık verilmesi gerektiğini de iyi görüyor. Ancak bu müdahaleyi yapacak gücün Türkiye halkının bağrından çıkmasını istiyor. Bunun da ötesinde böyle bir gücün özlemli duyuyor. Şimdi bu noktada sormak gerekiyor: Türkiye'de bir devrimci durumun var olduğunu kabul ediyor musunuz? Kabul ediyorsanız, buna bir devrimci önderlikle karşılık verme gücünde misiniz? Kürdistan halkıyla enternasyonalist dayanışmanın pratikte en anlamlı gerçekleşme biçimi Türkiye devrimini geliştirmeniz değil midir? Türkiye ve Türkiye halklarının ortak dümana karşı mücadelede birliği böyle sağlanmayacak mı? PKK işte böyle bir mücadele bilginini yaratmaya çalışıyor. Bunun "Türkiye devrimini Kürdistan devriminin bir uzantısı olarak görmek"le ne ilgili vardı? Baylar, birazcık kendinize gelin. Gücünüz varsa, Türkiye'de halkın muazzam ihtiyacını duyduğunuz ve susuzluğunu çektiği devrimi geliştirin. İsterseniz bu durumda PKK'nın adını bile ağzınıza almayın. Yeter ki kendi ülkenizde devrimci mücadeleyi geliştirmeye koyulun. O zaman Kürdistan halkı da size minnettar olacaktır. Buna gücünüz yetmiyorsa, lütfen öldürdüğünüz yerde durun. Kürdistan halkına proleter önderlik götürdüğünüzü söyleyerek, yüce proletarya enternasyonalizmi ilkesini kirtlemeyin. Gölgeler etmez, başka insan istemez.

Türkiye solculuğuna göre, Kürdistan'da proletaryanın öncü müfrezesini örgütlemek mümkün değildir. Daha doğrusu Kürdistan halkı kendi içinde bir proletarya partisi çıkaramaz. Kürdistan'da bağımsızlığı isteyen bir hareket de olsa olsa bir burjuva milliyetçi hareket olabilir. PKK bağımsız ve özgür bir Kürdistan istemektedir; dolayısıyla PKK burjuva milliyetçi bir harekettir. Yaşamın gerçeklerinden kopuk olması ve marksizm-leninizme dogmatik bir tarzda yaklaşıması nedeniyle, Türkiye solunun böylece kasımaspan tahliller ürettiği söylenebilir.

Hayır, bu doğru değildir. Gerçekte solun yaklaşımı sömürgeci mantığın damgasını taşımaktadır. Bir dönemler emperyalist ve sömürgeci devletlerin sömürgelemeden kitlemeye yanaşmadıkları ve bu ülkedeki varlıkların sömürge halkların geriliğine bağladıkları çok iyi bilmekteyiz. Emperyalistlere göre sömürge halklar kendi kendilerini yönetecek güce ve yeteneğe değildir. Bu halkların kendilerini bu yeteneklere donatacak bir elyende ihtiyacı vardır. Bu nedenle sömürgeci emgemenin uzun bir süre devam etmesi gerekir. Emperyalistler sömürge ülkelerin halklarını uyarlatışarak, onları yönetim sanatıyla tanıştıracak ve bu işlevlerini başlarıyla gerçekleştirdiklerine inandıkları anda çökeceklerdir. Türkiye solunun Kürdistan gerçekliği karşısındaki tavrı da bu sömürgeci mantığın tipik bir biçimde dışavurumudur. Bu yaklaşımla Kürt halkının aşağılanmasız söz konusudur. Kemalist yöneticiler, Türkiye'de sosyalizmi isteyenler, "Size ne oluyor? Türkiye'ye komünizm gerekçiyorsa, onu da biz getiriz" diye azarlıyorlar. Bilimsel sosyalizmi Kürdistan koşullarına yaratıcı bir biçimde uygulamaları devrimci başarıya geçişten, bağımsızlık ve özgürlüğe elle tutulur bir olgu haline getirmiş PKK'yı burjuva milliyetçi bir hareket olarak damgalamakla, "Size ne oluyor? Kürdistan'a demokrasi ve sosyalizm gerekçiyorsa, onu da biz getiriz" demek arasında ne fark vardır? Öyle ya Kürdistan'a kapitalizmi götürme Türk burjuvazisi tarafından gerçekleştirildiğinden göre, sosyalizmi götürme görevini de Türk solculuğu üstlenmektedir. Türkiye solunun geçmişte TC'nin Kürdistan'daki katiamlarını desteklemesi veya en azından suskunluğu TC'nin uygulamalarına onay vermesi, aralarında resmîleşme önkölümü bir işbirliğinin olduğunu işlemi etmektedir. Türkiye solunun önemli bir kesiminin bugün de bu tutumunu sürdürdüğünü görüyoruz.

İktidara yürüyen Kürdistan devrimi ve Türkiye solu

Kürdistan'da devam eden savaşın alabildiğine kızıştığı şu son dönemlerde TDKP, Dersim'de "öğretmenler sendikası üyesi altı öğretmen, demokrat Kamer Özkan ve altı TDKP üyesinin" ARGK güçleri tarafından öldürüldüğünü, "demokratik yollarla devrimci gelişmeler karşısında nâsi katı şoven bir tavır içtinde bulunduğuna açıkça ortaya koyuyor.

Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur. Kürdistan halkı, halk savası silahlı ile sömürgeci emgemenlik mekanizmasını temellerini kökermeye başlar ve birçok temel dayanağı parçalarlar, aynı zamanda kendi emgemenliğin araçlarını yaratıyor; kendi iktidar organlarını inşa ediyor. Şimdi durum da birçok sömürgeci kuruma ve kuruluş kökertilmiş bulunuyor. Sömürgeci eğitim sistemi birçok alanda tamamen etkisiz kılınıyor. Sömürgeci partiler ardı yedi katpaltıyor, tabelaları indiriliyor, yöneticileri ve üyeleri bu partilerden istifa

ediyor. Sömürgeci yerel yönetim organları da benzer bir süreçten geçiyor. Özel savaşın başncı kolu durumundaki sömürgeci Türk basını ülkemizdeki faaliyetlerine son veriyor. Artık Türk sömürgecilerine Kürdistan'da faşist silahlı kuvvetleri dışında başka bir araçla politikasını hayata geçirme olanağı tanınmıyor. Kısacası Türk sömürgeciğinin Kürdistan üzerindeki siyasal ve kültürel emgemenliği son buluyor. Sömürgecilik esas olarak o dü gücüne dayanarak varlığını sürdüremeye çalışıyor. Dağıtılan sömürgeci kurumlar ve yönetim aygıtlarını yerini ulusal kurtuluşu yönetim aygıtları dolduruyor. Halkımız yerel meclisleri, bölge ve eyalet meclislerini oluşturuyor ve buradan bir ulusal meclis kuruluşuna doğru yürüyor. Aynı zamanda gelişimini başlatıyor. Sürdüren bir devrimin izlemesi gereken devral bir rota oluyor. Kürdistan devrimi kendi doğu rotasında ilerliyor.

Sorular gerçeklerin açıkça çıkmasını daha da kolaylaştırıyor. Pekı, Kürdistan devrimi kendi doğası ve hedefler programının gereği olarak sömürgeci eğitim sisteminin kökertilirken, şu "ilerici" öğretmenler sendikasının "devrimi" üyesi Türk öğretmen Kürdistan'da ne yapıyor? Kürdistan'da uygulanan eğitim sistemi, Türk sömürgeciğinin bu ülkedeki en temel dayanaklarından biri değil midir? Bu öğretmen, Kürdistan'da Türkiye'yi amaçlayan sömürgeci eğitim sisteminin pratik uygulayıcısı olarak faaliyet yürütüyor mu? Kürdistan'da uygulanan Türk eğitim sisteminin özünü nedir? Bakın, bu "devrimci" öğretmenler ne yapıyorlar: Bunlar Kürdistan direnişini kan fiziki soykırım seferlerini yıkıcı sonuçları üzerinde dayanaklarına konulan beyaz soykırımı sona götürmeye çalışıyorlar. Bunlar ulusal imha tehdidi altında bulunan halkımızın küçükük yavrularının benlerine kemalizm zehrinin akitarak, TC'nin inkar ve imha politikasının başarıyla sonuçlandırılmasına en büyük katkıyı sunuyorlar. Topraklarımızda düşman bayrağını dalgalandırıyor, bu bayrağın gölgesinde Kürt çocuklarına Türkük adını okutuyor, "İstiklal marşı"nı okumaya zorluyorlar. Kısacası bunlar sonuçları bakımından fiziki soykırımdan daha da tahripkar bir fiziki olmayan beyaz soykırım dev silvi orodusunun sıra nefetleri olarak düşünülmektedir. Uslararası sözleşmeler ve belgeler bile kemalist solun bu "devrimci" öğretmenlerinin Kürdistan'daki işlevi soykırım olarak tanımlanıyor. Dolayısıyla Türkiye solculuğu proletarya enternasyonalizmi adına soykırımı savunuyor. Bu öyle ayaqlan havada kalan bir suçlama değildir. Kürdistan'daki soykırım politikası yüzünden TC'nin imzalamadığı kaçınılmaz uluslararası sözleşmelere ve belgelere göre, Türkiye solculuğu mevcut tutumuyla soykırım uygulayıcılığına aça çıkıyor.

Evet, Kürdistan'a giden öğretmen görevinin kapsamı TC tarafından çiziliyor, kendisi TC tarafından görevlendiriliyor. TC'nin Kürdistan politikasını hayata geçiren bir sömürgeci görevlisi olarak ülkemizde faaliyet yürütüyor. Kürdistan Genel Valisi açıkça "Güvenlik görevlisi olarak bir polis, bir asker, bir vali nâsi göre yapıyor, öğretmen de aynı şekilde ve köşullarda görevini yapmalıdır" diyor. (Özgür Gündem, 17 Kasım 1993) Bu öğretmen, bir kaç ayda bir neredeyse kıyie katlanan "Arp zammı"yla kesesini dolduruyor; başka bir deyişle yerine getirdiği görevin karşılığı olarak TC tarafından iyice duyuruluyor. De-falarca uyarıldığı halde soykırım suçunu işlemekten vazgeçmemesi üzerine, PKK bu sömürgeci devlet görevlilerine yönelindiğinde, TDKP'nin de

Özellikle 12 Eylül darbesinden sonra, Türkiye solu çeşitli resmi kuruluşlara ve esas olarak tekellere nitelikli kadro yetiştiren bir sektör durumuna düşmüştür. Geçmişte solun içinde yer almış pek çok kişi, bu saflarda edindiği bilgi birikimini tekeli düzenin hizmetine sunmaktadı. Özel savaşın başncı kolu durumundaki Türk basınının köşe başları eski solcularca tutulmuştur.

Kürdistan'ın ve Kürt halkını tanımadığına göre, tipki beyaz adam örneğinden olduğu gibi, kemalizmın Kürdistan'ın Kürdlerden temizlemesine arka çıkacaktır.

Bazıları TC'nin Kürdistan'da giriştiği işgal ve imha seferini karşısında PKK'nın iktidandaki tutumu tüm Türkiye soluna mal etmenin büyük bir haksızlık olduğunu iddia edebiliyor. Hayır burada hiçbir haklılık yoktur. Türkiye solculuğu Kürdistan'ın Türkiye'nin doğai ve ayrılmaz bir parçası olarak ele alıp burada faaliyette bulunduğuna süreç, kemalizmın Kürdistan'daki emgemenliğin meşrulaştırmış sayılacaktır. Bu solculuk kemalizmın ülkemizdeki Türkiye'li politikasının ürünlerini derlemekten vazgeçmediği süreç, onun tarışıl sonucunun ortaki olmaktadır kurtulmayacaktır.

Kuşkusuz Türkiye'de devlet solculuğının dışına taşmak isteyen çıkışlar olmuştur. İdeolojik düzeyde kemalizmı aşamamış olmasına rağmen, devrimci pratiğyle kemalist rejime yönelen 1970 devrimci gençlik hareketi bunun en güzel ve belirgin örneğidir. Ancak bu hareket böyle yeterince örgütlenme ve kendisini pratikte ifade etme fırsatı bulmadı, faşist 12 Mart cuntasının yoğun saldırıları karşısında yenilimi ve ezilmiştir. Böylece bu darbeyle Türkiye solunun düzen sınıfları dışına çıkarak isteyen ve kırmış olan uçları bunamış, Türkiye solculuğu bir kez daha düzen sınıfları içine çekilmiştir. Türkiye'de solu ehlişletirmenin ilk operasyonu, Ankara hükümetinin kurtuluş savaş yıllarında Mustafa Suphi ve yoldaşlarını

Tutarsızlığın bu denli aşırı ölçüsüzlüğü vadrılmasına, yaklaşımlarındaki çelişkilerin bu boyutlardaki utanmazlığına ancak kemalizmın ruhları kararttığı Türkiye'de tanık olabiliriz: Kürdistan'a hayali bir ülke kadar değer biçip basit bir sayı emaresi bile göstermeyen Türkiye solculuğu, sıra sözümüne peşinde koştuğu Türkiye devrimine gelince, PKK'yı bu devrimde saygısızlık suçlayabiliyor. PKK'nın "Türkiye devrimini Kürdistan devriminin basit bir uzantısı gibi" görmeye götürün "dar milliyetçi bir bakış açısına düştüğünü" iddia edebiliyor. Sen elini kolunu sallaya sallaya kendi egemen sınıfların inkar ettiği ve herhangi bir statüden yoksun kıldığı Kürdistan'a gireceksin; bu ülkede kendi egemen sınıflarının Türkleştirme uygulamalarının sonuçlarını toparlayacak ve ulusal iktidarı örgütleyeceksin; bu ülkedeki varlığını kendi temelini kendi egemen sınıflarına borçlu olacaksın. Senin peşelerine ve iğrenç dişlerini Kürt insanının bedenine batırıp kanları emen ve Kürdistan'da mutlak emgemenliği tesis eden Türk sömürgecilerini izleyerek bu ülkede dâlis yapman Kürt halkına ve Kürdistan devrimine saygısızlık olmayacak. Üstelik bu tutumuna ve Kürdistan devrimine yaptığın en kaba müdahale tarzına enternasyonalizm kılıfı geçirceksindir! Buna karşılık, PKK'nın, Kürdistan'da gelişen devrimci mücadelelerin Türkiye üzerindeki etkilerini ve yarattığı olumlu sonuçları doğu değerlendirmenisi istemesi, bu mücadelelerin ortaya çıkardığı kazanımları sömürmeyeceği-

incinde yer aldığı Türkiye solu kayıma-
tı koparıyor. PKK'ye karşı kampanya-
lar açıyor ve bu kampanyaları ta yurt
dışına taşıyor. Diğer yandan kontrol-
gerilla Kür kökenli yüzlerce örgüt-
menleri katliyor. Bu kemalist sol-

"ajanlık" ve "provokatorluk"le suçla-
yıp mahkum etme ve ortadan kaldır-
ma çizgisini izlediğini" bilindiği.
"Kürdistan halkını, halk adına" zorla
zaptırap altına almalı, ezilen Kürk
emekçilerine zor uygulayarak ege-

bir savaş ortamının yaşandığını dün-
ya kamuoyundan gizlemek ve dolay-
ısıyla savaş koşullarına ilişkin uluslara-
rası sözleşmelerden doğan yükümlü-
lüklerinden kaçınmak için, PKK'nin
halktan kopuk bir "terör hareketi" oldu-
ğunu propaganda ediyorlar. Ancak sı-
cak savaş ortamında bulunan ve sa-
vaşın bir tarafında yer alan Türk aske-
ri yetkilileri, hem kendi politikaların-
dan, hem de kemalist solcuların çok
daha gerçekçi davranıyorlar. Çünkü
bunlar savatıştıkları düşman karşısında
başarılı olabilmek için, kendisini doğru
tanımlamak ve tanımak gerektiğini
çok iyi biliyorlar. Dört yıldan beri Kür-
distan'da bulunan bir Türk askeri gö-
revlisi, Nokta dergisine yaptığı açıkla-
mada, gerçekleri açıklayarak biçimde or-
taya koyuyor, "... Halkın korkundan
PKK'yi desteklediğini ileri sürmek de
kocaman bir yalan. Bizi bu yanlışlar bu
hale getirdi. Bugün Güneydoğu'daki
halkın -rakamı çok abartılı bulabilirsi-
niz ama bunlar tecrübenin rakamları-
dır- kent içinde yüzde yetmiş, kırsalda
yüzde doksanı PKK'yi destekliyor...
Gerçek durumun itiraf edilmemesi bi-
zim bu işi bitirememize iyi yolar.

Gerçek durum nedir, çok açık. Kürtler
aynı PKK aynı diyor bir deşerlerinde
komedidir. Kürtleri kandıramadığımız
göre kendimizi kandırmaktan öteye
gitmez" diyor. (Nokta, 24-30 Ekim
1993) Gerçekten "PKK Kürk emekçile-
ri zorla zaptırap altına alıyor, de-
mekle Kürdistan halkını kandırmak
mümkün olmadığna göre, geriye bu
çirkin yalan ve demagoginin bir tek
gerçekçisi kalıyor: TDKP, bu tutumu
ile psikolojik propaganda cephesinde
özel savaşta katkıda bulunma görevini
yerine getiriyor. Dürüstlüğün öçüşü
gerçeklere sadık kalmak ise, halkıma-
za karşı yürütülen özel savaşın başın-
da bulunan bu Türk askeri yetkilisinin
kemalist solcuların çok daha dürüst
olduğunu teslim etmek gerekiyor.

Burada kemalist sol'dan PKK'ye
yöneltilen saldırıları iratırındırdığı
dönemin ötekilerine bir kez daha
parmak basmakta yarar vardır. 1993
yılında PKK önderliğindeki Kürdistan-
halkı iktidara yürüyor. Faşist sömür-
geçlik bu yürüyüşün önünü kesmeye
çalışıyor. Bunun için Kürdistan kentli-
leri, kasabaları ve köylerinde katliam-
lara başlıyorlar. Köyleri ve kasabala-
rı viraneye çeviriyor. Öte yandan

şında Türk özel savaş rejimi bulun-
yor. Bu gerçekçe rağmen, sosyal-so-
ven solun birgün gizli pazarlıklarla ve
anlaşmalı bir temelde bu genel
salıdı cephesinin içinde yer aldığı
ve Kürdistan halkının özgürlük yüre-
ğini durdurma çalışışını söyli-
müyor. Hayır, burada gizli pazarlık-
lara hiç gerek yoktur. Türk solculu-
nu PKK ve onun önderliği ettiği dev-
rimci kuruluş savaş karşıside Türk
özel savaş rejiminde ortak bir cephe-
de buluşmaya götürsün, onun
sosyal-şoven karakteridir. Hücreleri-
ne dek işlemler olan kemalist ruh, bu
solculuğu sömürgeci egemen sınıflar-
la Kürdistan devrimine karşı birleş-
tirmeye yetiyor. Bu ruh kemalist solcu-
luluğu Türk özel savaş rejiminin do-
ğal bir müttefiki haline getiriyor.

Eskiden Kürdistan'ın Türkiye fazla
ağına almak istemeyen Türk solcu-
lunun, Kürdistan ulusal kuruluş mu-
cadelesi gelişip köleleştiği taktik de-
şistirdiği ve Kürdistan seksiyonları
oluşturmaya yönlendiği görüldü. Var-
lığıyla yokluğu pek ayrı edilemeyen
birçok sol grubun bugün bir Kürdis-

işlevini görüyor. Bu solun mevcut du-
rumda Kürdistan'daki rolü ve işlevi
budur. Objektif konumlaya ve pratik
ile Kürdistan devriminin önünde en-
gel oluşturan ve devime karşı sava-
şın bu sola, "Kürdistan'dan elinizi
çekin" çağrısını yöneltmek gerekiyor.

Ganpır, içlerinden bir çıkıp da bu
adamlara, bu despotik Kür burjuva-
zisi nedir, diye sormuyor. Gerçekten
bu despotik Kür burjuvazisi nerede
ortaya çıktı? Kendi despotizmini ne-
rede, kime karşı, hangi örgüt ve ikti-
dar gücüne sergiledi? Kendisine si-
nırlı bir hareket alanı ve olanığı bra-
kıldı mı ki Kür burjuvazisi despotlu-
ğuna ortaya koyabilsin? Kür ulusal
yapısı içinde erimesi ve Türk ege-
menlik sistemiyle bütünleşmesi ölü-
şüne sömürge ortak edilen, bu te-
melde palazlanmasın olanak tanı-
nan, usak mı usak, hain hain bu
burjuvazinin Kür kimliğiyle uyguladı-
ğı bir despotizmden nasil söz edilebi-
r? Kür sömürgeci partilerine dahil
miş ve aynı parti içinde bile birli-
k oluşturmamı temsilcileriyle örgütlü
bir işbirlikçilik dahil yapamayan Kürt

**Türkiye'deki sol gerçekte devlet soludur. Bu
solculuk, her bakımdan Türkiye devletinin çizdiği
sınırlar içinde hareket eden bir solculuktur;
özellikle onun Kürdistan'daki uygulamalarını özü
bakımından meşru gören ve TC'nin ortaya
çıkardığı hasadı devşiren bir solculuktur. Sözü
ettiğimiz hasadın ne olduğu çok iyi bilinmektedir.**

dan çıt bile çıkmıyor. Çıkma bile, ilki
karşısında gösterdiği duyurulığın bin-
de birini bu ikinciler karşısında gös-
termiyor. Burada bir de yoksul Kür
köylüsünün durumunu düşünelim:
Türk ordusu genellikle bir parça ek-
mek verdi diye bu köylüye dünyayı
zindan ediyor. Çoğunlukla cezasını
verince infaz edip kurşuna diyor.
Evini yakıyor, ocağını söndürüyor. Bir
günden kendi özgeleceğini bir
yandana olan gerillaya bir parça ek-
mek verdi diye öldürülen, evi yakılıp
yıkılan, tutuklanan, yeniden yurdu-
ndan sürülen Kür köylüsü; diğer yan-
dan beyaz soykırım ordusunun sıra
nereli olarak görev yapan, TC tara-
fından iyice doyurulan ve çoğunlukla
MHP üyesi olan "devrimci" Türk ög-
retmeni... Burada yapılabacak tek şey
vardır. İksinden birine sapı çıkmak
ve desteklemek gerekiyor. Faşist sö-
mürgeçliğin köylü soykırım cephe-
sinde devlet görevlisi olarak görev il-
a edenlere sapı çikanlara, bizden kü-
çük bir öğütme bulunmak kalıyor:
TDKP adında küçük bir deşiklik
yapmalı, sadece bir harf ekleyerek
adını "TC'DKP birleşme deşikleşime
adıdır. Çünkü devlet solculuğuna yakı-
şanı tam da budur.

TC ile kemalist solun PKK'ye ve
Kürdistan ulusal kuruluş mücadelesine
karşı tutumları arasındaki benzerlikler
başka noktalarda da görüldü.
Örneğin gerek halkı gücü olan Milli
Güvenlik Kurulu yaptığı toplantıda
PKK'ye ve özgürlüğü için mücadele
eden Kürdistan halkına karşı sürdür-
düğü savaşçı yeni açılımları daha da
şiddetlendirmeye çalıştığınıyor. Öteki
önelimlerin yanısıra özellikle PKK'nin
Avrupa'daki dayanaklarını körtme-
yi, gelir kaynaklarını kurutmayı ve
müttefikleriyle daha sıkı ilişkiler kur-
arak PKK üzerindeki baskılarını artır-
malarını sağlamayı bir karar biçimin-
de hükümetle iletiyor. Bu temelde
Türk diplomatik temsilcileri Avru-
pa'da ve özellikle Federal Alman-
ya'da PKK'ye karşı geliştirmeye ça-
alıştı kuşatma ve tecrit etme çembe-
riinin iyice daraltmak için olağanüstü
bir çaba harcıyor. İlgincir, tam da
böyle bir dönemde TDKP'nin PKK'ye
karşı açtığı "kınama" seferberliği baş-
lıyor. İşbölümü ve işbirliği pratik
kendiliğinden gerçekleşiyor. TC'nin
resmi temsilcilerinin ulaşamadığı
yerlere TDKP giriyor çalmıyor. Cila-
lı sözlerle taklidden ve sosyalizm
maskesine aldanmadan, kemalist sol-
lu, faşist rejimin Kürdistan ulusal
kuruluş mücadelesine karşı "milli
mutabakat" yaratılması çağrısına bu
biçimde en uygun karşılığı verdiğini
görmek gerekiyor.

TDKP Merkez ve Kürdistan Komite-
leri (bu, Kürk halkını ve dünya ka-
muoyunun tanıdığı Kürdistan Komite-
leri değildir) yazmasıyla dağıtılan 13
Ekim 1993 tarihli bir bildiride, "PKK-
nin, kendi içinde ve da dışında olsun,
kendine "bia" etmeyen her insanı

men olmayı, politika haline getirmek-
te olduğu'nun açıkça görüldüğü iddia
ediliyor. Federal Almanya'da bir PKK
Davasının açıldığı ve Ekim ayında
dördüncü yemini dolduran duruşma-
nın hala devam ettiği biliniyor. NATO
merkezinde açılması kararlaştırılan
ve yürütme işini Federal Almanya'nın
üstlendiği bir davada, iddianameyi
hazırlayan eski Federal Başsavcı
Kurt Rebmann'ın PKK'ye yöneltilmiş it-
hamları TDKP'nin buraya aktardığı-
mış iddiaları, özellikle bu iddiaların
birinci bölümü arasında tam bir ben-
zerlik ve uyum bulunuyor. Rebmann,
PKK'nin kendisinden ayrılmak iste-
yen kişileri, kendi önderliğini kabul
etmeyen diğer Kür örgütleri ile sol
grupların temsilcilerini "ajan" ve "pro-
vokator" olarak suçlayıp öldürdüğünü
ileri sürüyor. TDKP bildirisinde em-
peryalizmin iddiaları tekrarlanıyor,
hatta bu iddiaların bir adım ötesine
geçiliyor: PKK'nin ezilen Kürk emek-
çilerini zorla zaptırap altına aldığı id-
diasına yer veriliyor. Pek, TDKP'yi
PKK karşısında NATO, faşist TC ve
Alman emperyalizmiyle aynı dili ko-
nuşmaya ve ortak suçlamlarına
lunmaya götürsün şey nedir? Onu
pratikte böyle bir ortaklığa götürsün
ruh hali nasıl bir ruh halidir? TDKP
bu iddiaları ile, TC'nin de ısrarı da-
yatmaları sonucunda, PKK'nin halk-
tan zorla para topladığını ileri süre-
rek, Federal Almanya'daki Kür de-
mokratik kuruluşlarını yasadışı ilan

**Kürdistan açısından yaklaşıldığında, ulusal inkarçı
akımı temsil eden bu "devrimcilik" tarzı ile köy
koruculuğu arasında özü bakımından fazla bir
farklılık bulunmamaktadır. Çünkü her ikisi de
sonuçta Kürdistan ulusal kuruluş mücadelesinin
karşısında yer almaktadır. İkisi arasındaki temel
farklılık, birincisinin ulusal yabancılaşmanın
derinleştirildiği alanlarda, ikincisinin ise aşiret ve
kabile bağlarının fazla çözülmediği ve ulusal
bağların zayıf olduğu yörelerde ortaya çıkmasıdır.**

edip kapatmaya çalışan Alman poli-
sine tanıtlığı soyunuyor mu?
TC'nin istediği şey de bu değil midir?
TC de üst düzeydeki resmi görüşme-
lere ve diplomatik temsilcileriyle
yurt dışına aynı şeyi gerçekleştir-
meye çalışıyor mu?

Sömürge Türk partilerinin her dü-
zeydeki temsilcileri ağırların açılma-
rında PKK'nin Kürtleri temsil etmedi-
ni, Ap'ın Kürtleri kutlamak gibi bir
sorunun bulunmadığını, tersine
Kürtlere karşı savatışının ve halkı zor-
la kendi yanına çekmeye çalıştığını
örünür ve bu propagandaları
her gün, her saat konuşmaya devam
ediyorlar. Böylece bunlar Kürdistan'da

PKK'ye karşı savaş cephesini geniş-
letmek için olağanüstü çaba harcıyor.
Güneyde Barzan'ın başını çektiği
Kürt işbirlikçileri hareketi geçirecek,
ARGK kuvvetlerine karşı sürdürdüğü
operasyonlarına ortak ediyor. TC zul-
münden kaçarak Güney Kürdistan'a
geçmiş olan Kürtler tutulanarak topla-
ma kamplarına gönderiliyor. Gü-
neyde Barzan işbirlikçiliğinin PKK'ye
karşı yoğunlaşan saldırılarına, Kuzey
Kürdistan'da kemalist solun saldırıla-
rı eşlik ediyor. Bütün bu saldırılar do-
laylı ya da dolaysız bir biçimde tek
bir komuta altında birleşiyor. PKK'ye
yöneltilen her saldırı, genel salıdı
cephesinin bir kolu oluyor. Genel sal-
dıdı cephesinin ana karargahının ba-

tan seksiyonu veya komitesi bulun-
yor. Bu deşiklik, söz konusu grupla-
rın Kürdistan devriminin temel ihtia-
yaçlarından birine karşılık vermeleri
anlamını taşıyor. Tam tersine böyle
ile bir deşiklik Kürdistan devrimi ve
bu devrimin öncüsüne daha iyi sa-
vaşmalarını amaçlıyor. Tabii sömür-
geci partilerden daha kararlı bir bi-
çimde Kürdistan'a yapışmanın teorik
ve ideolojik kılıfı da hazırlanıyor. Bu-
na göre, PKK, "despotik Kür burju-
vazisi'nin çıkarlarını temsil ediyor;
bunun için "aynı örgütlenir" ve "ay-
rılıkçılık" yapıyor. Kendileri ise, "... em-
peryalizme ve birleşmiş gerillacı
karşı başta Kürk ve Türkler olmak üz-
re, tüm milliyetlerden işli emekçi-
lerin tek parti, sendika vb. örgütlerde
örgütlenmesini zorunlu" görüyorlar.
Bunun içinde ki, PKK'nin Kürdistan-
da ilan ettiği ekonomik ve siyasal
"yasakları" karşı çıkıyorlar. (BK,
TDKP bildirileri) Buradaki yasaklar
sözcüğü kendileri tarafından tırnak
içinde yazılıyor. Bu da bir küçümse-
meyi anlatıyor ve bunlara uygulamaya
çağrı ifade ediyor. PKK'nin siyasal
yasaklarından en önemlisin sömür-
geci partilerin Kürdistan'daki faaliyet-
lerinin durdurulması olduğu açıktır.
Kemalist solcular işte bu yasadı doğ-
ru buluyorlar. Tipki sömürgeci burju-
va partileri gibi, kendilerinin de TC
egemenliği temeline Kürdistan'da
bulunduklarını ve PKK'nin karayn-
larında bu egemenliğin kaynaktan-
lar her türlü örgütlenmeye karşı ol-
duğuna çok iyi görüyor; bunun için
PKK'ye saldırıyorlar.

Bu gerçekte işığında soruna
bakıldığında, Türkiye'den bu sola ya-
pılan "Kürdistan'da devrim yapma-
tan vazgeçim" çağrısı da pek tutarı
bir çağrı olmuyor. Çünkü kene gibi
Kürdistan'a yapışan kemalist solculu-
ğün devrim diyor bir derdi bulunmu-
yor. Kelin merhemdi olsaydı, ikin ken-
di başına sürerdi derdi. Bu solculu-
ğün devrim diye bir hedefi bulunsay-
dı, Türkiye'de devime yönelirdi. Ke-
maalist solculuk başından beri Türkiye
ve Kürdistan'daki devrimci gelişmeyi
durdurmaya çalışan bir otomatik fren

burjuvazisinin kendi despotik ötekile-
rini konuşturmasını hedef etmek
bağimsız bir örgütü veya örgütlen-
mesi var mıdır? Kür burjuvazisi uy-
gulası uygulasa Türk despotizmini
uygulayabilirdi. Kamran İnan'ların,
Necmettin Çevher'in, Hikmet Çe-
vher'in hizmetinde oldukları ve uygu-
ladıkları Türk despotizminin ta kendisi-
dir. Buna karşılık, bir de kimliği da-
hil her şey elinden alınmış olan Kür-
distan halkının yitirdiklerini yeniden
kazanmak için kararlılıkla uyguladığı
devrimci şiddet vardır. Kemalist sol-
culuğun sözüdü ettiği despotizm iş-
te budur. Eğer halkımıza ülkesini ve öz-
gürlüğünü kazandıran devrimci şid-
etlini adı "despotizm" ise, ulusal kuvvet-
lerimiz bu "despotizm"i düşman ve her türden işbirlikçileri
ve uzantılarının tepesinde boşaltma-
ya devam edecektir. Bu böyle bilin-
melidir.

Kürtlerin solunun çeşitli grupları bi-
çimsel olsa da Türkiye örgütü kuruyor
ve buna bir Kürdistan komitesi
ekleyerek Türk ve Kür emekçilerinin
ortak örgütünü yaratılmak istida
ediyorlar. Bunlara şöyle bir soru yö-
nellilebilir: Neden bunları temsilci ya-
pıyorsunuz? Sözeğime neden "Kür-
distan Devrimi Komünist Partisi" ku-
rup bunun Türkiye komitesini yarat-
ma yoluna gitmiyorsunuz? Neden
Kürdistan işli sendikalarını kurup
bunların Türkiye şubelerini açmı-
yorsunuz? Hayır, bunların hiçbirinin
mantığı yoktur. Eğer bu grupların
içinde "Kür komünistleri" varsa ve
Kürdistan'da bir komünist önderlik
boşluğuna görüyorlarsa, bunlar
Kürdistan'da örgütlenmeli ve bu ülke-
nin somut gerçeklerine özgü bir parti
örgütlemeli; bu temelde Türkiye'deki
kardeş partileriyle ilişkilerini sürdü-
rmeye devam etmelidir. Kürdistan ög-
ütü olma temeline kendi programı-
na hayata geçirmeli, "işli sınıfının ön-
cü partisi" olarak Kürdistan devrimi-
nin önderliğini ele geçirmeye çalış-
malıdır. Eğer kuracakları böyle bir
parti PKK'den daha tutarlı bir müca-
dele çığsını başlatmaya hayata geçire-
ve halkın çıkarlarını PKK'den daha

tahrirî" karşısında, bu bölgelerdeki "öz kardeşlerimize gerçekleri götürüyor", "onları aydınlatıyor". Kemalist solculuk, Türk sömürgeci egemenliklerin temsilcileri tarafından çizilen hedefine varmayı kolaylaştırmak için, yüzüne sosyalizm maskesini geçiriyor. "Kürtlülük tahriri" ile aynı anlama gelen Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı ko-yarken, sorunlara "sınıf çelişkileri te-melinde" yaklaştığını, "iki halkın bir-liğine önem" verdiğini ve "milliyetçi politikaları yatkınlık" göstermediğini iddia ediyor. Gürsel'in çağrısındaki "millî bölünülüşün sarımsılması" nı öle-mek, Türkiye solunun literatüründe "iki halkın birliğine önem verme" bi-çimini alıyor. Birincisinde "Kürtlülük tahriri" ne karşı koyma, ikincisinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi "milliyetçi" bir mücadele olarak damgalayıp mahkum etmeye çalış-makla örtüşüyor. Cemal Gürsel, "Kürtlülük tahriri" ile kuşkusuz Türk sömürgeci egemenliğin kopuşu amaçlayan bir ulusal kurtuluş hare-ketini anlatıyor. Türk devleti bugün Kürdistan'da önemli meseleler kate-din böyle bir hareketle karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Kürdistan'ın elin-den çıkması durumunda, Türklüğün Türkiye'de tutunamayacağına yola çıkarak, bu hareketi bastırıp ez-mek için bütün gücünü ortaya koyu-ru. Türk sömürgeçliği ve kemalist solculuk, ortak bir hedefte, Kür-distan'ın Türkiye'den kopmasını hedefinde birleşiyor. Burada kemalist solculuğun proletarya enternasy-onalizmi ikesinin ardına sığınması

farklı iki tarihi anlatıldığını kesinlikle bilince çıkarmalıdır. Evet, Dersim her Kürdistan'ın kompar bir parçası olmuştur. Dersim tarihi Kürdistan halkının yabancı egemenliğe karşı sürekli direnişinin tarihidir. Bu ne-dene Türk sömürgeçleri Dersim'i "Türk vatandaşının ortasında bir leke" saymışlar, "korkunç bir çaban" olarak değerlendirdikleri Dersim'i yok et-mek için, tarihini tank olduğu en kor-kunç soykırımlardan birini düzenle-mişlerdir. "Dersim'de medeni adam yavrusu büyüme" diyen sömürgeciler, girişlikleri soykırım, "istihlat ve medenileştirme programının uygulanması" olarak adlandırmışlardır. Buna karşılık, Tuncel'in direnişi "et-miş hareketları"yla bastırılan Dersim'in imha edilmesi veya Türk sömürgeçlerinin deyişleyle "Der-sim'i medeniyete açılması" ile özdeş olduğuna, bu imha üzerinde yürütü-len beyaz soykırımla Tuncel arasin-da tam bir özdeşlik bulunduğu, Türk tarihini beyaz soykırım tari-hiyle birlikte başladığına kuşku yok-tur. İki yitlik soykırım seferleriyle Kürdistan'daki bu son direniş ocağı-nı söndürdün Türk sömürgeçleri Dersim'de Kürtlüğü tarihsel gelişme sürecinin dışına atmış, bunun yerine Türkleşmeyi geçirmiş, Tunceli tari-hiyle birlikte Türkleşme tarihini baş-latmıştır. Bu tarih içinde Kürtlüğe ke-sinlikle yer yoktur. Kemalizm, Kürt insanını kendi benliğinden uzaklaş-tırıp Türkleştirmekle bu zemini bir pilot bölge olarak değerlendirmiş, Kürdistan'a ve Kürdistan halkına ha-zırlamak istediği akıbeti Tunceli so-

burjuvazisi Dersim'de bir beyaz soy-kırım kuşağı yaratmamış olsaydı, eğer Türkiyeyi bir Türk'ten daha iyi

esaslı bir kayda tabi tutularak, bun-lardan gerekenlerin Trakya'ya nakli ve bu bölgedeki bazı reislerin il mer-

Bizim önerimiz ve öğüdümüz şudur: Türkiye solculuğu Kürdistan'da örgütlenme girişimlerinden derhal ve kesin olarak vazgeçmelidir; Türkiye solunun çeşitli grupları Türkiye örgütü olmanın gereklerine uygun bir tarzda hareket etmelidir. Mevcut durumda takınılması gereken ve iki ülke halklarının yararına olan biricik doğru tutum budur.

konuşan ve fiziksel yapısı dışında Kürtlüğe bağları kesilmiş bulunan Türk bir kuşak olarak çıkarılmasaydı, Türkiye sol bu zemine ayak bile basamazdı. Türkiye yabancı olma-sı ve salt Türkiye konuşması duru-munda bile, Türkiye sol Dersim'e yaklaşamazdı. Bunun da ötesinde bölünüp parçalanmasında, ulusal bir-liği dağıtılmasında, ulusal kimliği dahil her şeyinin gasp edilmesinde ve tam bir imha sürecine sokulmasında aldr-kamışın, öncelikle ulusal birliğini ya-ratmak gibi yamsal bir sorunla kar-sı karşıya bulunan halkımızın haklı kurtuluş davası karşısında bu denli pervasız davranamaz, ideolojik mü-cadele adı altında ulusal kurtuluş karşıtlığını bu denli gelistirmeye çalışmazdı. Eger vatan ve ulus gerek-çerlerinden habersiz, yurteslevlik ve ulusal örn duygusundan yoksun bir ke-simin temel insanlık değerlerine ya-bancısı olması ve niciksiz birikimi söz konusu yapmayı, buna asla cesaret edemezdi. Son derece hayat ve tik-sindiriş bir demagojiye sarılarak, "Bağımsızlık ve özgürlük burjuva mil-liyetçi bir istemdir, ulusal kurtuluş so-runu emekçileri ilgilendirmir" diye-mez, dese bile karşısındakinden hak ettiği karşılığı almakta kurtulamazdı. Türk sömürgeçliğinin Dersim'de beyaz soykırım etkin bir tarzda yu-gulama olanağı bulunmasın ve bu te-melde Türkiye solunun örgütlenmesi-nin maddi zeminini hazırlamasının birtakım tali nedenleri de vardır. Dersim'de yaşayan nüfusun ezici ço-luğunluğudur Alevidir. Geçmişte Kür-distan'da Sünni Kürt beylerini kendine bağlayan Osmanlı İmparatorluğu, Dersim'de kesin bir etniklik sağlaya-namış, Dersim Kürtleri dar anlamda bağımsızlıklarını sürdürmüşlerdir. Pek çok kez basyurlan tedip ve ten-kil harekaterine rağmen, 1937 yılına gelinceye kadar bu böyle devam et-miştir. Beyaz burjuva direniş ideolojisi rolünü yerine getirmiş, Dersim'de Kürtlük ve Alevislik her özdeş sayıl-mıştır. Nitekim Mareşal Fevzi Çak-mak, Başbakanlık ve İçişleri Bakan-lığı'na yazdığı 18 Ocak 1930 tarihli raporda Dersim'in Asikire, Dağbey, Gürk ve Harı köylerinin "tedip ve tenkil"inin zorunlu olduğunu dile ge-tirirken aynı gerçeğe işaret etmekte, "... bu bölgede çok şımarık bir durum almış olan bütün Kürt köylerine bir e-tki yapmak ve devlet nüfuzunu ha-kim kılmak için Erzincan'a nakledilecek bir hava kıtası ile bu köyleri tah-rik etmenin uygun olacağı" nı söyle-dikten sonra sözlerini şöyle sürdür-mektedir: "Erzincan'ın merkezinde 10.000 Kürt vardır. Bunlar Alevisliğin faydalanarak mevcut Kürt köyleri-ni Kürtleştirme, Kürt dilini yaymaya çalışmaktadırlar. Birkaç sene sonra Kürtlüğün bütün Erzincan'ın istila e-deceğinden endişe edilebilir. Örfen Türk, fakat Alevi olan birçok Türk köyleri, Alevisiğin Kürtlüğü ilade ettiğ-i zihniyeti ile ana lisanelerin terk ed-erek Kürçe konuşmaktadırlar. Bu işe ön ayak olan her sekavete (eşkıyalı-ğa) yataklık yapan Rusarayı, Mitli, Şincığı, Kürkendü, Kelanık köylerinin

kezinde ve polis nezareti altında ika-met ettirilerek emniyete alınmaları gerekmektedir. Türk olan Alevi köyleri Kürçe konuşmalarında engel olun-masına ve Türk dilinin bütün bölgeye yayılması için tedbirler alınmaya ihtiyac vardır." (Aklarlan İsmail Beşikçi, Tun-celi Kanunu -1935 ve Dersim Jenosi-di, s. 69-70)

Burada ilk dikket çekip, ke-malizm'in "medenî adam yavrusu" saymadığı ve "vahşiler" olarak dam-galadığı Dersim Kürtleri'nin herhan-gi bir zorlamada bulunmaksızın Ale-vi Türklü Kürtleştirilme yeteneği-ne sahip olması; sömürgeci baskı altında bulunan Kürtçe'nin devlet desteğindeki Türklü ve Türkiye ismiyle edeceği endişesinin bizzat dönem Genelkurmay Başkanı ta-rafından açıkça dile getirilmesidir. İkincisi, Genelkurmay Başkanı bu-nun önüne geçmek için Kürt köyleri-nin tamamen yakılıp küllümsüne ve Kürtlerin Trakya'ya yayılmasını önlemek; böylece Kürt ulusal kim-liği ile Kürt dili ve kültürünün imha edilmesi gerektiğini savunmaktadırlar. Dersim soykırım sırasında bu öne-ler fazlasıyla hayata geçirilmiştir. Ancak bizim burada anlatmak istedi-ğimiz şey bu değildir. Alevislik, Der-sim'de yabancı egemenliğe karşı bir direniş ideolojisi rolünü oynar ve Dersim sözcüğün dar anlamında ba-ğımsız konumunu sürdürürken, bu durum aynı zamanda Dersim'in Kür-distan bölünüşünden tecrit olmasına yol açmıştır. Kürdistan capında ulusal birliği esas alan bir kurtuluş hareketinin gelişmemesi ve Der-sim'in bu tecrit edilmiş konumuya Türk sömürgeci egemenliği altına girmesi, kültürel sömürgeçliğin etkili olmasını sağlamıştır. Buna ek olarak Dersim'de Kürtçe'nin farklı bir lehçe-sinin konuşulması, beyaz soykırımın etkili bir tarzda uygulanmasında önemli rol oynamıştır. Geçmişte Ale-vi Kürtlüğe özdeş sayan ve Türk-lük karşısında bir tehdit unsuru ola-rak değerlendiren kemalizm, Dersim soykırımının ardından Alevisiğin kur-tarıcısı ve hamisi rolüne soyunmuş; Alevi Dersim Kürtleri'nin "öz be öz Türk" olduklarını savunagelmıştır. Kürdistan'ın bu parçasında hizlan-dırarak uygulanan sömürgeci asimila-syon politikasına bağlı olarak ge-çirilen bu propagandanın beyaz soykırım kuşağı üzerinde etkili oldu-ğuna belirtmekte yara vardır. Türkiye solu Dersim'de geliştirilen bu düşman propagandasının ortaya çı-kardığı ulusalizm zeminine dayanmak-ta, yaratılan tahribatları derinleştir-mekte; PKK'nın "Sünniliği temsil etti-ğini" yayarak, Kürt uluslaşmasının karşısına dikilmektedir. Bu yaklaşı-mı, sosyalizm bir yana tutarı burju-va demokratizmi ile dahi bir ilgisiz bu-lunmamaktadır.

Aydınlık ekibi başta olmak üzere, kemalist sol, bugün Dersim ve Erzincan yörelerinde ulusal kurtuluş mü-cadelesinin gelişimini frenlemek için yoğun çaba harcamaktadır. Türk özel savaş rejimi Erzincan ve çevresinde ki faşist Türk köylerini ulusal kurtuluş

hareketine karşı silahlandırır ve Türk-Kürt çelişkisini kızıştırarak sövmenizi körüklerken, özellikle "karanlıkla basın" Perinçek'in başını çektiği Ay-dınlık ekibi, PKK'nın etnik temizlik hareketine giriştiğini iddia ederek fa-şistlere açıkça arka çıkmakta. Alevi Kürt köylerinin de koruculuğu kabul edilmesini endişelerine önemektir. Bu ekip de dahil olmak üzere kem-a-list solun en büyük korkusu, Türk'in yetmiş yıllık beyaz soykırım politi-kasına baka çıkarması, Kürtlüğün bir daha hayat bulamayacağı varsayılar-la alanlarda ulusal kurtuluş hareketi-nin hızla bir gelişme göstermesidir. Bu gelişme karşısında kemalist sol bir provokasyon suçunu düşünme düş-mekte, Türk'in yetmiş yıldır Dersim'i Kürtleştirmediğini, aradan yetmiş yıl geçse dahi PKK'nın Dersim'i Kürt-leştirmeye başaramayacağı propa-ganda etmektedir. Bu aşafılık propa-gandanın özel savagın için propa-gandası olduğuna kuşku yoktur. Der-sim Kürdistan'dan sayılmamakta, Kürdistan'dan koparılmak istenmek-tedir.

Dersim'de ajan faaliyetler ve buna karşı mücadele

Ajan faaliyetleri, sadece başında çizili servis emelanların bulunduğu ve devrimci müdahalelerin içerdin sapırlmasını, bastırılmasını ve ezil-mesini amaçlayan faaliyetler biçimi-de tanımlama oldukça dar bir yaklaşımdır. Karşı-devrimin gizli ha-bere ana servisleriyle hiçbir bağlan-tısı olmayan, ama kışkırtıcı devrimci düşünüşe uğratamaması ve devrim-cilik sıfatını basit bir elbise gibi sırt-larında taşıyan tip, devrimciük maskesi altında halkların kurtuluş mücadelesine karşı örgütlü bir ajandan daha iyi savasabilir ve daha ağır darbeler vurabilirler. Halkların devrimci kurtuluş savaşlarının temel derslerinden biri olan bu gerekçelik, Kürdistan'daki devrimci pratik tara-fından da doğrulanmıştır. Kürdistan somutu açısından değerdendirilecek olursa, bu ülkenin ve üzerinde yaşı-yan ulusun temel sorunlarına ha-zırlaşmak kaçan veya çözümünü dayatan bu sorunlar karşısında ta-yitısız davranan, kendi tarihini tan-ımayan ve tanımak için hiçbir çaba harcamayan, Kürdistan'a ve Kürt ulusu mensubiyet duygusu ve bu mensubiyet gereklerini yerine ge-tirme çabasından yoksun, ulusal onur nedir bilmeyen, iğrenç bir özel savaş rejiminin soykırım tehditleri ve denemeleri altında var olma savagı veren ulusunun yaşam kavgasını "iki milliyetçiliğin çarpışması" olarak tanımlayıp aşağılayan, buna karşılık sosyalizm sözcüğünü dilinden dü-rükleyen bir "devrimciük" türü, pro-vokatif nitelikte bir "devrimciük" türü-dür. Buna "Tunceli devrimciükü" adı da verilebilir. İçinden çıktığı halkın yamsal saldırılarına karşı tutumla yer alan bu "devrimciük" tarzı temsil-ci kadar köksüz ve sahtedir. Türkiye solunun sürekli bölünüp parça-lanmasında, hatta her sol grubun kendi içinde defalarca amip gibi kü-çük parçalara ayrılıp çökmesinde ve faşizm karşısında işlevsiz kalmasında bu sahte devrimciük tarzının belirleyici rolü vardır. Tepeden tirme-ğe kemalizmın damgasını vurmuş ve her yönüyle beyaz soykırımın eseri olan bir kişilik şekillenmesinde sol saflarda objektif ayanlık rolünü oynaması ve dağıtıcılık işleviyle or-taya çıkması kaçınılmazdır. Kürdis-tan açısından yaklaşıldığında, ulusal inkarcı akımı temsil eden bu "devrimciük" tarzı ile çok koruculuğu arasında özde bakımından fazla bir farklılık bulunmamaktadır. Çünkü her ikisi de sonuçta Kürdistan ulusal

Dersim'in her karşı toprağı masum Kürt insanının kanyıla sulanmış kutsal bir topraktır. Dersim insanı bu gerçeği unutmamak, şehitlerin anlarına sahip çıkmak, onların ümit ve emellerini gerçeğe dönüştürmek zorundadır. İdam edilşinin 56. yılında andığımız Dersim'in aksakallı lideri Seyit Rıza'nın ve sayısız şehitlerimizin anlarına gerçek bağlılığın temel ölçütü, devrimci intikam şiarı altında ulusal kurtuluş kavgasındaki yerimizi almaktır. Bu kavgamızın eseri olarak doğacak bağımsız ve özgür Kürdistan, şehitlerimiz anısına dikeceğimiz en büyük ve en anlamlı abide olacaktır.

bu gerçeği değiştirmiyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısın-da, her iki kesimi gerçekte Türklüğün istikbal"ı kaygısı yönlendiriyor. Türklük de kendi "istikbal"ını Kürtlüğün yok oluşunda görüyor.

Şimdi başlıktaki soruya dönelim: Neden Dersim? Türkiye solu neden Dersim'i bir ten deneme tahtası ola-rak kullanıyor? Bu solun Dersim'e özel bir ilgi göstermesinin ne gibi ne-denleri olabilir? Kendilerinde ki bu "Dersim sevgisi" nereden kaynaklanı-yor? Gayet belirgin bir ulusal kurtuluş karşıtlığı ortaya çıkan Türkiye so-lunun bazı gruplarını, Kürdistan'ın bu parçasında belli bir taban bulabi-melerinin maddi temeli nedir?

Bu sorulara yetirli karşılık iste-yenler, Dersim direnişinin önderi Sey-it Rıza'yı karşı karşıya açılan davada ha-zırlanan iddianameyi mütalaka bulup okumalı ve dikkatle incelemelidir. Bu iddianamede Dersim ile Tuncel'in na-sıl karşı karşıya konulduğunu, her ikisinin nasıl düşman karşıtlıklar bir biçimde değerdendirildiklerini, Dersim mühim bir ökeyle mahkum edilir ve imha edilmesi hararetle savunulur-ken, Tuncel'in nasıl yüceltilindiğini iyi görmeli; bu iki adın birbirinden

mutluda önemli ölçüde sonuca gö-türmüştür. Tunceli kuşağı, kendi tari-hini kemalizmın Dersim'i imha etme-siyle bağlamış, Kürdistan gerçekliliği ile bağlarını kesmiş, Türklük değir-meninden geçen ve kendi celledini kurtarıcısı sayan beyaz soykırım ürünü bir kuşaktır. Bu kuşak, Seyit Rıza'nın temsil ettiği Dersim gerçek-liğinden kaçmakta, bu yanlış Dersim kartlarını peki göndüren sömürgeci savacının bolca ödünüstür yaptığı Tunceli gerçekliliği üzerinde vücut bulmakta ve onu esas almaktadır. Bu oldukça acı, ama yadsınmaz bir gerçektir.

Türkiye solu Kürdistan'ın bu par-çasında faaliyet yürütenler, işte bu Tunceli tarihine ve bu tarihin ürünü olan beyaz soykırım kuşağına da-yanmakta, dolayısıyla aynı zamanda Türkleştirme tarihi olan kemalist sö-mürgeçlik tarihini esas almakta ve sömürgeci egemenliğin uzantısı du-rumuna düşmektedir. Bu konumu ve pratiği ile bu solun genelde Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeci egemen-liği ve özkede onun Dersim'deki be-yaz soykırım uygulamasını meşurlaş-tırması kaçınılmazdır. Şurası açık bir gerçektir ki, eğer sömürgeci Türk

kurtuluş mücadelesinin karşısında yer almaktadır. İkinci arandaki temel farklılık, birincisinin ulusal ya da bantlaşmanın derinleştirildiği alanlarda, ikincisinin ise aşiret ve kabile bağlarının fazla çözülmediği ve ulusal bağların yaygı olduğu yörelerde ortaya çıkmasıdır.

Bu köksüz ve sahte devrimcilik Dersim halkına hiçbir şey vermediği, tersine kendisini çok şey aldığını gördüğünü kensindin. 12 Eylül askeri-faşist darbesi öncesinde kemalizmin eseni olan ulusal inkarcı yapıya day-

verilmiş bir ortam sunmaktadır. Sömürgeci Türk devletinin eskiden beri bu yolla çeşitli sosyal-sosyal grupları safılarına kendi elemanlarını yerleştirilmesini kışkırtıyordu. Geçmişte kemalistlerin tam bir haçli cephe oluşturarak PKK hareketine sadımlarında ve birçok devrimci ve yurtsverine kimilerine denuniarı beirleyici rölü vardı. Kürdistan zemininde Türk sömürgeçliğinin eseni olan ulusal yapı bantlaşmayı örgütleyen ve Mevîna'nın "gel" çağrısını andıran bir tu-

dırmanın tipik bir kontra faaliyeti olduğu açıktır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş da Özgür Gündem gazetesinin kendisiyle yaptığı söyleşide, Dersim'deki son gelişmelere açıklık getirmiştir: "Bizim dışımızda kendini solcu, yurtsever olarak tanıtan gruplar vardır. Onlara da çağrımız şudur: Eğer gerçekten böyleseniz, genil savası vermek istiyorsanız, buyrun, genil safa larında bizden fazla size yer veriniz, destek sununuz. Eğer siyasi çalışma yapmak istiyorsanız, cephe kurunuz. Anlaşma istiyorsanız, anlaşma yapalım. Yeter ki, yurtseverliğe, demokrasiye hizmet etsin. Bunlar anlaşmalı olur, pratikte danışmalı olur. Böyle yaparsanız, 'biz bundan farklıyız, şöyle yapınız' diye ne idüğü belirsiz dayatmalarda bulunsanız, hele hele 'ideolojik mücadele yapınız' adı altında kontravari faaliyeti sürdürürseniz, sizin solcu olduğunuz kimse inanmaz." (Özgür Gündem, 8 Kasım 1993)

Ocalan yoldaş sözlerine şöyle devam etmektedir: "Özellikle Dersim sahasında böyle söze solcular var. Sorarız: yirmi yıldır bunlar Dersim'de ne yaptılar? Ne kadar eylem koyuyorlar? Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını nasıl desteklemek istiyorlar? Orada genil safa lar; genil safa ları dayanışma içinde olmak istiyorlar mı? Yapıyorlarsa buyursunlar. Ama yapmıyorlar. Zaten kontrarını yaptılar da budur. Bunu yaparlarsa ülkemizde ve hele hele genil safa ların denetiminin geliştiği saha larıda hiçbir zaman yer bulamazlar. Kaldı ki, bu güçler eğer dürtülse, dost olma ya çağırıyoruz, genil safa ları dayanışma içinde olma ya, mümkünse ortak güç birliktirle sömürgeci ve faşist hedeflere yönelme ya çağırıyoruz. Aksi halde hedef olacağızdır." (Özgür Gündem, 8 Kasım 1993)

Kemalist solculuk bu tür açıklamaları bir tehdit olarak değerlendirmekte, PKK'nın kendi dışındaki güçlere yaşam hakkı tanımadığını ifade etmektedir. Bunun doğru olmadığını belirtmek gerekir. PKK'nın Kürdistan'daki mevcut durumun özelliklerini ortaya koyması, bu temelde devrimcilik ve ilerici iddiasındaki güçlere aslı görevlerini hatırlatması, görevlerinden kaçmaları ve somut koşulların gereklerine aykırı hareket etmeleri halinde hangi duruma düşeceklerine açıklık getirmesi bir tehdit değildir. Bugün Kürdistan'da yaşanan bir savaş ortamı vardır. Türk Genelkurmay Başkanı da bu gerçeği kabul etmekte, Kürdistan'da "alçak şiddetli bir savaş" verildiğini belirtmektedir. Savaş ise, "hasmi, ırademizi yerine getirmeye zorlayan bir

malist sol, savaşın diğer tarafında yer alan PKK'nın, önderlik ettiği savasın gelişme düzeyine bağlı olarak bazı kuralları koymasına, bazı yasal düzenlemelere gitmesine ve pratikte bunlara işlerlik kazandırmasına karşı koymakta, örneğin, zorunlu askerlik yasası çıkarmasına ve gençleri askere almasına şiddetle karşı çıkmaktadır. Kaldı ki kimsenin kolunda tutulup sürüklenerek askere alındığı doğru değildir. Düşman ulusal kurtuluş mücadelemizi bastırarak için seferberlik ilan eder ve "mili mutabakat" yaratarak Kürdistan halkının üzerine yürürken, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının komuta güçlerini buna karşı önlemler geliştirmek ve kendi kurallarıyla işletmek anlamına, kimselerin gelişme, gelsin, tam bir düşman faaliyeti, tipik bir kontra hareketidir. Devleti karakterine bağlı olarak, kemalist solun önde bir iktidar sorunu olmayabilir ve olmadığı kensindir. Ama PKK önderliğinde savasın Kürdistan halkının bir iktidar sorunu vardır. Kürdistan halkının kendi iktidarını kurmaya doğru yürürken önüne çıkacağı her engel ortadan kaldırmak zorunda olduğu, hiçbir gerekecek olmadan kaçınmamacıya ve karşıtını kendi iradesine boyun eğmeye zorlayacağı bellidir. Kürdistan halkı

ğı yoktur. Ne devrim cephesi bunu kabul edebilir, ne de karşı-devrim cephesi bunu izin verilir.

Bugün Dersim'de önemli değişikliklerin yaşandığını, gelişen genil savasıyla birlikte Dersim'in önkemizin temel savas alanlarında bir haline geldiğini belirtmek gerekir. Buna bağlı olarak Türk sömürgeçliğinin eseni olan ulusal bantlaşmanın etkileri önemli ölçüde kırılmakta, parçalanmışlık yerini ulusal birlik kabalalarına terk etmektedir. Tarihimize ilk defa tüm Kürdistan düzeyinde yayılan bir ulusal kurtuluş mücadelesi ortaya çıkmıştır. Yerel direnişçilikten Kürdistan yurtseverliğine ve direnişçiliğine ulaşılmış, Kürdistan halkı bir bütün olarak Türk sömürgeçlerinin karşısına dikilmiştir. Artık tek başına direnen bir Kocgiri, bir Ağrı, bir Piran, bir Botan, bir Dersim yoktur; topyekün direnen bir Kürdistan vardır. Bugün Kürdistan'ın diğer bölgelerinde, örneğin Behdand'a, Botan'da, Garzan'da ve Serhat'ta savasın ve ulusal kurtuluş davasında şehit düşmüş çok sayıda Dersim direniş savasçısı bulunmamaktadır. Aynı şekilde Türk sömürgeçlerine karşı Dersim'de savası şehit düşmüş Kürdistan'ın öteki yörelerinde peçkok öldürdümüz mevcuttur. Bu olgu yeni Kürdistan'ın temel bir özelliğidir. Eski Dersim direni-

Türk solculuğunu PKK ve onun önderlik ettiği devrimci kurtuluş savası karşısında Türk özel savas rejimiyle ortak bir cepheye buluşmaya götüren şey, onun sosyal-soven karakteridir. Hücrelerine dek işlemiş olan kemalist ruh, bu solculuğu sömürgeci egemen sınıflarla Kürdistan devrimine karşı birleştirmeye yetiyor.

arak Dersim'de faaliyet gösteren Türkiye solcu, kırk parçalı yapıyla sömürgeci egemenlik topluma yarattığı kargaşa ve kaos ortamını daha da derinleştirmiş, parçalanma ve dağılmayı ailelere karşı yaymıştır. Emekçi halkın birlik ihtiyacına olumlu karşılık vermek yerine, bu sol, birlik doğrultusundaki olumlu çabaları sabote eden bir güç durumuna düşmüştür. Bunun sonucunda Dersim somutunda feodal dönemdeki parçalanmışlık bile kıyaslanılamayacak ölçüde ağır bir parçalanma ve dağılma ortamı yaratılmıştır. Eskiğin çözölen aşiret ve kabile yapısı, sayısız grupları ile Türkiye solunun Dersim'deki pratiğinde adeta yeniden canlandırılmış, her bir grupçunun şahsında bir tür tarikât çevresi ortaya çıkarılmıştır. Her grupçoo ideolojik mücadele adı altında yeni üyeleri tarikât çevresini genişletmeye temel görev olarak öüne koymuş, bunun sınırların aşarak bir mücadele tarzına yönelmekten ısrarla kaçmıştır. Kendi güç toplumu yabancı egemenlik altında hükümlere ne dek parçalanmış, en basit bir birlik ve örgütlenme çabasının karşısında devlet tereddüt bulduğu sömürge bir ülkede, böyle bir faaliyette düşmana hizmet eden bir faaliyet olduğu ve objektif olarak bir ajan faaliyeti niteliğini taşıdığı açıktır.

Bununla bağlantılı olarak önemli bir noktaya daha değinmek gerekir. Dersim'deki sosyal yapının ileriliğe açık olması, buraya atanan her resmi görevlinin kendi görevi kirliliğini gizlemesine ve kendisini devrimci, ilerici ve demokrat olarak göstermesine yol açmaktadır. Adam gerçekte azılı bir faşisttir, ama sa zeminde devrimci olarak geçinir. Kemalist solun çeşitli gruplarının birer tarikati çağırışların yapısı yüzünden, herhangi bir zorlukla karşılaşılmadan, bunlardan birine kapağı atar. Ardından devrimcilik maskesi altında sözümüne ideolojik mücadele yapar, ulusal kurtuluş hareketini karamayaya çalışır, durmadan ortalığı karıştırır, provokasyona baş vurur, çekilme kışkırtarak çatışma ortamı yaratır. Devlet resmî ajanı olmasa bile, özünde devrimci kuruluş hareketine duyduğu kini bu biçimde boşaltır. Devrimci güçler bu tür maskeli faşistlere yöndelikleri ve yaptıklarını hesabını sordukları zaman, kemalist sol "PKK devrimcileri kallediyor" yaygarasına kopar. Kaldı ki, Türkiye solunun bu karakteri ve özellikle Dersim'deki yapısı, devletin her sol grupçunun safa larına kendi ajanlarını rahatlıkla sızdırmasına el-

tulma "kafir" ya da "pulpereş", "töbe etmiş" ya da "yüzün kere töbesini bozmuş" demektir, ne idüğü belirsiz her unsura sahip çıkan veya safa larına alan Türkiye solunun bundan farklı bir tavır beklemek de zaten olanaksızdır.

Dürlüştükten şaşmayan bir insan, sayısız gruplarıyla kemalist solculuğu Dersim'de yirmi yılı aşkın pratiğini incelediği zaman, bu solun düşmana en küçük bir darbe vurmamış, sömürgeci Türk devletinin Kürdistan üzerindeki örgütü zoruna karşı savasmak gibi bir amacın bu solun programında yer almadığını görecektir. Halk savası verdiklerini iddia eden keskin silahlı mücadele yanlısı kimi grupçuklar, Dersim'de mutlak cezalandırmanın ötesine geçememişlerdir. Bu durum faşist 12 Eylül darbesinden sonra da devam etmiş; Türkiye solu Kürdistan'da gelişen devrimci kurtuluş savası karşısında devlete yönelme tavrını sürdürmüştür. Devrimci kurtuluş savası sömürgeci egemenliği her alanda zorlayan bir düzeyde ulaşıldığı, kemalist solun çeşitli gruplarının özellikle Dersim'de sözümüne genil birliği konumlandırıldığı görülmektedir. Gizli örgütlerin poliste açığa çıkarılmasına benzer bir biçimde aynı dururan TDKP'nin "Kürdistan Örgütüne bağlı Silahlanmış Propaganda-Aktayış Grupları" bunun ilginç bir örneğidir. Bu

PKK Türkiye halkına saygılı davranıyor, bu halkın temel sorunlarına dıştan müdahalede bulunmuyor. Hele hele "sen şimdiye kadar kendi içinde bir devrimci önderlik yaratamadın, bu önderliği ben sana bahşedeceğim ve seni onunla sosyalizme götüreceğim" demeyi aklına bile getirmiyor.

gruplar ideolojik mücadele kılıfı altında Kürdistan toprakları üzerinde PKK ve ulusal kurtuluş karşıtlığını geliştirme çalışmakta. Türk özel savas rejiminin ağızyla karşı propaganda yürütmektedir. Kürdistan üzerinde iktidar savasının iyice kızıştığı koşullarda silahlı propaganda yürütmek amacıyla örtüye çıkmanın, ancak Kürdistan kurtuluş kuvvetlerinden uzak durma ve bu kuvvetlere karşı söze ideolojik mücadele vermenin, devrimin dayatan temel ihtiyacı olan siyasal birlik çalışmalarına karşı durma ve bunu da PKK'nın bir "burjuva milliyetçi hareket" olmasına dayan-

şiddet hareketi'dir. Sömürgeci Türk devleti faşist silahlı kuvvetleriyle Kürdistan'da yoğun bir terör estirir ve Kürt ulusunu iradesine boyun eğdirmek isterken, PKK önderliğinde Kürdistan halkı halk savasıyla düşmanı ülkemizden söküp çıkarmaya çalışmakta ve kendi iktidarını kurmak için çaba harcamaktadır. Mevcut durumda Türk devletinin tam bir savas düzeyine göre örgütlendiği ve Genelkurmay Başkanlığı'nın her isteminin bir emir olarak kabul edilip yerine getirildiği ortadadır. Bunun garip karşılanacak bir yönü yoktur. Buna karşılık, ke-

nin iradesi karşısında hedef olu olmamaya karar vermek, kemalist solculuğun bileceği iş. PKK bu solu uymamakta, tüm ulusozluklarına rağmen, böylesi onursuz bir duruma düşmemesi için kendisine uyarıda bulunmamaktadır.

Doğru tutum ortadadır: Kemalist solculuk elini Kürdistan'dan çekmeli, Kürdistan devriminin önüne engeller çıkarma girişimlerini terk etmeli, kontravari faaliyet özelliğini taşıyan müdahalelerinden vazgeçmeli, Kürt emekçilerine sözümüne proleter önderlik götürme savasını bir yana bırakmalıdır. Kemalist solun çeşitli gruplarının safa larında yer alan ve Kürdistan devrimcileri oluklarını iddia eden kişiler, Kürdistan devrimciliğini neyi gerektirdiğini kavramak için biraz kafa yormalı; Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin dışında kalma ve bu mücadeleyle karşı tavrı almamın bir kontra faaliyeti olduğunu bilerek yanlış tutumlarını düzeltmeli ve ulusal kurtuluş savasına şu veya bu düzeyde katılmalıdır. Kendi ölkesinde devrim yapmak ve gelişen devrimci kurtuluş savasına katılmaktan kaçan kimselerin enternasyonalizmden söz etmeye hakları yoktur. Bu, enternasyonalizm değil, burjuva kozmopolitizmdir; Kürdistan devrimi açısından bakıldığında, üknen ve ulusun tarihine ve temel değerlerine yabancılaşmanın sosyalizme cılananarak piyasaya sürülmesidir. Kürdistan'da bir proleter önderlik boşluğu bulunduğunu iddia edenler, istedikleri nitelikleri taşıyan örgütleri kurabilirler. Ama bu örgütler Kürdistan gerçeğine dayalı örgütler olmalı ve keskinlikle halk savasının dışında kalmamalıdır. Kürdistan'da yaşanan kızgın savas ortamına gözlerini kapatan ve Kürdistan devriminin yasalarını ciddiye almayan güçlerin yaşama hakkı ve olana-

ğı döneminde aynı aşiret bile kendi içlerinde birlik oluşturamazken, şimdi tüm Kürdistan halkı birleşmektedir. Bu uğurda şehitlerimiz dökölen kanları ulusal birliğimizin ve özgürlüğümüzün temel harcıdır.

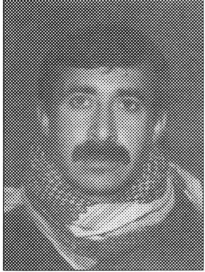
Bu tarihsel gelişme karşısında ökeye kapılan kemalist solculuk, Dersim'de ulusal kurtuluş işi mücadelesine verilecek "yabancı" olduklarını iddia etmekte, bu temelde bu yörelin halkı arasında ulusal kurtuluş karşıtlığını geliştirmeye çalışmaktadır. Aynı ökle toprağının insanları kendi ülkelerinin herhangi bir yöresinde nasıl yabancı olarak görülebilir? Hele hele Kürdistan'ın yabancı egemenlikten kurtuluş için çarpışan ve hiçbir kişisel çıkar gütmeyeden hiçbir özerde bulunan ulusal kurtuluş savasçılarını nasıl yabancı olarak tanımlanabilir? Bunun iğrenç bir düşman propagandası olduğunu kuşku yoktur. Kürdistan'da ve onun en şirin yörelerinde biri olan Dersim'de kimsenin yabancı olduğu bellidir: Bunlar Türk sömürgeçleri ile onlardan güç alarak ülkemizde bulunan kemalist solculardır.

Dersim'in her karşı toprağı masum Kürt insanının kanıyla sulanmış kutsal bir topraktır. Dersim insanı bu gerçeği unutmamak, şehitlerin anılarını sahip çıkmak, onların ümit ve emellerine gereği dönuştürmek zorundadır. İdam edilmişin 56. yılında andığımız Dersim'in askakalı lideri Seyit Rıza'nın ve sayısız şehitlerinin anlarına gereği bağlılığını temel ölçütü, devrimci intikam şartı altında ulusal kurtuluş kavgasındaki yermizi almaktır. Bu kavgamızın eseri olarak doğacak bağımsız ve özgür Kürdistan, şehitlerimiz anısına dikeceğimiz en büyük ve en anlamlı abide olacaktır.

NURHAK DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ



Komutan Sabri yoldaş bizimle büyük devrime yürüyor



Adı, soyadı: **ŞİXO DİRLİK**
Kod adı: **Seyfi, Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuruşan köyü-
Pazarlık, 1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980 öncesi**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993,
Nurhak**

1970'lerde bir maratonun hazırlıkları başlatılıyordu. Geçmiş ve geleceğiyle planlanarak, zorlukları ve mesafesi cesaretle göze alınıyordu. Ateş çemberinde, korkunç imha tehlikesi altında, onaylanan yok oluşun eşliğinde, başaşağıya gidici tamamlamak üzere olan tarihin bu kestitinden ilerleye doğru ilk adımlar atılıyordu. Büyük karar gücü, büyük inanç coşkusu, büyük irade keskinliğiyle...

1978 yılına kadarki etap tamamlandığında Haki KARER, Halil ÇAVGÜN yoldaşlar gibi bu maratonun kahramanları devlet ve işbirlikçileri

Şimdi uğruna savaştığın Kürdistan topraklarında devrim fırtınası daha sert eserek düşmanı sarsıyor, eziyor ve büyük zafer gününün yakın olduğunu müjdeliyor

tarafından katlediliyordu. Bu, devrim maratonunu başlatan gruba imha amaçlı bir gözdağıydı. "Sonunuz bundan farklı olmayacak" yönünde bir tehditti. Grubun o zamandan önderliğini yapan Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Haki yoldaşın devletin bir ajan örgütlemesi olan Sterka Sor tarafından katledilirken, "Sanki dünya başımıza yıkılmıştı" sözlerinde bir gerçek vardı. Ya bu dünya yıkıntısı altında ezilecek ve Kürdistan bir daha ağıza alınmayacak, ya da yükün bütün ağırlığına rağmen ayağa kalkılacak ve başlatılan maratona yeni bir çıkışa devam edilecekti. Tercih ikincisinden yana yapılacaktı.

Büyük çıkış ardından grup yüzlere, yüzler binlere, binler milyonlara ulaşıyordu. Yok oluşun eşliğinde bir halk, öncüsü PKK'nın yol göstericiliğinde dünyanın en direnişi, en militan halkı durumuna geliyordu. Onun en büyük düşürülmüşlüğüten en büyük yükseliş geçişinde hiç kuşkusuz gerçek pay sahibi şehitlerimizdir. Bizde kutsalı derecesinde olan "şehitlerimiz yaşayan gerçek değerlerimizdir" diyiminin en gerçekçi anlamı bugünkü Kürdistan'dır, Kürt insanındaki büyük değişimdir. Yaratan bütün kazanımlarda şehitlerimizi bir bir görüyor ve onları her zaman anımay vazgeçil-

mez bir görev olarak sayıyoruz.

Nitekim kahramanlarımızın vatan topraklarına düşerken aramızdan ayrılışlarının verdiği büyük acıya ancak bu doğru yaklaşımla dayanabiliyoruz. Yıkılmıyoruz, tersine daha güçlü bir yürüyüşün sahibi olma yolunda bir kez daha adımızı yineliyoruz. Onların manevi komutasında daha emin ve kararlı bir şekilde büyük düşünmeyi, büyük başarıyı kutsal görevimiz sayıyoruz. Şehitlerin yolunda yürümeye, onlara bağlılığı sadece sözle dile getirme gaffetine seyrir kalmıyoruz. Böyle olması durumunda, bu tartışılmaz suç işlediklerini en şehitlerimize yapılabilecek en büyük kötülüktür. Kaldı ki tarihten şehitlerine-kahramanlarına sahip çıkmayanların er veya geç kaybetmeye mahkum olduklarını öğreniyoruz. Ve bunların tarih karşısında suç işlediklerini de çok iyi biliyoruz. Biz bu duruma düşmeyi reddediyor ve PKK'nın aynı zamanda şehitlerin de partisi olduğunu önemle vurguluyoruz. Dolayısıyla hiçbir şehidin kanının boşa akmasına izin vermiyoruz ve bundan sonra da izin vermeyeceğimizi tekrarlıyoruz.

Temmuz 1993 tarihinde Nurhak'ta 18 yoldaşıyla birlikte şehit düşen Sabri yoldaşın da kanı boşa akmadı, daha büyük direnişlerin gerek-

çesi oldu. O'nun büyük fedakarlığı, azim ve kararlılığı geçtiği yerlerde silinmez izler bıraktı. Bulunduğu ortamlarda yer edindi. Konuştuğu, tanıştığı insanların kalplerinde taht kurdu. Şahadet haberinin ulaşması ardından yoldaşlarının, yuriseverlerin, bütün tanıdıklarının dilinden "Sabri arkadaş şehit düştü... Çok erken oldu... Değerli bir arkadaş..." sözleri düşmez oldu. Kalpler Sabri'ye yer açtı... Düşünceler Sabri'yi yaşıadı... Bağlılık yeminiyi içildi... Devrime, partiyi, Parti Önderliği'ne daha fazla bağlanıldı... Şehitlere bağlılık nedir, ne değildir, nasıl layık olunur, kimler bunu nasıl temsil edebilir vb. soruların cevabı tekrar tekrar sorgulandı.

Çok açık ki, kahramanlar aramızdan ayrılırken ilkelimize dek işleyen bir acı bırakırlar. Ancak biliyoruz ki, bu acı sıradan olayların bıraktığı acılardan değildir. Bu nedenle halk kahramanlarımızın bıraktıkları acıları hafifletmek için, yarattıkları boşlukları doldurmak, bütün kişisel yaşam kaygılarını bir kenara bırakmak, bütün bir yaşamı devrime adanmak, bütün adımları parti çizgisi doğrultusunda atmak, Parti Önderliği'nin büyük çıkışlara ortaya çıkaran çabalarına layık olmak gerekir. Kahramanlara değer vermek, Sabrilere layık olmak ancak

böyle bir tutumla mümkün olabilir.

Her şehidimiz bunu fazlasıyla hak ediyor. Sabri yoldaşımızı böyle değerlendireyoruz ve en doğru temelde sahip çıkacağımız vazgeçilmez bir görev olarak görüyoruz. O'nun beklentisi, umudu ve inancı böyleydi. Bu beklentileri boşa çıkarmamak için, bir kez daha Sabri yoldaşın şahadeti vesilesiyle bu konudaki bütün engellere ölümüne yükleneceğimizi belirtiyoruz.

Sabri yoldaş, daha genç yaşlarda, 1980 öncesi devrimci düşüncelerle tanıştı ve bu arada partimizle tanışarak aktif mücadeleye katıldı. Daha o zamandan sömürgeci TC'nin Kürdistan'daki işgaline tepki duydu ve bu tepkisini PKK somutunda örgütlü güce kattı. Kürdistan'ın kurtuluşuna başkoydu. Bütün zorlukları göze aldı... TC'nin anladığı dilin bu olduğuna inandı. Ağabeyi (Mehmet Dirlik) öğretmenlik yaptığı Bingöl'de faşistler tarafından katledilmişti. Onun da intikamının ancak örgütlü bir gücün içinde hareket edilecek alınabileceğini kavradı.

O bilinen atikliği, fedakarlığı, soylu inancıyla çalışmadan çalışmaya koştu. Yorulmak nedir bilmedi. Gençliği ilk adımını attığı bu yılları devrime adanmaya başladı. Çalışkanlığı, dü-

rüştüğü ve en içten doğallığıyla çalışma yürüttüğü çevrelerde saygın bir kişilik olarak yer edindi.

Partimizin ilk yıllarında Pazarlık ve çevresinde yaşadığı büyük geliş-



mede Onun da önemli bir payı oldu. Nitekim bu dönemeleğin gücünü ortaya koyarak her tarafa yetiştirme, yeni alanlar açmaya çalıştı. Üstlendiği görevleri çoksuyla karşıladı, başarmak için var gücüyle uğraştı.

Kabına sığmaz bir çokşuyla ulusal kurtuluş mücadelesi içinde faaliyetlerine devam ederken, 12 Eylül 1980'de askeri-faşist cunta yönetime el koyuyordu. Partimizin en çok gelişme kaydettiği alanları birincil olarak seçiyordu. Pazarlık ve çevresinde yoğun baskıları geliştiğinde bir sindirme hareketini başlatıyordu. Devrimcileri, halktan insanları, en kaba yöntemlere başvurarak tutukluyordu. Dolayısıyla yaşam yöre halkı için zindana çevriliyordu. Disardaki halk bu sindirme uygulamalarıyla teslim alınmaya çalışılıyor, zindanlara doldurulanları ise binbir çeşit işkenceyle satın alması hedefleniyordu. Böylece kapkaranlık bir ortam, tümden umutsuz bir yaşam egemen kılınarak isteniyordu.

Sabri yoldaş da bu dönemde devrimci faaliyetlerinden dolayı zindana atılanlar arasındaydı. Diğer arkadaşları gibi işkence altında, hücrelere atıldı. Çok çeşitli biçimlerde tedbirler kesilim alınarak tutuldu. Zindanların bütün zorluklarına rağmen insanlık onurunu korudu. Arkadaşlarıyla birlikte hareket etti. Mazlumları, Hayrileri, Kemallerin direniş çizgisini takip etti. Düşmanın onursuz yaşamı vadinde iltibar elmedi. Yoğun işkence altında diğer tutuklu yoldaş-

larıyla birlikte sürgün edildi.

İlk tutukluluk yıllarını Adana, daha sonra ölüm hücreleri şeklinde inşa edilen Eskişehir Özel Tip Cezaevinde geçirdi. Açlık grevlerine, ölüm orucurlarına katıldı. Davaya olan inancını korudu, kişiliğini baskı altında, işkence ortamında cılekileştirdi. İki mücadelesinde başarı sağladı. Düşmanın rehabilite politikasını kendi kişilik mücadelesinde başarıyla geçirdi. Nitekim bu daha sonraki pratiğinde de kanıtlandı. Kemalist politikanın zafer kazandığı kişiliklerin düşüklüğünden iğrendi. Ve yine bu soylu tutumunu dışardaki pratiğinde de gözler önüne serdi. Yandırı işkence altında bir de bir benim kalan, hunharca katledilen yoldaşlarını gördü. Onlara bağliık yerimleni etti. Onların tutusallık koşullarında şahadetlerini kabilenmedi. Yoldaşlarına ve kendi

kendine söz verdi. Onların yerine de savasçasına dair kararını keskinleştirdi.

Yıllar işkence altında, tutusallık koşullarında geçer. Her gün demir kapılar altında seyrediyor. Sabri yoldaş sabırsızdır, bir an önce özgür dağlara çıkıp özgürlüğünü gerilisi almak ister. O günün hayalini yaşıyor. Diğer direnişçi tutusak yoldaşları gibi dışarda özgürce savaşmanın hasretine geçirir gece ve gündüzlerini... Umutsuz değildir. Kendisindeki sarsılmaz inanç her geçen gün devrime umudu besler, büyütür. Ve taşar vatani öz-gür dağların doruklarına doğru...

Sabırsızlığı içinde geçen yılları birbirini kovalar. Bir türlü tutusallığı almaz; özgür günlerin hayalini bizzat alır. Mevsimler gelip geçer demir kapılar açılır... Uzun kış gecelerinde vatan hasreti çekilir. Bahar mevsimi dışardan yeni yılın havasını zindanlara yayarak. Kışın doruklarına soğuk yılın bitimini haber verir.

Derken, takvim yapıları 1989 yılını gösterir. Sabri yoldaşın sabırsızlığı daha bir dayanılmaz olur. Özgür günleri hasreti yakıcı olur. Adeta ipe çek tutsaklığını son gününü... Sabırsızlık içinde de olsa günleri ve aylar geçer. 1989 yılının son aylarına ulaşılır. Yıllardır beklenen an gelip çatır. Sabri yoldaş, büyük acı ve veday içinde tutusak yoldaşlarıyla vedalaşır. Yoldaşlarıyla birlikte özgürlüğün menin acısını, artlık partiye ulaşın onun bayrağı altında savasçasının mutluluğuyla bastırmaya çalışır.

Sabri yoldaş, dışarı çıktıktan sonra kişisel yaşamı özelemlerine kapılmış. Zindanda geçirdiği işkenceli yılları, birlikte olduğu yoldaşlarını unutmaz. Zaman kaybetmeden partiye ulaşmanın çabası içinde girer. Dağlara çıkar ve bölgedeki gerillaları arama-yı koyulur. Bu işi arayıp yaklaşıp bir ay sürer. Amacına ulaşır, aradığını kavuşur. Ve kısa bir süre sonra zindan direnişçilerinin de bir ürünü olan ve adı edaneseleşen Mahsum Korkmaz Akademisine girer. İçinde yer aldığı eğitim devrelerinde parti ve savasç gerekliliğini bütün yönleriyle yeniden kavramaya çalışır. Cezaevi yaşamının kişiliklerde yarattığı tahribatla bilince çıkarır. Partinin dışarıda kaydettiği mesaleyi, ulaştığı aşamayı yakalamaya çalışır. Akademide günlerini bunun yoğunlaşmasıyla geçirir. Bu tarih fırsatı en iyi bir şekilde değerlendirmenin yoğun çabası içinde olur.

1990 yılının sonlarına doğru parti tarafından Avrupa pratiğine gönderilir. Avrupa merkezinde görev üstlenerek İsviçre genelinde sorumlu kılınır. Canlı, hareketli ve çokşu özellikleriyle pratiğe yönelir. Gelişmeleri ve sorunları yakından takip eder. Alandan alana koşar. Kitlelere yakından ilgilener, onlarla erkenden kaynaşır. Bu özellikleriyle sayılan-sevilen ve aranan bir kişilik konumuna ulaşır. Girişken ve atak yapısı kitlelerde güven yaratır. İnancı ve kararlı pratiğiyle yoldaşları arasında da sevilen bir yoldaş haline gelir. Özellikle her zaman yansıyan morali ve neşeli özelliği, Onun kişiliği çekici kılar.

Bir süre sonra bu kez Almanya'nın birkaç şehrinde genel sorumluluk düzeyinde çalışmalara katılır. Bu dönemde yine Avrupa örgütünün merkezinde yürütme üyesi düzeyinde görev üstlenir. Var gücüyle çalışmalara yüklenmeye çalışarak başarmayı esas amaç edinir. Pratiğinde küçümsemez bir başarının sahibi olur. Ancak bununla yetinmez. Kürdistan çalışmaları çıkıp gerilla olmak hep aklında taze tuttuğu bir tercihtir.

Onun en önemli özelliklerinden biri, bulunduğu ortamda ne olursa olsun kişiliğinin doğal yapısını değiştirmemesi, koruması ve savasç gerekliliğine göre yönlendirilmesidir. Kürdistan'ı yaşayan gerçeği pratiğinde de yansıtır. Onun bu özelliği, çevresinde de görüldüğü ve takdir ediliyordu. Onunla birlikte çalışmaya yürütmek, bütün taidıklarının bir arzusuydu. Yaşadığı morali ve çokşu çevresinde de yaymaktan geri kalmıyordu.

Mart 1993 tarihinde basın-yayın

faaliyetlerine koordinatör olarak atandı. Üstlendiği görevi başarıyla yerine getirmek konusunda kararlı ve azimliydi. Kısa sürede basın-yayın yapıyla kaynaştığı gibi, bu çalışmalara adapte olmayı başardı. Alanın kurulumlaşması ve örgütsel ölçülerin egemen kılınması için yoğun çabalarla girişti. Yapıyı da buna katmayacağı. Kimi engelleyici yaklaşımlarla karşılaşsa da kararlı çalışmaları vazgeçmedi. Bir yandan basın-yayın çalışmalarıyla ilgilenirken, diğer yandan örgütün diğer faaliyetlerine katkı sunmaya çalıştı.

Yıl 1993'tü. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bütün iç ve dış sahalarda büyük siyasal ve askeri açılımlara yatırıyordu, zafer yolunda beklenilen ölesinde bir süre başlatmayı zorunlu kılıyordu. Abdullah ÖCALAN yoldaş, 1993 yılına ilişkin değerlendirmeleri, perspektifleri ve talimatlarıyla bu yıl çok büyük kazanmayı bütün partilerin önüne vazgeçtiler bir görev olarak koyuyordu. Her ne pahasına olursa olsun, örgütlen bu yükü kazanımları için gerekli olan ulaşım ve çalışma tarzı mutlak anlamda tutturulacaktı, buna doğru yaklaşımlar olmasa olmaz kabilinde kesin olacaktı. Bu sürec, bütün partilerin içi aynı zamanda bir sınav niteliğindeydi.

Sabri yoldaş, bu süreci ilerlerinde yaşanan ve dolayısıyla sınavı başarıyla verenler arasında yer alma basınıydı. Dönemin emrettiği militan ruhla görevlerinin üzerine yürümeyi hedefliyordu. Gerekli örgütlülüğü, yaşam tarzını yakalamak için amansız çaba sergiliyordu.

Yine gelişmeleri geriyi çekmeye çalışın, partinin yaşam tarzına, militan kişiliğine, eylemci ruhuna saldıran Terzi Cemal unsuru Güneybatı Eyaletinde sürecin tersine pervasızca düşman faaliyetleri yürütüyordu. Parti durumun fakirliği ve düşmanın Terzi Cemal unsuru, şahsında eyaletle yürüttüğü özel savası boş çıkarmanın çabasıydı. Eyaletle müdahale grubunun öncüsü olarak Sabri yoldaş, düşünlüyordu. Partiyi başlatmış, dürlülüğü ve kesin kararlılığı partiyi güven veriyor ve başarı vaat ediyordu.

Bu görevi büyük bir sorumluluk ve kesin bir kararlılık temelinde kabul ediyordu. Adeta kabına sığmaz bir şekilde bir an önce eyaleti ulaşmanın sabırsızlığı içindeydi. Yoldaşlarıyla yapacakları üzerine tartışıyor. Görüş aktarıyor ve görüş alıyordu. Çokşu dorukta, başarsağının emindi. "Mutlaka gerekli müdahaleyi yapınız, eyaleti düzeltiriz ve

yoğun bir eylemlik başlatırız; yeter ki buna ulaşalım" diyordu.

Gün geldi. Sabri yoldaş, Avrupa'da Otao'da'ya uzanacaktı. Ayırdığı gün yoldaşlarıyla vedalaşırken çok konuşmuş. Söylemek istediklerini özü ifade etti. Ancak gözündeki kararlılık söylemlerine gereklerini fazlaşıyla açıklıyordu. Sonuçta, "Başarı sözünü veriyorum" diyordu.

Tarih Nisan'ın sonlarıydı. Otao'da'ya üzeri diydü. Kürdistan'daki sıcak savas cephesine. Abdullah ÖCALAN yoldaşla görüştü. Onun derin öngörü ve perspektifleriyle donanım Güneybatı Eyaletine doğru yola çıktı. Umutluydu, kararlıydı yeni safhalara doğru yol alırken. Öke vadilerinde, Otao'da'ya halkların başsıla sörümüğe düşmana karşı. Eyaletle ulaştıkları kış bir süre sonra öncülük ettiği eylemlerle ses vermeye başladı. Böylece düşmanın eyalet üzerinde emellerini kursağında bırakma yolunda ilk adımları atıyordu. Bir yandan da ajan faaliyetlerinin eyalet üzerinde bıraktığı tahribatları kolektif bir yaklaşım tarzıyla gidermeye çalışıyordu. Partiyi verdiği "başarı" sözüne layık bir pratiği adınımları atıyordu. Ancak daha büyük başarıları şahibi olacağı pratiğiyle ispatladığı bir sırada şahadetle ulaşarak ölümlüszüydü.

Temmuz 1993'te Nurhaklar'da çıkan çatışmada komutasındaki güçle düşmana ağır kayıplar verdiriyordu. Düşman çığırışıyor ve yeni takviye güçleri çatışma bölgesine sevk ediyordu. Buna rağmen gerillanın kahramanca direniş kırılmıyordu. Çatışma devam ediyordu ve ikinci güne sarıyordu. Düşman güçleri çaresiz kalıyor ve yeniliyordu. Bu sonucun çığırışıyla kimyasal güç kullanıyordu. Düşmanın bu vahşi saldırısı ardından Sabri yoldaş 18 yoldaşıyla birlikte Nurhaklar'da Kürdistan topraklarını bağrına alıyordu.

Sabri yoldaş! Aramızdan ayrıldı. Bir gün, ama senin yok edilemediğin, Kürdistan halkının bağrında takt kurarak ölümlüszüyle de bir o kadar gerçek... "Komutan Sabri ve 18'leri" olarak tarih sayfalarına geçtin. Partin, yoldaşların, halkın ve bütün taidıkların tarafından büyük bir sevgi ve saygıyla anıldın. Silahın yere kalmadı, kanın boşakmadı. Şimdi yüzyıllı savasçın Kürdistan topraklarında devrim irtifatsına daha sert eserek düşmanın sarırsıy, eziyor ve büyük zafer gününün yakın olduğunu müjdeliyor.

Sen Kürdistan'ın kahramanı olarak bizimlesin ve yaşıyorsun.

"Kişilik çatışmasında kazanınca, kendime güvenim arttı"



Adı, Soyadı: **TURAC KAYA**

Kod adı: **Naci, Nurhak**

Doğum yeri ve tarihi: **Yapılıpınar köyü-Elibistan, 1969**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Nisan 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Halk gerçekliğine yabancılaşmayı yaşadığını farkettiliği bir dönemden kaynağa dönüş bir görev olarak gören Naci yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimine Yapılıpınar köyünde başladı. Ortaokulu komşu köy olan Sevil'de tamamladı. 1985 yılında ailesi, hem daha iyi bir geçim, hem de çocuklarını okutmak için Zonguldak'a göç etti. Naci yoldaş, böylece liseden başlayarak öğrenimine burada devam etti.

İki politikleşme çabaları lise döneminde başladı. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilgili haberleri burjuva basından takip etmeye başladı. Öte yandan yaşadığı ortam tümden halk gerçekliğine yabancı olduğunu çevresine uyum gösterme konusunda zorlandı. Bu dönem kendisinde ulusal öze dönüş yönünde arayış-

lara yol açtı. Ailenin terezi çabasına ise tepki duydu. Bu dönemde burjuva basında yer alan PKK ile ilgili haberleri yorumlamak arkadaşlarıyla propaganda yaptı. Özellikle metropollerde yaşayan halkımızın durumu üzerine yoğunlaştı. Bir raporunda: "Halkımızın bu kadar erte yaşamaya layık görülmese karşı tepki duyuyorduk" sözleriyle bu durumu deşeyendiriyordu.

1988 yılında üniversiteye başladı. İktisat hukuk ve hukuk fakültesi bünyesinde eğitim aldı. Partiyi daha yakından tanıma imkanı buldu. Yaklaşık bir yıl sonra partili arkadaşlarıyla tanıştı. Bu imkanlardan yararlanarak siyasal alimle bilincini geliştirdi. Ulaştığı bu seviye Onu bir yol ayırmına getirdi. Tercihini ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaktan yana kullandı. Bu nedenle üniversiteyi 3. sınıftan terk etti. Okul ve

çevresinde örgütlenme ve eylem çalışmalarına katıldı.

Nisan 1991 tarihinde mücadeleyle profesyonel düzeye katılmak gerçekleştirdi. Gerillaya katılmak üzere Martın altınca gitti. Birkaç gününde kaldığı yurtsever ailelerin fedakarlığında, mücadeleye bağıllıklarında oldukça etkilendi.

Botan'da gerillaya ulaştıktan kısa bir süre sonra, Mayıs 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisine gitti. Akademide şahasındaki eğitimini çözümlü ve dönüştürücü etkisini gördü.

Katıldığı Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi sonlarında yazdığı raporda yaklaşımını şöyle dile getirdi:

"İlk günden başlayarak yoğun bir kişilik çatışmasını yaşadım. Daha önceki kişiliğim elle tutulur bir yanının olmadığı, umut vaat etmediği, kısa sürede netleşmesi

gerektiği hissedildi...

Eğitim devresi boyunca yaşamaya yoğunlaşma ve Parti Önderliğinin tam da ihtiyaç duyulan noktalarda yapıldığı kişilik çözümlerine ön ağırlık oldu. Netleşme sağlandıkça rahallama oldu, rolü kavrama sağlandı. Kendimi yaşamaya katmadık çokşu daha da etti. Kendime güvenim arttı ve görevlerimin bilincine varmam gerçekleştirdi.

Naci yoldaş, pratiğe hazır olduğunu ve Güneybatı Eyaletine gitmek istediğini söyledi. Bu önerisi kabul edilince ükseye yöneldi. 1991 yılının sonlarında eyalette ulaştı. Gerilla savası içinde yer aldi.

Temmuz 1993 tarihinde Sabri yoldaşın komutasında Nurhak dağlarındaki uzun çatışmada yer aldı. Düşmanın kimyasal güç kullanması sonucu şehit düştü. Onu unutmayacağız.

Nurhaklar'da düşman O'nu vuramadı...



Adı, soyadı: **Doğan KALIK**
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurudere köyü-
Celikhan-Adıyaman, 1969**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **Nisan 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993,
Nurhak**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan ve yine zorluklar içinde büyüyen **Piling** yoldaş, geçmiş zorlu yaşamından dolayı PKK önderliğinde temsil edilen yeni yaşama buluşu bütünsleşme zorlanmadı. Öğrenim gördüğü yıllarda hangi sınıfa ait olduğunu, bu sınıfın kimler tarafından ezildiğini farketmeye başladı. Ailesinin kır-kanat geçirmesi ve O'nun da

küçük yaşlarda çalışmak zorunda kalması gibi durumlar ufkunun açılmasını sağladı. En ağır işlerde çalıştı. Emeginin çok düşük ücretlerle satın alındığını gördü. Sömürü çarkının acımasızlığına, yoksul kesimlerin emegini çok pahasına nasıl yuttuğuna tanıklık oldu.

Ailesi, kendisi daha bir yaşındayken Malatya'nın Doğanşehir ilçesine göç ettirildi, yaşamındaki zorluklara burada katlanmaya çalıştı. Öğrenimini burada yaptı. Liseden sonra okumadı. Ne maddi imkanları elverişli ve ne de onun mevcut düzene olan tepkisi. Yaşadığı zorluklar ve karşılaştığı ayrımcılık O'na isyancı zehniyet kazandırdı. Halk gerçekliğini ne sahip çıkması sağladı. Her türlü horlanışla ve ayrımcılığa inat Kürt olduğunu gururla dile getirdi. Okulda okul idaresinin büyük tepkisine rağmen Kürte konuştuk. Bu nedenle çeşitli cezalar karşılandı. Ama ırkçılık, korkmadı, geri adım atmadı. Sömürgeciye daha fazla kın besledi. Gerçeğini daha derinden kavradı.

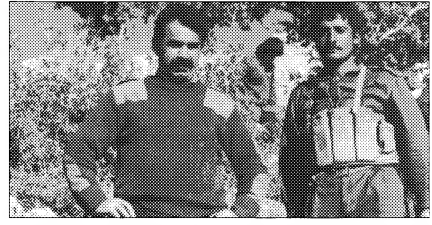
Okula gittiği ilk yıllarda, anesinin doktora götürüldüğünde zenginlere öncelik verilmesine, yoksullarına ise ilgilendirilmesine duyduğu tepki sonucu doktor olmayı hedefledi. Zengin kesimlerin yaşamına özenmedi, yoksullara acı ve onların doktoru olmayı hedefledi.

Yine öğrenim gördüğü yıllarda adeta diyar diyar iş aradı. Taş ocaklarında, inşaatlarda, kahvehanelerde, lokantalarda çalıştı. Alınları döktü, yoğun emek harcadı. Ama kurtuluşu ulaşamadı. Tam tersine yaşamın günden güne zorluklara boğulduğunu, çekilir hiçbir yanının olmadığını gördü. Kendisindeki isyan duygularını kabardı. Arayışlarını derinleştirdi.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesine ilgi duydu. Mücadeleden anladığı kadariyle çevresinde propaganda yaptı. Birçok genç mücadeleye sempaticane haline getirdi. PKK adına mücadele eden arkadaşlarıyla ilişki sağlamayı başardı. Bu imkandan yararlanmasını bildi. Ülke, halk ve mücadele gerçeği konusunda aydınlandı. Aydınlanınca netleşti ve kararında kesişti.

1990 yılında mücadeleye profesyonel düzeyde katılmaya karar verdi. Nisan 1990'da verilen randevuya bir iş dönüşü gitti. Randevu yerinde buluştuğu gençlerle birlikte özgür dağlara, Kürt halkının bir parçası olan dağlara, düşman için ise bela olan dağlara doğru yoldı. Yeni bir yaşama başlangıcı tarifiş coşkusuyla yaşadı.

Birbuçuk aya yakın bir süre Elbistan ve Pazarcık alanlarında gerilla içinde kaldı. Daha sonra büyük bekleniş ve umutlarla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada yeni yaşa-



mın temellerinin nasıl atıldığını ve bu yaşamın nasıl geliştirildiğini gördü. Bunun için yürütülen çok yönlü çabaların yoğunluğuna tanık oldu.

İki eğitim devresi boyunca kaldığı Akademi'de geçmiş yaşamını gözde, alternatif yaşamın doğru perspektiflerini yakalamaya çalıştı. Nitekim Akademi'ye gidişini, partiye katılışını ardından gelen ikinci tarihi şansı olarak değerlendirdi. Eğitimden önemli sonuçlar çıkardı. Kışıldığındaki olumsuz yanları gözlemleme çabasına gerekire gerilla savaşına hazır bir konumu yakalamaya çalıştı.

Ülkeye yönelirken verdiği bir raporda kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Artık ülkeye yönelmenin son hazırlıkları içindeyim. 1990'lı yılların görevleri üzerine parlı merkezinde aldığım eğitime ve Parti Önderliğinin her şeyini ortaya koyarak yaptığı çözümlerinin ışığı yoluyla yöneleceğim. Hiçbir zorluğu tanımadan partime yaraşır bir militan kişiliğe ulaş-

mak her koşulda tarihi görevlere yürüyeceğim. Büyük bir inanç ve bağlılıkla Parti Önderiğine, partimize, dokümanlarımızı ve şehitlerimize layık olacağım. Partinin bana sunduğu tarihi şansı kullanacağım ve halkıma olan devrimci borcumuzu zerre kadar tereddüt girmeden gerekirse kanımla ödemeye hazır olduğuma dair sözümü tekrarlıyorum. Kürdistan kazanacak ve tarihle oynayanlara hesap soracaktır."

Bu sözler zirvede bir kararlılığı ifade ediyordu. Piling yoldaşımız böyle yönelmişti Kürdistan'a. 1991'in başlarında adım atarken Kürdistan'da dağların plingli olmasına kararlıydı. Bu kararlılığıyla savaşı, direndi ve sözüne bağlı kalmak için uğraştı.

Nurhaklar'da düşman O'nu vuramadı. Bu nedenle kimyasal gaz kullanıldı. Düşman yine de kaybettii. Çünkü Piling yoldaş sadece fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Asıl güç kaynağı anısı yüreklerimize yerleşti, sonsuza kadar...

"Silahıma bağlı kalacağım"



Adı, soyadı: **Tefik BİÇAK**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Damlataş köyü-
Pazarcık, 1973**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **2 Mart 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993,
Nurhak**

Zinar yoldaş, maddi durumu zayıf olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu doğduğu Damlataş köyünde tamamladıktan sonra öğrenimini bırakmak zorunda kaldı. Ailesinin ekonomik durumu buna elvermedi. Dolayısıyla küçük yaşlardan itibaren

barın çalışması hayatıyla tanıştı. Düşük ücretli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Küçük yaşlardan başlayarak birçok zorluğa karşı karşıya geldi. Rahat bir yaşamla tanışmadı. Zor yaşam koşulları içinde büyüdü.

Mevcut yaşamın zorluklarına kendince anlam vermeye çalıştı. Kabul etmediği böyle bir yaşam. Ancak bununla sınırlı kaldı, çözüm gücü olmadı. Kurtuluşun, insanca yaşamın özlemine taşıdı. Bu arayışı sürekli taşıdı. **Nelzhe ÖNER, Sultan TOROS** gibi şehit yoldaşlarımızla kendi köylerinde karşılaşmış tanışınca içinde sürekli taşıdığı arayış ve özlemine yanıt buldu. Gerilla mücadelesinde ve bunun öncüsü PKK'de umut gördü. Kurtuluşunu gördüğü bu mücadeleye katılmak için dayanılmaz bir istek duydu.

Damlataş köyünde 2 Mart 1990 tarihinde gerillaya katılarak kurtuluş işini adını attı. Böylece arzusuna kavuşmuş oldu. Yeni bir yaşamla tanıştı.

Gerillaya katıldıktan kısa bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Yoğun eğitim temelindeki devrimci ortam karşısında adeta büyüldü. Eğitim derslerini an-

lamakta ilk başlarda zorlandı, fakat daha sonra arkadaş yapısı tarafından kendisine sunulan destek ve kendi çabasıyla bu durumu aşarak önemli bir gelişme sağladı. Eğitim devre boyunca askeri ve siyasi eğitim görebek gerilla savaşçılarına hazır duruma geldi.

22 Kasım 1990 tarihinde yazılı olarak verdiği son sözünde şunları

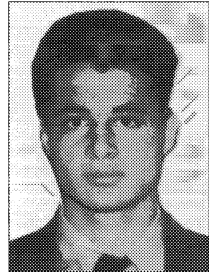
belirtiyordu: "Uzun bir süredir Akademi ortamındayım. Güçlü eğitim devrelerini yaşadım. Şimdi ülke pratiğine yönelmek üzereyim. Ülkeye yönelirken, görev ve sorumluluklarımızın bilincindeyim. Her koşul altında devrimci görev ve mücadeleye bağlılığımı elden bırakmayacağım; başta Parti Önderliği olmak üzere, partiye, şehitlere, savaşı gerillaya, Kürdistan hal-

kına, dünya ilerici insanlığına söz veriyorum. Kanımın son damlasına kadar silahıma bağlı kalacağım."

Verdiği bu söze bağlılık temelinde gerilla savaşına gitti. Coşkuyla, kararlıca savaşı ve direndi. En son Nurhak dağlarında sömürgeci güçlerle çıkan çatışmada şehit düştü.

Elden bırakmadığı mücadeleye bağlılığı bizzat elindeydi.

O herkesin kalbinde yer edinerek ölümsüzleşti



Adı, Soyadı: **Serdal TOPALCA**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Zerdekes köyü-
Elbistan, 1974**
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993,
Nurhak**

Nurhakların doruklarında elde silahla direniş içinde ölümsüzleşen **Serdal** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Temiz ve

sade bir yaşama sahipti. Öğrenimine doğduğu köyde başladı.

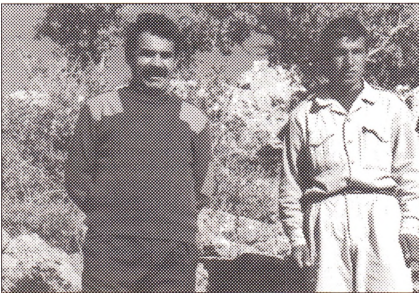
İlkokulunu samimiyye. Ortaokulu Elbistan'da bitirdi ve yine burada lise öğrenimine başladı. Bu yıllarda TC'nin çelişkisine tanık oldu. Haksızlıklara karşılaştı. Bu duruma tahammül etmeyerek seyirci kalmadı. Kendi gücünü harekete geçirerek mücadeleye etti ve çevresindeki öğrencileri de buna ortak etmeye çalıştı. Aktif çalışmaları ve kararlı yaklaşımıyla okul çevresinde öne çıktı. Bu özellikleri nedeniyle okul idaresinin ve polislerin baskısına maruz kaldı. Tehdit edildi. Fakat tüm bunlar O'nu yıldırmadı, tersine mücadeleye azminin bilmesine yol açtı. Gittikçe de ulusal kurtuluş mücadelesine profesyonel katılım konusundanda netleşti.

Serdal yoldaş, lise son sınıfı bitirmeye bir ay kala kararını vererek gerilla safına katıldı. Mücadeleye coşkuyla ve büyük bir inançla katıldı. Savaş pratiği uzun sürmedi. Nurhaklar'da meydana gelen ve iki gün devam eden çatışmada

düşmanın kullandığı kimyasal gaz sonucu O da şehitler kervanına katıldı.

Mücadele yaşamı kısa ama onurlu geçti. Yurtsever ailesi de, Serdal'a gurur duydu. O'nun şahadeti ardından düşmanı sevindirmeydi. Babası, "Kimyasal gaz kullanan düşmanı sevindirmemek için üzülüyorum. Ölüm bu mücadeleye inancıydı. O bir devrim şehididir. Tek özünü, O'nun kısa süre içinde aramızdan ayrılmasıdır. O çok şeyler yapacak ve başaracak kapasitedeydi", baba-annesini, "Ah oğlum, bu yaştan sonra inançın inancın, acın acın olacak. Sana ve 18 yoldaşına canım bir defa feda olsun", yine annesi, "Öğlum ölümünün en şerefliis seçmiştir. İnsanlığı ve mücadeleye bize öğretmiştir. Anılar daha nice Serdaller yetiştirecek", kardeşi ise, "Ayrılmış senin gülüşün benim mücadeleye duygularımı kabartıyordu. İntikam şiarıyla sana ve 18 hevala söz veriyorum" sözleriyle Serdal yoldaş başlıklarını dile getirdi.

O bütün herkesin kalbinde yer edinerek ölümsüzleşti.



olabilir. Diğer yandan silahlardan çekinen, korkan ve "ben ancak siyasi olabilirim; ordulaştırmaktan fazla anlamam, diğer işlerden anlarım" diyenlerin de olsa olsa kendini kandıran küçük-burjuva ahmakları oldukları, asla ülkede iddia sahibi olamayacakları,

Halkın kalkışması partimizin zafer teminatıdır

Bu yılların 15. yıldönümünde bir de halkımızın kalkışması var. Çok iyi

Bu yıla yönelik cephe görevlerimiz var. Cephe görevlerimiz esas itibarıyla her aileyi, her evi bir hücre, her aileyi bir manga durumuna getirmeyi amaçlıyor. Her hücrenin önüne propaganda, örgütlenme görevleri konulabileceği gibi mangalaştıkça eylem görevleri de verilebilir ve yaparlar. Biraz cephe hedefini böyle sembolize etmek gerekiyor, böyle yaklaşmak gerekiyor.

özellikle güç bulamayacakları, eğer Avrupa'da varsa oranın varoşlarında tükenip gidecekleri, ideoloji ve siyasetleri ne olursa olsun kendilerini tasfiye edilmekten kurtaramayacakları anlaşılmıştır. Bu temelde partiyi eleştirenler oldu. "Ben böyle demokrasi istiyorum, siyasalılık istiyorum" diyenler oldu. Bunların pek demokratlıktan da, siyasetten de anlamadıkları anlaşıldı. Yani ordulaşma ülkenin de somutunda devrimci bir parti olmanın en açık gerçekleşen biçimi oluyor.

İşte bu 10. yılda -daha öncesi de vardır- görüyoruz ki ordulaşma, büyük savıştırıyor. Büyük örgütüyor, büyük kazandırıyor. Tam zafere gitemeyi engelleyen nedir? Ordulaşmanın gereklerini tam uymayı bilememek.

Şimdi ordulaşmanın taktik, teknik özelliklerini girmek istemiyoruz. Çünkü yıllarca işlenen hususlar ve her gün daha iyisini tartışıp sonuçlandırdığımız çalışmalardır. Fakat halen ordulaşmanın hangi aşamasında, temel gereksinimleri nedir, doğru komuta temsili nasıl olur, asker nasıl yaratılır, özellikle de elle-tırnak gibi ülkemizin coğrafyasına nasıl uygun oturulur, onun sabrı nasıl sergilenir, kıl kanat olanakları nasıl iyi değerlendirilir, velhâşi belli başlı bütün taktik hususlar işikliklerimizde nasıl sergilenir soruları çok önemli ve cevaplarını bulması gerekiyor. Ama bunların çok uzağından olan hatta ters düşen yığınla kişilik özellikleri söz konusudur. Açık bunlar sadece yakışmıyor ve kaybettiriyor demeyeceğiz. İlkelerimiz, lanet getiriyor ve çok anlamsız bulunuyor. Sen o kadar insanlık dışı mısın ki bu özellikleri hala sürdürüyorsun? Soyuna bu kadar saygısız mısın, insanlığı bu kadar yabancısın mısın, doğruları bu kadar ters mısın, bu kadar düşünün müsin ki, ordulaşmaya gelmiyorsunuz? Bu yanlış tutumda ısrar etmek onursuzluktur, şerefisizliktir. Ordulaşmak her şey olduğu ve bizi var eden temel örgütlenmelerden birisi olduğu halde niye gereklerine büyük bir coşkuyla, irade gücüyle, büyük bir saygıyla, sevgiyle yaklaşmıyorsunuz?

Açık ki, ordulaşmayı bilmek demek, her yönüyle kendini kanıtlamak demektir. Bu "partiye bağlılığım" ve "onun orderi gerçeğime varım" diyenlerden bekleniyor. Eğer bütün bunlara gerçekten doğru yaklaşırsak, o köti tarhiten kurtuluruz. Unutmayalım ki gerçekten karıştığımız bizim bizim işin lanetidir. Nitekim sizin yazdığınız bütün olumsuzluklar bu tarihin bir sonucudur ve onu düşman geleştirmiştir. Bu tarihle savışıyoruz, onu gideriyoruz. Bunun gidermedikçe karşıdaki düşmanı da yenemezsiniz.

Demek ki, bütün yönleriyle ordulaşma gereğini bu yıldönümü vesilesiyle doğru kavrayacağız, doğru özümsüyeceğiz ve pratiklemesini adım adım çok yetkince, kudretli bir iradeyle sağlayacağız.

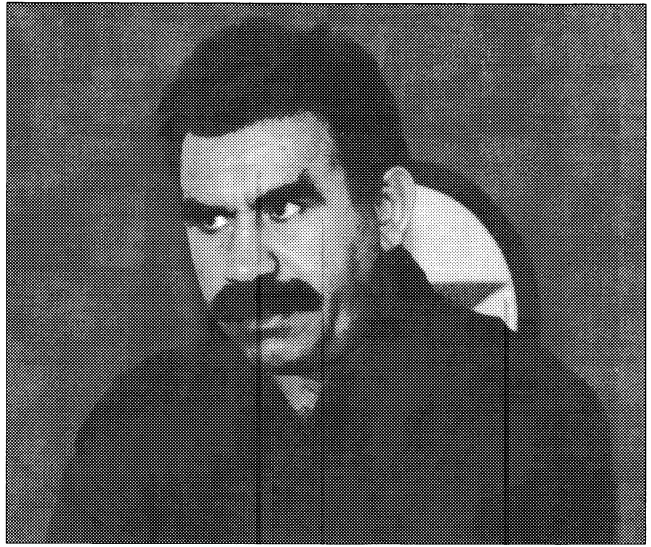
bulıyorsunuz ki, düşman bu kalkışmaya bugün "en büyük tehlike" diyor. Partiyi, hatta gerillayı da imha etmeyi bırakmıştır. "Bunlar artık elden kaçtı, bir anlamda da güç yetiremeyiz; ama elimizin altındaki bu halkı, uyanmış bu halkı, cepheye çekilen ve ayaklanan bu halkı durdururum, gerekirse imha ederim" diyor. Şunu iyi kavramalıyız; halkın kalkışması hem partimizin, hem de ordumuzun zafer teminatıdır. Dolayısıyla bütün parti ve orderin halkın korunması içindir. Halkın bilinclendirilip örgütlenmesinde ve ayaklandırılmasında, yine onun korunması içindir. Halk muazzam bir güç kaynağıdır. Bunun sınırsız mücadeleye

Sadece bunun için eğitim görmüyoruz, daha da ötesi büyük bir coşkuyla "en güzel yaşam böyledir" deyip yükleniyoruz ve çok şerefli bir partili kuşak yaratıyoruz, çok seçkin bir orderi yaratıyoruz. Savastıkça güçlenen, aklanan, onurlanan ve güçlendikçe, onurlandıkça daha da iyi ordulaşan, partileşen bir seçkin insan topluluğu oluyoruz. Bu parayla pulla gelinemez, alınmaz bir aşama ve yaşama tarzıdır.

imkanları vardır. Eğer halkın her ailesi, evi ikiye edilip örgütlenilirse o da bir manga gücüdür, hatta bir parti hücresidir. Bir aile bir parti hücresidir; bir aile fertleri bir orderi mangasıdır; aile bu rolü oynayabilir.

Dolayısıyla halkı örgütlemek milonluk orderiye örgütlemek gibi bir olaydır. Belki gerilla orderu değildir ama yine de bu küçümsenemez gerilla verileceği karşıya olan ve çok barışan bir orderiye ulaşmak demektir. Zaten halk ordulaşması olmadan, her köyde, her şehide halkımızın ailelerini hücre ve mangalar halinde bu savasın içinde çekmeden biz sadece gerilla ile, partinin öncü cabalarıyla bu savası kazanamayız. Kaldı ki halkımız bu savasa, savasın siyasi çizgisine, onun öncülüğüne inanmış ve karar vermiştir. "Ben varım" diyor ve ilk defa kendi öz çıkarları temelinde kendi gücünü sahneye çıkarıyor. Düşman da en çok bu yıl açık katiatlarla da dahil, sayısız fali meçul cinayetlerle, binlerce tutuklamalarla, işkencelerle ve giderek kent-köyleri toptan ortadan kaldırmakla halkın ordulaşmasını, halkın savasmasını durdurmak istiyor.

Bu yıla yönelik cephe görevlerimiz var. Cephe görevlerimiz esas itibarıyla her aileyi, her evi bir hücre, her aileyi bir manga durumuna getirmeyi amaçlıyor. Her hücrenin önüne propaganda, örgütlenme görevleri konulabileceği gibi mangalaştıkça eylem görevleri de verilebilir ve yaparlar. Biraz cephe hedefini böyle sembolize etmek gerekiyor, böyle yaklaşmak gerekiyor. Halk bu biçimiyle savası kaldırır. İşin içine girmişti. Dolayısıyla sonuç almak da artık bu nedenle kesinleşmiştir diyoruz.



Bir halk bir partinin öncülüğüne bu kadar katıldı mı, milyonları gözünü kırpmadan savaşa sürdü mü ve her türlü işkenceye göze aldı mı, eğer bir

esas olarak, yine gerillanın temelinde halkın ve savasın öncü olduğu olduğunu; bunun da halkı koruma, halkı her koşul altında moralliyet, örgütü bir savasın içinde tutma olduğunu gözardı etmeyerek görevlerine sahip çıkarak kuruluşun 15. ve savasın 10. yılına halkın vereceği, böyle anlayacağı açıktır.

Önümüzdeki kış sıcak kış diyoruz

Tüm partileri, ARGK savasçıları ve cephe çalışanları!

Çok iyi biliyoruz ki yine bugünlerde düşman bir özel savasçı, yeni order, özel timlerin yeni biçimlerini deyiş ortaltığı tozu dumana katmak istiyor. Öte yandan faşist MHP sürülerinin caddelere dökülmesi ve neredeyse bütün o sömürgeci partilerin kitleleri sokaklara döküp "Kahr olsun PKK"ı derdimizi ve en önemlisi de hükümetin "diğer şeyleri bir tarafta bırakıyoruz, her şeyim PKK'ı ve onun gerillasını imha etmek, ordulaşma halkın direnişini kırmak içindir" deyiş kendini öyle bir görevle sınırlandırması söz konusudur. Ağababaları olan emperyalistlerin, özellikle de ABD'nin bu hükümeti yatalamak için çok özel cabaları içine girmesi ve yine en alçakça olanı yerli işbirlikçilerin

için hem onurlu, hem de yığıt oluyoruz. Ve bu aynı zamanda nefes almaktır, "yaşam vardır" demektir. Dolayısıyla özel savas nasıl geliştirilsen geliştirilsin bu bundan çekinmeyiz. Hatta düşmanımızı ne hale sokuyoruz diyerek bundan zevk alınız.

Özel savas rejiminin mücadelemizin başarısını durdurmadığı çok açıktır. Örneğin, "şu kadar yeni teknik devreye giriyor, bu ay-gelecek ay kobralar geliyor, özel timler 10 bine çıkarılıyor, katma değer vergileriyle 40-50 trilyon geliyor, bütün ülkelerin dış desteğini sağlıyoruz, komşu ülkeleri de sert çıkışlarla geriletiriyoruz" vb. açıklamalar, hükümetin yeni tedbirleridir. Koalisyon sözde yine gerekliymiş, bunun için güya muhalefet millî mutabakata desteğini -çelişkilere ne olursa olsun- sonuna kadar verecekmış! Ecevit'inden tutalım Türkiye'ni veya sosyal demokratından tutalım açık faşistine kadar hepisi neredese anıymış gibi bir araya geliyorlar. Hükümet de öyle, meclis de öyle, sokak da öyle. Sloganları da aynı. Aynı, aynı, yürüyüş aynı. Bize karıştı, bir şey daha görüyoruz: Genel-kurmaylık güya Ocak ayına kadar, ol-

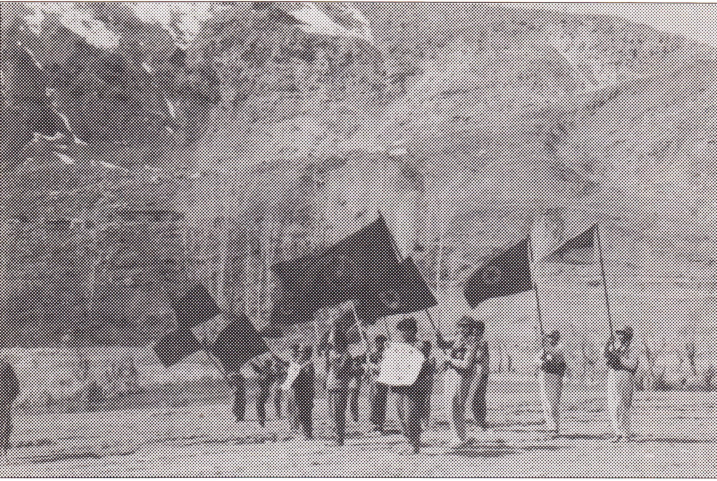
Bu kışın bir özelliği, dediğimiz gibi, onun sıcak olmasıdır.

Eylemi de, eğitimi de, örgütlemesi de olacaktır. Bu, gerillada olacak, halkın içinde olacak, ülke içinde ve dışında olacaktır. Böylesine barış vaat eden, umut dolu olan bir kış, gerçekten bizde çokça söylendiği gibi uykuya götüren bir kış değil, büyük sıcak yaşama götüren, bizim için yepyeni baharları müjdeleyen bir kış olacaktır.

bu hükümeti ayakta tutmak için gönlü koruculuk da dahil, her türlü tarihi aşagılık mesleklerini icra etmeye yeltenmeleri bizim süreci ne kadar can alıcı yerinden yakaladığımızı, tanihin tüm suçlarını bir araya getirdiğini gösteriyor. Her zaman "bir insan düşmanını tanıdığı oranda namusudur" diye söylenir. Bir halk düşmanlarıyla savasmayı bildiği oranda onurludur, yığıtır. İşte düşmanlarımızı tanıdığımız, açığa çıkardığımız ve hepsine başarıyla karşı koyduğumuz

mazsa bahara kadar bize ömür biçiyormuş! Günlük olarak komutayı üzerine almıştır. Talimatlarla uçak kaldırıyor, zırhlı kuvvetler gönderiyor ve yine kellelerimiz için ferman çıkarıyormuş! Ayren Osmanlı padişahı ve bir padişah gibi irade ortaya koyuyormuş. Yine bütün bunlar da iyi bir yolda olduğumuzu gösterir. Düşman düşmandır elinden ne gelirse ona yapar.

Bütün bunlardan asla bizim Türk halkına, hatta Türk ulusuna düşman



olduğumuz veya olacağımız gibi bir sonuç çıkmamalıdır. Bizim başka uluslara düşmanlık diye bir sorunu-muz yoktur; başka halklara, hatta azınlıklara veya aşiretlere özel olarak düşmanlık diye bir durumumuz ola-maz. Biz bütün ulusların dostuyuz. Onların özgürce ve eşitçe yaşama haklarına saygılıyız. Kaldı ki, bu ko-nuda dünya ulusları tarafından -en azından büyük çoğunluğu tarafın-dan- biralakim eşitliğine ve özgür-lüğüne, kimlik hakkına bile en büyük saygısızlığın yaşandığı, buna maruz kalan bir halkız. Bizden diğer ulus-la-ra, özellikle komşu halklara ve ulu-slara zarar gelmez. Ancak eşitlik ve özgürlük dayatması gelebilir ki, bun-dan da ancak halklar yarar görür, halklar onur duyar. Bölgesi şerefli, onurlu bir savaşımın sahipleriyiz. Ne mutlu savaşçıyız ve yine ne mutlu bu yolda şahadete ulaşıyoruz diye-cek durumdayız.

Amacı böyle olanlar, düşmanını böyle ortaya çıkaranlar, kendini yine böyle yeniden tanımlayanlar sansıl-dır ve bu anlamda da mutlu dururlar diyorum. Açık ki PKK bu düşmanları icat etmedi, onları ortaya çıkardı. Bu zorlukları icat etmedi, açığı çıkardı. Doğru olan da buydu. Partiler, sa-vaşçılar ve halk olarak bundan rahat-

Yemenin-içmenin, uykuya yatmanın öünde, önce yaşam böyle başlar deriz ve yaklaşım gösteririz. Çok iyi biliyoruz ki bizi biz eden bu tarzdaki yaklaşımdır. Yorulmak, bıkmak ve çekinmek yok, dolayısıyla başarısızlık da olmayacaktır. Ortadadır her şey. Nereden aldık nereye getirdik, neydid ne olmadı, kimdik kim olduk sorularının cevapları bu kadar açıkken, hiçbirinin hiçbir gerekçeyle bir itirazı olmayacağı gibi, bu gerçeklere katılmayı da büyük bir şans olarak telafi ederek ve bana ne mutlu diyerek doğru katılımla katkınızı göstereceksiniz.

sızlık duymak şurada kalsın, "yapıl-ması gereken yapıktı" deyip bundan sonraki görevimizin üzerine gide-ceğiz.

Önümüzde bir kıs var, biz buna sı-cak kıs diyorum. Birçok derdimizi hal yoluna koymak için özellikle eski la-netli tarihimizden kalma ne kadar olumsuz kişilik özellikleri, partinin ideolojik, siyasal, örgütsel hatna ters düşen ne kadar yetmezlik, eksik-lik, yanlışlık, onun ordulaşma gerçe-ğine ters ne kadar dışlanma gelme-yen, kademeleşmeye ulaşmayan tu-

umlar varsa hepsini gidermeye dair sadece söz vermiyoruz, sadece bu-nun için eğitim görüyoruz, daha da ötesi büyük bir coşkuyla "en güzel yaşam böyledir" deyip yükleniyoruz ve çok şerefli bir partili kuşak yaratı-yoruz. Çok seçkin bir ordu yaratıyo-ruz. Savaşıkça güclenen, aklanan, onurlanan ve gücündeki, onurlan-dıkça daha da iyi ordulaşan, partile-şen bir seçkin insan topluluğu oluyo-ruz. Bu parayla pulla gelinemez, alı-namaz bir aşama ve yaşama tarzıdır. Hiç şüphesiz gerekeni ne ise yapıla-caktır, yapıyorsunuzdur.

Hiç şüphesiz kıs hazırlıklarınızı bütün yönleriyle geliştiriyorsunuz. Bu kısın bir özelliği, sıcak olmalıdır. Ey-lemi de, eğitimi de, örgütlemesi de olacaktır. Bu, gerilada olacak, halkın içinde olacak, ülke içinde ve dışında olacaktır. Bölgesine başarı vaat eden, umut dolu olan bir kıs, gerçek-ten bizde çokça söylendiği gibi uyk-u-ya götüren bir kıs değil, büyük sıcak yaşama götüren, bizim için yepyeni baharları müjdelleyen bir kıs olacakt-ır. O açılan hazırlıkların mükemmel yapacağıdır. Tabii hazırlıklar derken, sadece işte erzakımız azdı, gıdık ve donanımda eksiklikler var, onları gidereceğiz demiyoruz. Mükemmel bir ruhsal moral durumunu yarataca-

yi tutturacağımız bir dönemi yaşaya-cağız. Belki de düşmanın aklına gel-meyecek türden gelişmeleri yarata-cağız.

Kim kimde ne kadar eksiklik gö-rürse, kim kimde ne kadar eleştirile-cek yan bulursa onu büyük bir maha-retle yapacak ve bunun muhabatı da yine büyük bir olgunlukla gerekeni yerine getirecektir. Bütün bunlar böl-yesine kazanılması gereken bir tarih ve onun güncel olarak yaşanan so-mut ifadesi içine yapılır. Hem de bunlar büyük bir yarı ruhi içinde yap-ılır.

Görevler, şüphesiz daha da ayrıntılı konulabilir. Nitekim kapsamlı de-ğerlendirmeler yapıyoruz. Eminim ki bunu ilikleriniz kadar işlemeyi ve böylece kendinizi gücündirmeyi yaşı-yorsunuz. Ve her zaman söylediğim gibi, biz kendi payımıza düşeni böyle yerine getirmeyi her şeyin önünde ele alıyoruz. Yemenin-içmenin, uyk-u-ya yatmanın önünde ele alıyoruz. Her şeyden önce yaşam böyle başlar deriz ve yaklaşım gösteririz. Çok iyi biliyoruz ki bizi biz eden bu tarzdaki yaklaşımdır. Yorulmak, bıkmak ve çekinmek yok, dolayısıyla başarısız-lık da olmayacaktır. Her şey ortada-dır. Nereden aldık nereye getirdik, neydid ne olmadı, kimdik kim olduk so-rularının cevapları bu kadar açıkken, hiçbirinin hiçbir gerekçeyle bir itirazı olmayacağı gibi, bu gerçeklere katıl-mayı da büyük bir şans olarak telafi ederek ve bana ne mutlu diyerek doğru katılımla katkınızı gösterecek-siniz.

Ben sizlere nasıl özgürsünüz, eşit-siniz, bunu başbanızla nasıl sağlıyo-runuz vb. konuları tekrar izah etmek istemiyorum. Özgür topraklarda ilk defa kendinizi yaşıyorsunuzdur. Benim de bir rüyam vardı. Belki de 25 yıl öncesinde başlayan, sizin bu yaşad-ığınız gibi bir ülkeyi özgürleştirmiş bir biçimde yaşama tutkusuydu. Bu tut-kuya biz işte sandık ve bu tutkuya sizleri biraz özgürlüğe, özgür toprak-lara iç içe yaşama sevkettik. Bu insanımıza yapabileceğimiz en bü-yük iyiliktir. Bunun kıymetini bilemez-seniz, takdir edemezseniz, bu, ancak gafletinizle, düşkünlüğünüzle izah edilebilir. Namus ve onur duygunu-zun çok çarpıtılmış olmasıyla ancak iflade edilebilir. Yoksa bu kadar silah-larla, bu kadar güvlele, bu kadar ka-zanma olanaklarıyla özgür topraklar-da, dağların doruklarında ve halkımı-zın hemen her köyünde yer etmek böyle sıradan bir gelişme değildir. Ö-y-le parayla-pulla da sağlanacak bir mutluluk değildir. Böyle bir gelişmeyi

tirmekten, çekici iklimatın tutulmı, otoritemizi, iktidarımızı temsil etmeye kadardır.

Bütün bunlar görevdir; onun yolu yöntemi vardır, çabası kesindir. Bunu da büyük bir tutkuyla azımla yapma-nın tartışması verdiğimiz sözünüzün gereklidir. Biz bu temelde söz ver-dik ve buraya geldik, siz de çok söz veriyorsunuz. Artık daha fazla ger-çekleştime fırsatı bulduğunuz, ol-dukça savaşları derinleştireceğiniz ve böylece mevcut imkanlarla kendinizi kanıtlayabileceğiniz bir dönem için-desiniz. Bu şansı iyi kullanacaksınız.

15. kuruluş yıldönümünde her şeyden önce partimizin kimlik tanımına uygun onu var eden koşulların doğru değerlendirilmesi, onda çizilenen veya biriktirilen bütün değerlerimizi, onları gerçeklere özlü katılma, bu yıllara verilecek en iyi karşılıktır. Bu da, geçen yılların o büyük tecrübesine sahip olmaktadır. Bu yıllara ne kadar şehit, ne kadar acı, ne kadar çaba, ne kadar çözüm gücü ve ne kadar devrimci emeğin sığdırıldığına saygılı olmaktadır. O büyük saygıyı, o büyük var etmeyi yaşamaktı.

Bunun için güvencik gereklidir, bunun için sağlık gereklidir. Hiçbir şey kin-denizin ve birbiriñden esirgemeyecek-siniz. Önce ben değil, önce çev-rem, partim, halkım diyordunuz. Bu-nunla kendinizi gerçekleştirirsiniz. Biz böyle yaptık, doğru olduğunu or-taya çıkardık ve aynı tarzda başa-rı-dık.

Görüyoruz ki, artık kendimizi ger-çekleştirme yoluna koymuşuz. Biz-den esiren her türlü insanı yaşam özelliklerini geliştirerek, hem de in-sanlığın en onuruna yaşamaya yakın duruma doğru yapıyoruz. Doğru bir dünya kavrayışına, sevilir bir in-san yaşamına, doğa yaşamına sahip olabilecek bir aşamaya gelmişiz.

Baştan ben yaptığım bütün de-ğerlendirmeler, biraz bunun izahı içindir. Bencil olmayacağız, gelişmelerle kof gururlanmalar içine girmeyeceğiz, ol-dukça mütevazı olacağız. Ve bunun daha çok da partimiz, ordumuz ve halkımız için, eller varsa bunların var olduğumuzu bilerek hakkımızı, hukukumuzu, görevlerimizi gözetee-ğiz ve gerekeni yapacağız.

Ben bu temelde bu noktaya gel-dim. Çok bilinci, bir çabıyla ve çok sınırlı imkanlarla kendimce büyük bir inatla ve sabırla buna ulaştım. Zaman zaman yoldakişik denildi, zaman zaman farklı görüldü, zaman zaman

şöyle önder denildi. Ama bana göre bu bir yaşam biçimidir. Mücadelemi bağımsızlık ve özgürlük gerçeklerine en uygun bir biçimde oldukça bilim-en yürüterek buraya gelmeyi başard-ım. Hiç şüphesiz hepimize karşı so-rumluluklarımız vardır ve elden geldi-ğince de yerine getiriliyor. Bizi eşle-tirebilirsiniz, ama partinin, ordunun ve halkımızın özgürlük çabalarında, ge-lişim ve başarılarında bunlar yapılmıştır. Hiç şüphesiz daha fazla da yapılması istendi. Hem de buna ol-dukça yüklenildi, ama bir kısmın irade-si, bilinci ve çabası bunu ortaya çı-karabilirdi. Siz daha fazlasını yapabilir-siniz. Hiçbir zaman bizim önümüzde, sizin önünüzde olduğu gibi bir ortam, bir coğrafya, bir silah, bir güvencik yoldaşlar topluluğu, iradeli savaşçılar yoktu. Ve halen biz kendi işlerimizi kendi öz imkanlarımızla bir adım da-ha ilerletmeye çalışıyoruz.

Önderlik gereğidir, şöyle gerekil-di, bizi deniliyor. Evet, biz bunun mu-tevazı çabası içinde olduk ve daha da olacağız. Ümmim her zamankin-den daha fazla birbiriñi anlayaca-ğiz. Sadece anlamakla yetinmeyece-ğiz, saygılı olmayı bileceğiz, sevgiyi doğru bir biçimde göstereceğiz. Şü-phesiz bunun da görevleride başa-yla orantılı olduğu çok açıktır. Bunun dışında hiçbir değerlendirme ölçütü kabul görmeyecektir. Yine bilinen gerçeklerimizden militan özelliklere ulaşacağız. Biz bir şeyler başarıya-dır-sak ne mutlu bize. Ve siz başarıya-sınız ne mutlu size.

İşte önümüzdeki dönemin üzerine böyle gidiyorsunuz. Bu gidüş ulusa-rası alanda da sesimiz her zaman-ından daha fazla duyuluyor. Kimliği-mizi kabul ettiriyoruz.

Sosyalist olmanın da gurur duy-u-

yoruz. Her ne kadar sosyalizme ar-tan saldırılar varsa da, biz bu ideolo-jie inanıyoruz ve en yaratıcı yaklaşı-mı sergileyerek bile layık olan dü-ğünceñin bu olduğunu bu yıldönümü vesilesiyle bir kez daha kutluyoruz. Sosyalizme ve onun yüce emek ka-hramanlarının anısına bağlılığımız ke-sindir.

Yine uluslararası alanda emperya-list karşı-devrimci dalga ne kadar yüksək olursa olsun, ona başarıları karşı koymaktan gururlu ve bu te-melde bizimle dostluk ilişkisi içinde olanlara da saygı duyuyor ve teşek-kür ediyoruz.

Sizleri bu temelde selamlarken, hiç şüphesiz önünüzdeki görevlerin üzerine daha arzet bir bilince, ke-sinleşmiş bir iradeyle, netleşmiş bir görev anlayışıyla ve yeterli cabalarla yürüyeceğiniz ve bu biçimde kaza-nacağınız kesindir. Bu her zamankin-den daha fazla birbiriñe bağlı ol-mamızın da, sevgi ve saygıyla ger-çekleştiğimizin de bir gereğidir.

**– Yaşasın partimizin 15. kuruluş yıldönümü!
– Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden işbirlikçilik!**

İKTİDAR, 15. KURULUŞ YILINI TAMAMLAYAN PKK'NINDİR KAHRAMAN KÜRDİSTAN HALKI!

PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü, öncümüzün büyüklüğünün ve Kürt halkının kahramanlığının tüm dünyada kabul edilmesi özelliği ile anılacaktır.

Halk tarihimize, büyük fedakarlıkları, emeklerini ve kan-can pahasına sürdürdüğümüz mücadelemiz ilk defa ürün veriyor. Bugüne kadar da çok fedakarlık yapılmış ve kan verilmiştir, ancak elle tutulur bir şey elde edilememiştir. Bu, Kürt halkı açısından umutsuzluk ve karamsarlık anlamına geliyordu. Bugün ise umutlu, kararlı ve daha büyük fedakarlıklar için bizi adeta kamçılayan görkemli bir mücadeleye sahibiz. Büyük bir karar ve inatla yürütülen mücadelemiz artık özgür ve bağımsız bir Kürdistan'la taçlanacak düzeyi yakalamıştır.

PKK, Kürdistan'da umudun tamamen tükenmediği, Kürtlük adına orlada fazla bir şeyin kalmadığı, yılmınlığın ve korkunun egemen olduğu ve tek sesin çıkmaması için sömürgeci Türk devletinin her olanağını kullandığı bir dönemde Başkan APO'nun büyük emeği-çabası ve siyasi yeteneği ile kuruldu. Kuruluşta ülkemizin somut durumu kadar, düşmanın ve dünyanın durumu da lehimize fazla bir şey sunmuyordu. Bu yüzden PKK'nın şanlı çıkışı, Kürdistan'a umut, bölgeye ve dünyaya insanlık sorunlarının çözümü için güçlü mesajlar veren bir başlangıçtır. Bu adı oluyordu.

Bu partiyi ilk kuranların ardında kitle gücü yokken bile, zafere inançları tamdı. O dönemin yoklukları içindeki büyük zafer inancı hiç bir yöntemle yok edilemediğine göre, bugün milyonlar arkasına almış bir PKK'yi hiçbir güç zaferden alıkoymaz. Daha dün ellerinde tek silahları yokken bile, Kürdistan'ın kuraçığız diyenler, bugün onlarla ifade edilen ordulaşmayla bu rüyayı gerçeğe döndürdüler. Bunu kesin zafere ulaştırmada da hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacaklardır.

Düne kadar kendilerini Kürdistan'da örgüt olarak görenlerin ve PKK'nın silahlı direnişine ömür biterlerin bugün ülkemizde isimleri dahi bilinmiyor ve unutulmuştur. Yalnız bu değil. PKK'nın büyük çıkışı, Kürdistan'da işbirlikçiliğin, gerici önderliklerin ve ihanetin bir daha dinlenmemek üzere toprağa gömülmesinin de ifadesi oluyor. Ve eğer bugün PKK, tüm dünyada Kürtlerin tartışılmaz yegane temsilcisi olarak görülürse, bu PKK'nın politikada, strateji ve taktikteki büyük ustalığının ve bu ustalığın dışı dış sürdürülen 15 yıllık pratiğinin canlı hayatıktaki ispatı da oluyor.

PKK ile birlikte, bugüne kadar Kürdistan'da politikaya hükmeden egemenlerin rolü bitmiş, ülkemizin kaderi öncüsü ile işçilerin, köylülerin, özcesi tüm emekçilerin eline geçmiştir. Çünkü son 10 yılda her türlü fedakarlığı yapanlar, kan-can verenler, savaş büyütüp bizi büyük güç haline getirenler orda olmuştur. Ulusal kurtuluş savaşlarının, siyasal ve sosyal devrim ve gelişmelerin sahipliğini ve niteliğini belirleyen arkasındaki halk güçüdür, kitle bileşimidir. Bütün bunlar dikkate alındığında, Kürdistan devrimine damgasını vuranlar tamamen emekçiler olmaktadır.

PKK, 15. kuruluş yıldönümünde, Ortadoğu'da da halk demokrasisine öncülük etmekte, sosyalizme doğacak bir ülke ortaya çıkarmaktadır. Zaten uygarlığın beşiği Kürdistan'a layık olan da budur.

Kendini dengelerin statükocu yapısına hapsedmeyen, gücünü haktan alan PKK, Kürdistan'da, yürütmeye denilen bir halkı yürütmüş, onu söz ve karar sahibi yapmıştır. Tarihimize ilk defa onbinlerce kadını mücadelemizin en ön safalarında yürütmüş, binlercesini savaşmış, onlara hak ettiği yeri vermiştir. PKK ile birlikte, halkımız yeniliği geçmişini ve kadınlarımız kör kaderlerini adeta mezara gömmüş ve yeniden doğmuşlardır. Halkımızın bu bileşimi ve Kürdistan kadınının ortaya çıkan iradesi, mücadelemizin hem sembolü ve hem de niteliğidir.

PKK tüm halkımızın partisi olarak, ilk kuruluşundaki çağrıya cevap bulmuştur. Kuruluş bildirisindeki çağrı, bugün ülkemizde en yığıt evlatlarımızı feda ederek sürdürdüğümüz şanlı direnişimize boy vermektedir. Bugün sosyalizm, demokrasi ve zulümden sömürden uzak yaşam özlemi ayaklar altında çiğnenirken, Başkan APO önderliğindeki PKK, insanlığın doğuşunu müjdelemekte, özgür bir dünya ve geleceği kendisinde temsil etmektedir.

YURTSEVER HALKIMIZ

Çok barbar ve zalim bir sömürgeciğe karşı, onur ve özgürlük mücadelesi veriyoruz. Düşmanımız, insanlık değerlerinin komuş, zorbalıkla kendini ayakta tutacağını sanmış, devlet olma özelliğini çoktan yitirmiş eli kanlı bir terör gücüdür. Yıkıp-yıkmaktan, zor ve şiddet kullanmaktan başka hiçbir şeyden anlamayan vahşi ve insanlık düşmanı bir güçtür. Ve bu güç bugüne kadar karşısına çıkan herkesi yerle bir etmiştir, yaşam şansı dahi vermemiştir. Sadece bizim tarihimize bile bunun büyük örnekleri ile doludur.

Ama bugün, bu düşman nefes alamaz hale getirilmiş, tüm Kürdistan coğrafyasına yayılan gerilla karşısında ordusu darımadığı edilmiş, ekonomisi ve siyaseti tıkanmış, diplomasiye itibarsız bir konuma düşmüştür. Ve şunu açıkça söyleyelim: Bu şiddetli savaşta, kendine örgütüm diyen hiç kimse bize destek olmamış, düşmana tek fiske bile vermemiş, en zor döneminde halkımızın yanında yer almamıştır. Bu, kan-ates içindeki savaş, PKK'nın gücüyle, onun büyük direnişçiliğiyle, muazzam fedakarlığıyla bu düzeye ulaştırmıştır. Bu nedenle ki, ülkede, metropollerde, Ortadoğu'da, Avrupa ve dünyanın diğer yerlerinde ve Kürdistan'ın dört parçasında, umut ve inanç PKK'dır sloganına ulaşmıştır.

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI

Bugün zafer şölenlerine hazırlanabilirsiniz. Çünkü tarihimizin üzerine göken karanlık dağıtılmış ve tüm kırı-pası sökülüp atılmıştır. Düşman ordusu yenilgisini itiraf etmektedir. Dağlarda karakolları, taburları ve alayları tutunamamakta, çareyi şehirlere sığınmakta bulmaktadır. Botan'dan Amed'e, Serhat'ın Dersim'e, Sivas'tan Süleymaniye'ye kadar tüm Kürdistan'da artık PKK otorite olmaktadır. Sömürgeciğin halkımızı bölüp parçalayan ve kemalizmin ideolojik ve siyasi temelleri olan partiler kapalıdır, Kürdistan meclisi ve diğer tüm kurumlarını oluşturarak PKK'nin otoritesine ağırlmaktadır.

Yalnız bu değil: Türkiye halkına en büyük desteği, yükselen özgürlük savaşımıyla veren PKK, enternasyonalizmin en güzel örneğini de Türk halkı ve insanlıkla bir kardeşlik mukavelesi imzalayarak ve bunu kutsal savaşımında ispatlayarak veriyor. Aynı zamanda, tüm Kürdistanlı yurtsever güçleri savaşta çağırıyor. Savaşmak isteyene destek veriyor. Türkiye devrimlerinin savaş için yapacağı her çağırını, silahından diğer olanaklarına kadar her türlü desteği verme sözü ile cevaplıyor.

ŞİMDİ KAZANMA VAKTİDİR

Başkan APO, yüklenin kazanacağı diyor. PKK'yle, ERNK'yle, ARGK'yle donatılan ve büyük bir güçle, büyük savaş gücüne ulaşan Kürt halkı için artık yeniliden söz edilemez diyor. Her şey bin yıllık özlülerimizin gerçekleşmesi içindir diyor.

PKK, Kürt halkının tarih bilincidir. PKK, halkımızın tüm geleceğinin ifadesidir. PKK, Kürdistan'da zaferin ve kazanmanın adıdır.

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK VE EMPERYALİZM!
- KAHROLSUN TESLİMİYET, İŞBİRLİKÇİLİK VE YERLİ GERİCİLİK!
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETARYA ENTERNASYONALİZM!
- YAŞASIN PKK!
- YAŞASIN ERNK, ARGK!
- YAŞASIN ULUSAL ÖNDERİMİZ BAŞKAN APO!

Kasım 1993

PKK

AVRUPA ÖRGÜTÜ

PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü nedeniyle Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN'a sunulan bağışlık mesajları

PARTİ ÖNDERLİĞİ'NE

Değerli Başkanımız;

Partimizin öncülüğünde halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi zafere doğru ilerlerken, bizleri bugünlere getiren, halkımızı çok oluşturan eşşenden döndürerek bağımsız ve özgür yaşama doğru yönelten, engin fedakarlık, özveri ve çabalarıyla yolculuza ışık tutan Parti Önderliğimizi partimizin 15. kuruluş yıldönümünde büyük bir coşku ve saygı-

la selamlıyoruz.

27 Kasım 1978 tarihi, Kürdistan halkının çağdaş bir önderliğe kavuşmasını ifade eder. Sömürgeci-barbar geleceğin ülkemizi harabeye çevirdiği, halkımız baskı, zulüm ve katliamlar ile emeye çalıştığı, ulusal imhanın ve inkarın kabul görür hale geldiği, işbirlikçiliğin ve ihanetin gelenekleştiği bir dönemde, kişiliğinden halkımızın varlığını onurunu ve geleceğini temsil eden Parti Önderliğimizin tarihsel çıkışı iyi anlaşılmalıdır. Tek başına Kürdistan kurtuluş kavgasını başlatan böylesine yüce ve

kudretli bir önderliğe sahip olmak büyük bir şanstır. Kürdistan devriminin teorik ve taktik olarak ifade edilebilmesi, bilimsel sosyalizm rehberliğinde ülke koşullarına uygulanması ve örgütsel yapıya kavuşturulması sürecinde tüm olumsuzluklara, iç ve dış düşmanların yıpratma çabalarına rağmen engin çabası, fedakarlığı ve sınırsız çalışmasıyla Parti Önderliğimizin rolü belirleyicidir.

ARGK-Dersim Eyaleti olarak bugün daha güçlü, daha kararlı ve daha savaşkanız. Kürdistan'ın Güneş Ka-

pısı olan Dersim, sömürgecilerle tarihsel hesaplaşmasını yapmaya hazırlanmaktadır. Bizlere bu ırsatı veren, halkımıza direniş ve ırsatı veren Parti Önderliğimize sadakati, inancımızı ve güvenimizi parti öncülüğünde savaşarak ve kazanarak göstereceğiz.

Partimizin sınıf çizgisine oynayanlara, engel çıkarmak isteyenlere, bulandırmaya çalışanlara karşı sınıf kınımları yatırmayacağız. Direniş çizgisinden yürüterek mutlaka kazanacağız. Hiçbir güç, partimizin öncülüğünde sava-

şan ve kazanan halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini engelleyemeyecektir. Kahraman ARGK'nin kadro ve savaşçılar olarak partimizin 15. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz. Bu temelde Parti Önderliğimizi selamlıyor ve söz veriyoruz:

1994 atılımına insanlık bilinciyle gireceğiz ve zafere ulaşacağız.

Devrimci selam ve saygılarımızla

19 Kasım 1993

ARGK-Dersim Eyalet Yürütmesi

27 Kasım 1993
Behdinan Eyalet Karargahı

KÜRTLERDE İHANET

İdris-i Bîtlisi ve ihanet

14. yüzyılda kurulan Osmanlı Beyliği Anadolu'dan çok Avrupa'ya yayılmaya çalışıyordu. Tarihinin son dönemlerini yaşayan Baza İmparatorluğu ile yaptıkları savaşlarda önemli başarılar elde ettiler ve güçlendiler. 15. yüzyıla doğru Anadolu'nun batı kesimlerinde zayıf Türk ve Türkmen beyliklerini kendilerine bağladılar. Devlet sistemlerini sağlamlaştıran Osmanlılar giderek imparatorluk olmaya yöneldiler. 16. yüzyılın başlarında bölgede üç büyük devlet egemenlik kavgasına girdi. İran Sefavî devleti, Suriye ve kadar yayılmış Mısır Memlük devleti ve Anadolu'nun küçük bir kesimini ve Trakya'yı ele geçirmiş Osmanlı devleti. Kürdistan bu devletlerin arasında bir tampon görevi görüyordu. Fakat Kürt egemen sınıfları henüz merkezi bir devlet oluşturamamışlardı. Beylikler daha çok kendi sınırlarına en yakın bu üç devletin birliği için kuruyorlardı. Ancak bu durum uzun zaman böyle devam edemedi. Yayılma ve en isteyen Osmanlılar Kürdistan'a el atmakta gecikmediler. 16. yüzyılın ortalarında Kürdistan'ın büyük bir bölümü Osmanlıların egemenlik alanına girdi.

İhanet yine başroldeydi. Harpagoslar soyundan gelen bir hain Kürdistan'ı Osmanlı'ya altın bir tepside sundu. Bu hain İdris-i Bîtlisiydi. Kürdistan ihanet tarihinde çok köklü bir etkisi olan hain yakından incelemeğe layık var.

İdris-i Bîtlisi Osmanlı devletine düşsüne büyük hizmetler sunmuştu ki, Türkler onu kendilerinin bir olarak benimsemesi ve tanhilerine ona özel bir yer vermişlerdir. Diğer kaynaklar bir yana, ırkı Doğan Mehmet Bay-

emrine girdi.

"Akıyounlu hükümdarı Uzun Hasan'ın 1478 yılında, vefatı üzerine yerine oğlu Yakup Bey (...) hükümdar olmuştur. Kaynaklar Bîtlisi İdris'in bu yeni hükümdar zamanında Akıyounlu sarayına genç yaşta intişar ettiğini ve ona müşkil, yani saray katilliği vazifesinin verildiğini kaydetmektedir! (...) Daha önce belirttiğimiz gibi Akıyounluların sarayında bu vazifeyi daha önce Hüsameddin Ali yapmaktaydı. (Yani ihaneti babadan oğula devam ediyordu, bñ.)

(...)Yakup beyin ölümünden sonra yerine geçen Sultan Hüseyin ve Elvend Bey de, Bîtlisi İdris'e aynı hürmet ve saygıyı göstermeye devam etmişlerdir. Onların zamanında (...) nışanlılık ve divan katilliği yapılmıştır. Bîtlisi İdris, Elvend Bey'in Şah İsmail'e 1501 yılında yenilmesine Akıyounlu devletinin yıkılışına kadar sarayda kalmıştır. Böylece Bîtlisi İdris 20 yıl kadar Akıyounluların hizmetinde bulunmuştur." (Mehmet Bayraktar, Bîtlisi İdris, s.5-6)

Böylece hain İdris-i Bîtlisi 20 yıl süren ihanet eğitimini tamamlayıp diplomasını almıştı: Artık ölü açılmıştı, sıra ülkeyi satmaya gelmişti. Bir süre boşta gezdikten sonra Osmanlı'ya kaplanmaya karar verir.

Zamanın Osmanlı Sultanı II. Beyazıt kendisini saygı ve hürmetle karşılamıştı. Sultan II. Beyazıt, Bîtlisi İdris'i tanyordu; Akıyounlu Sultanı Yakup Bey, II. Beyazıt'ın zaferini kutlamak için 1485 yılında ona gönderdiği mektubu Bîtlisi İdris'e yazdırmıştı ve II. Beyazıt, Bîtlisi İdris'in bu mektubunu çok beğenmişti. (Hain ne kadar iyi bir suç olacağını propagandasını da yapıyor, bñ.)

"Sultan II. Beyazıt, Bîtlisi İdris'i sarayına alır. (...) Osmanlıların (...)

oğlu Yavuz Sultan Selim geçmiştir. Yavuz Selim Bîtlisi İdris'in tekrar İstanbul'a dönmesi istedi, kendisine para gönderdi." (Ağ, s.8)

Hain, "değerlini" anlaşılmasından hoşnut olur, ama bunu belki etmemek ve Yavuz Selim'in tahtını sağlamlaştırmak için beklemek için göğüsünü epeyce geçitirerek Halep ve Şam'da ayak sürer. Beklediği gibi olur ve "değerlini" anlaşılar.

"Yavuz Sultan Selim'in maiyetinde, eskisinden daha itibar görür. Yavuz'a onun Doğu siyaseti (Biz bunu Kürt politikası olarak anlayalım, bñ) hakkında danışmanlık yapar ve aynı zamanda eserler yazmaya devam eder. Hayatının bu devresinde Bîtlisi İdris, Osmanlı siyasetinde aktif rol oynamaya başlar. İlim ve siyasi hayatı (yani ihaneti, bñ), daha parlak bir devreye girer. Önce Yavuz Sultan Selim ile 1514 yılında Şah İsmail'e karşı açılan Çaldıran Savaşı'na katılır, sultanla birlikte Tebriz'e kadar gider. Hatta sultanın oradan ayrılmadından sonra Bîtlisi İdris, Tebriz'de bir süre daha kalır ve bölge hakimî Osmanlı yönetimine davet işiyle uğraşır. Bu maksatla Tebriz'deki Ulucami'de halka vaz ve nashiatte bulunur. Hatta savaş sonrası Tebriz'de kurulan karakol ve gözlemci kuvvetlerinin komutanlığını yapmıştır." (Ağ, s.9)

İdris bu tarihten sonra ihanetinin boyutunu büyütmeye başladı. İran seferi için Kürtler'den asker toplama gibi "küçük" işleri bir yana bırakıp tüm Kürdistan'ı Osmanlı'ya teslim etme planını hazırlar. Bundan sonrası yine M. Bayraktar'da izleyelim:

"Bu tarihten itibaren (1516) Diyarbakır ve Mardin Osmanlı topraklarına dahil edildiği gibi, Bîtlisi İdris'in Yavuz Selim adına bölgenin Kürt ve Türk beyliklerini anlaşması üzerine, Bîtlis, Urmiye, İmadıye, Cizre, Eğil, Hizan, Garzan, Palu, Sirt, Hasankeyf, Meyfarkın ve Cezire-i İbn Ömer gibi toplam 25 mıntıkah sulh yoluyla Osmanlı idaresine bağlanır. Bu üstün başarılarından dolayı Yavuz Selim, Bîtlisi İdris'i mükafatlandırır. Kendisine bir ferman göndererek, Diyarbakır bölgesini kendisine temlik olarak verir, ayrıca merkezi Diyarbakır olan ve Yavuz Selim'in 1516 yılında yine ıhas ettiği 'Arap kazaskerliği' kendisine verilir. Böylece Bîtlisi İdris Osmanlıların en büyük siyasi rütbelerinden kazaskerlik rütbesine taltif edilmiş olur. Bununla, Güneydoğu Anadolu'nun idaresi kendisine verilir." (Ağ, s.10)

Bekli de hainin böylesi zor bulunu. Bu kadar güçlü politikalar oluşturup tarihteki hiçbir Kürt egemeninin veya ıggalci-sömürgeci devletin tam bir egemenlik kuramadığı Kürdistan'a egemen olan İdris-i Bîtlisi, düzeyi ne kadar yüksek olursa olsun, sonuçta bir memuriyet olan kazaskerlik uğru'na Kürdistan'ı Osmanlı'ya satmıştır. Bunun soydan gelen, adeta genlere yerleşmiş bir ihanet tutkusundan başka bir şeyle açıklanması mümkün mü?

Tarihte feodal imparatorlukların miadını doldurduğu ve yavaş yavaş yıkılmaya başladığı bir dönemde, Osmanlıların bu feodal gerici yükselişinin ana nedeni Kürdistan'a sahip olmalarıydı. Eğer Kürdistan'a sahip olmasalardı, imparatorluk bir yana, çok kısa bir süre sonra yıkılması kaçınılmazdı. İşte tam da bu yüzden Kürdistan bir yana, Ortadoğu ve hatta tüm dünya geri kalmıştı. Çünkü Osmanlı'nın Kürdistan'a dayanması ve gelişmesini imkanı yoktu ve 17. yüzyıla varamadan yok olması kaçınıl-

mazdı. İdris-i Bîtlisi ihanetiyle dünya tarihini aşkına engel olmayı bir süre de olsa başarmıştı.

İdris-i Bîtlisi babasından aldığı ihanet mesleğini, kendisi kadar yetkin olmasa da bilinen tek oğluna geçirmeyi başarmıştı. Oğlu Çelebi Mehmet'ten sonraki söyü bilinmesinin rağmen, bugün TC devlet kalbimizde İdris-i Bîtlisi'ye rahmet okutacak hainlerin bu soyun devamı olduğundan kuşku duyulmamalıdır.

Demdem Kalesi ve ihanet

Kürtler 17. yüzyıla büyük bölümü Osmanlı'ya, diğer bölümü ise Sefavilere batı olmuş olarak girdi. Henüz sömürge bir duruma getirilememişti. İki devletin de Kürdistan üzerindeki egemenlik alanları değişkenlik gösteriyordu. Bu değişkenlik, ara bölgede kalan Kürt beyliklerini iki tarafa işbirliği ve da savasla sürükliyordu. Bu ikili durum Kürdistan tarihinde kahrmanlık ve direniş açısından örnek gösterilen Demdem Kalesi olayını ortaya çıkardı.

Bölgede kalan Bradost aşireti Osmanlı zulmünden çok çekmişti. Bu

menleri yeni statüye uyum sağlayarak, kendi içlerinde otomom bir yapı oluşturdular. Bu durum kısmen istikrarlı bir gelişmeye yol açtı. Çünkü yaklaşık iki bin yıldır Kürdistan toprakları sürekli bir savaş alanı haline getirilmişti. Bu yüzden sık sık dağlarda yaşarken zorunda kalan Kürtler şehirlere yerleşmeye, ticarete ve ilkel tarlada sanayiye yönelmeye başladılar. Botan oldukça irli düzeyde vardı. Botan'ın önemli bir kısmında egemenlik kuran Kürt beylikleri içinde devletleşme yanlısı eğilimler başladı. Ahmedî Hané bunu oldukça yetkin bir edebiyatla dile getirdi:

"Olsaydı eger bir ittifikamız bizim, Hep birlikte birimizce itaat etsaydık, Bütün Rum, Türk, Arap ve Acmeler Hepsi olurdu bize hizmetkar. O zaman din de devleti de ikmal eder İlimi de hikmeti de elde ederdik." (Ahmedî Hané, Mem ü Zin, s. 59)

Kürt egemen sınıfları için yazılmış oldukça sert bir eleştiri. Aynı beyler tarafından kabul görüp korunması

Çözümle yenilgiyi, yenilgi çözülmeyle hızlandırır ve ikisi birleşerek ihaneti büyütür.

yüzden Şii Sefavî devletine yakınli gösteriyor, kendisine yaşama olanakları açmaya çalışıyor. Sefaviler'in 1607-1619 arasında Azerbaycan'ı kendi topraklarına katmaları üzerine Bradost aşireti lideri Emirhan Yekdest, Sefavî Şahı Abbas'a şahsî güvençeler istedi. Şah Abbas, Yekdest'e gerekli güvençeleri verir ve daha önce bir savasla elini kaybeden Emirhan'ı altından bir el yıktı. Yine Mergort, Urmiye ve Aşkon aşiretlerini bir araya getirip bir hükümet kurmak ve Demdem Kalesi'nin yanına yeni bir kale yaptırmakla görevlendirildi. Abbas'ın amacı henüz Sefavilere boyun eğmişliği değil bağımsız Kürt aşiretlerini Emirhan Yekdest aracılığıyla kendisine bağlamak ve Osmanlılar'a karşı güç dengesi oluşturmaktı.

Demedem Kalesi'nin bitiminden sonra Şah Abbas, Emirhan'dan aynı dönemde Osmanlı'ya karşı isyan geliştirip yenilen ve Kuyucu Murat Paşa'nın katliamından kurtulmak için İran'a kaçan Celalilerden 8 bin kadarcını kendi bölgesine yerleştirmesi istedi. Emirhan bunu kabul etmeyince savas başlar. Emirhan çok uzun zaman direnir, kale düşürülemez, ama ihanet yine devreye girer. İhanetin devreye girmesiyle kale düşürülür. (Yazar Jan Dost Demdem Kalesi adı kitapında bu ihaneti işlemektedir)

İhanetin gerçekleşmesinden sonra Yekdest birkaç ay daha direndi ama çok yutmedi ve dövüşe devamı kan verdi. Bu direnişte hiçbir Kürt esir alınmadı, ele geçirilen tüm katledildi. Bu direnişte de öldürüldüğü gibi eğer önderlik savasymaya karar verirse Kürt halkı son ferde kanatı onu fedakarca izlemeye hazır. Ama Yekdest'ten ne yazık ki, Kürtlerin karşısına pek az çıkmıştı.

Osmanlılar dönemi ve ihanet

Demedem Kalesi ihanetinden sonra Doğu Kürdistan'da egemenliği sağlamlaştıran Sefaviler ile Osmanlılar arasında 1639 da imzalanan Kasr-ı Sirin Antlaşmasıyla Kürdistan tarihinde iki defa parçalandı. Kürt ege-

da onun düşüncelerine katıldıklarını kanıtı olarak değeriendirilebilir. Ancak Ahmedî Hané'nin eleştirisi ve dilekleri Kürt egemen sınıflarını bir araya getirmeye yetmez. Çünkü Osmanlı sultanları İdris-i Bîtlisi'nin öğretilerine harifien uyarak Kürtlerin tehlike olmasını önüyorlardı. Dikkat edilirse 1639-1790 yılları arasında Kürdistan'da Osmanlı'ya karşı kayda değer hiçbir isyan gelişmemiştir. Fakat Kürt egemenleri bir bu balayı döneminin sonuna gelmişti.

XIX. yüzyılın başına gelindiğinde tarihsel ve toplumsal açıdan yaşama süresini dolduran Osmanlı İmparatorluğu yavaş yavaş tarih sahnesinden çekiliyordu. Fakat Osmanlılar düşsüne bir gücü ki ani bir yıkılışı dünyayı altüst ederd. Bu kapıyı yeniden henüz bunu karşılayacak gücü yoktu. Osmanlı'nın bu haliyle yaşaması daha çok işine geliyordu. Osmanlı da işine düştüğü durumun farkındaydı ve bundan kurtulmaya çalışıyordu. Avrupa'ya uzanan kolları birer birer kesildi ve iyice Balkanlar'a sıkıştırdı. Güneyde ise Mısır Osmanlı'ya başkaldıracak, onun ekonomik candaamadan birini sıkıştırdı. O oldukça kötü duruma düşen Osmanlılar kendi içine ihanet devreye başladı. Uzun zamandır kavga gürültü çıkartmadı yönettiği Kürdistan'a gözünü dikti. Kürdistan bu "barış" zamanında ekonomi ve politikada gelişmişti. Ahmedî Hané'nin dediği gibi:

"Adi Mirza olan bey Ki bakışı sade kımırdır Sahte gönüllü billura çevir Sahte mangırılar da altına (...)

Paşaları tutuklar esirler gibi Sonra azad eder fakirler gibi"

(Ahmedî Hané, ağ, s. 67)

Kürtleri bölmek çok kolay, birleştirmek ise çok zordur. Kürtlerle savaştan her güç, bu yöntemi kısa zamanda öğrenip uyguluyordu. Osmanlı gibi bir devlet ise entrika çevirmek ve halkları birbirine kırdırmakta gerekçer buluyordu.

raktar'ın yazdığı "Bîtlisi İdris" adlı biyografide bile onun ihanetinin büyüklüğünü görülebiz.

Doğum yeri ve yılı kesin olarak bilinmiyor, ancak Bîtlisi olduğu ve 1452-57 yılları arasında doğduğu kabul ediliyor. O dönemin en güçlü eğitim kurumlarından medreselerde eğitim görmüş, oldukça zeki biridir. İdris ihanetçi kişiliğini bu aşamadan sonra ilk ilimik örmüş ve zamanı geldiğinde Kürt halkının boyunu geçirmiştir. Bu süreci adım adım izleyelim:

Akıyounlu Bîtlisi, Kürdistan'a düşsünezenle fetih hareketleri sonucu kurtuluş bir beylikleri. Önceleri Kürt beylikleriyle ve aşiretlerle dostluk ilişkileri kuran Akıyounlu beyleri giderek onları kendi egemenlikleri altına alıp ortadan kaldırmağa başladılar.

"Gerçekten Akıyounlu devletinin Kürtlere egemen olacak gücü yoktu. Ancak Kürtlerin başından eksik olmaları ayrılık ve bilgisizlik, bunun sonucu olarak da birlik kuramayışları onları bu kez de Akıyounlu egemenliği altına sokmuştu. Sonuç; her zamanki gibi yeni ülkenin yabancılar tarafından işgali ve halkını bitir-tükemnek bilme-yen zulümlere uğraması oluyordu." (M. Emin Zeki, Kürdistan Tarih, s.77)

Kürt egemenlerinin boyun eğmesi hainleri de çoğalttı. İşte bu dönemde İdris-i Bîtlisi Akıyounlu egemenlerin

resmi tarih yazıcılığını başlatma düşsüncesinden olduğundan (...). Bu işi Bîtlisi İdris'e havale eder. Bîtlisi İdris (...) bu işi otuz ay içerisinde tamamlayarak bir kitap halinde, ki bu eseri-ne Heşt Beşt adını vererek sultana sunmuştur." (Ağ, s.7)

Haindeki uyum yeteneği şaşırtacak kadar hızlı. Heşt Beşt, yani Sekiz Cennet adlı kitabında, II. Beyazıt'a kadar olan sekiz Osmanlı padişahını, cennet diye nitelendiren, methiyeler düzmüş. Ancak bu hizmetin karşılığı çok ilginç olmuştur.

"Bîtlisi İdris'in kendi ifadelerine göre saraya bağlı bazı idareciler kendisini çekemediklerinden onlarla arası açılmış, yukarıda ismini zikrettiğimiz eserin hakkı üzeri tenkit etmişlerdir. Ve onun karşılığı hak ettiği önmeye kendisine yapılmamıştır." (Ağ, s.7)

İdris takdir edilmemesine üzülmüş ve hasta oluyor. Uzun zaman bir köşede unutuluyor. Osmanlı'nın memurları bile bu kadar düşkünlüğe kıyıyorlar, parasını vermiyor ve onu peşan ediyorlar. Ama hain yılmıyor. II. Beyazıt'ın öleceğine anlayınca 1512'de çekip Mekke'ye gidiyor. Kendi değeri gökmeğe çalışıyor. "Bîtlisi İdris, henüz Mekke'deyken, 1512 yılında II. Beyazıt vefat etmiştir. Aynı tarihte onun yerine Osmanlı tahtına

mevi hızlandırır ve ikisi birleşerek ihlanet büyütür.

Ayaklanmanın pratik önderlerinden üstöğmen Mihri teslim olarak devlete çok önemli bilgiler verir.

Başaşağı göçmüş başlanıştı ve ayaklanma önderliği bölgeyi terk etme, teslim olma ve direnmeyi sürdürme gibi seçenekleri tartışmaya başlar. En zor karar anlarıdır ve hareketin kaderi bu karara bağlı hale gelmiştir. Bu noktada ihanet en yakından başını uzatır.

Kasım Atat, Hamidiye Alayları'nda binbaşı, Şeyh Sait'in bacası, Hasanralı Hail'in eniştesi, 1925 isyanının önderlerinden.

Binbaşı Kasım Kürdistan'da bir ayaklanmanın hızlandırıldığı bizzat kendisi 1924 Ekim'inde Erzurum'da M.Kemal'e imbar ediyor ve ne yapılırsa gerektiği hakkında fikir veriyordu.

"Bulunduğu çevre ve bölgede bir Kürt bağımsızlığı ve Türkiye'den ayrılmayı amaçlayan akımlar olduğuna, bu akımların halkın yüzde seksenbini etkilediğini, hükümetçe bir an önce önlem alınması gerektiğini, bu önderlerin de örneğin merkezde bir geziçi fırkacının oluşturulmasını, aşiret reislerinin batıya sürülmelerini, karşı koyanların örnek olarak biçimde şiddetle cezalandırılmalarını, yoksul büyük bir felaketi beklemekte olduğunu gözümle görür gibi olduğuna, söylediklerimin hiçbirinin sonuçlandırılmasına bile gerek olmadığının ayrıntılı olarak arzettiğini ve teşekkür yollarını alıyştım." (Kasım Atat'ın Aydın-Söke kaymakamlığına 9 Aralık 1944 tarihinde verdiği ifadeden)

Binbaşı Kasım, ayaklanmanın başından sonuna kadar Şeyh Sait'in yanında olmuş, yenilgi kesinleşince bizzat kendisi Şeyh Sait'i yakalayıp TC'ye teslim etmiştir. Bu ihaneti kendisinden aktaralım:

"Şeyh'e yeliştim. Köyün kenarına vardık. Yolu yukarıdan geçeceğine söyledim. 'Aşğı caddeğin çikalım' dedi. Köyün içinde geçtik, yine ses yok. Köyü geçince 'teslimden vazgeçtiniz, boş yere kanını neden her derde edeceğin' söyledi. Uzakta Abdurrahman Paşa Köprüsü'ne gelinceye kadar cevaplarımı almadı ediyor. Önde öğüt beyleri 90 attı ile yürüyorlardı. Bunlar köprüyü geçtiler. Şeyh Sait de geçmek için atından indirdi. Ben de indim. Gecmemesine ve bırakmayacağına söyledim. Elini şöyle havaya sallayarak köprüye doğruldu. Ben silahımı beylere çevirdim. Birkaç söz söyleyerek ateş ettim. Atese karşılık gelmedi. Çayın öbür yakasından atının karatısı da kalmadı; kaçırlar. Şeyh Sait, köprüyü geçtikten sonra akrabalarından ikisi önünü kestiler ve beni çağırdılar. Köprüyü geçtikten sonra Şeyh Sait üç arkadaşısı ile kayaya sırtını dayamış ve elinde mavzer, akrabamdan ikisi de yolu üzerinde silahla davranmış durumda bekliyorlar. Ben Şeyh Sait ile karşılaştım. Elindeki mavzeri kalbimin üzerine çevirecek 'bak' dedi, ben silahı göğüsümde uzaklaştırdım. Oradaki akrabalarından ikisi her ikimizin de silahını almak istedi. Şeyh Sait 'vermem' dedi. Fakat akrabam çekip aldı.

Fişek yataкта ve silah telikeydi. Meğer Şeyh Sait, silahını göğsüme uzattığı zaman arkamdaki braderim silahıyla Şeyh'e nişan almış, ihtimal ki (Şeyh Sait) bu nedenle ateş etmemişti. Biz attı, onlar dört kişi, hepimiz silahsız. Varto'ya gitmek için ne kadar ısrar ettiyse de para etmedi. Sonunda fırka komutanına tezkere yazdım:

"12. Fırka Komutanlığına,
Şeyh Sait'i Abdurrahman Paşa Köprüsü'nde tutukladım. Küçük bir müfrezanın gönderilmesini arz ederim. Emekli binbaşı Kasım 15 Ni-

san 1925"

Evlet emekli binbaşı Kasım ihanete son noktayı koyuyor. İdam edilecek istenirken gelen bir telgraf ile serbest bırakılıyor ve kendisine Aydın-Söke'de bir çitlik veriliyor.

İhanet çok ucuza satılır. Vatani bir çitliğe satar. Hain Kasım vatani, Kürdistan'ın Aydın-Söke'deki bir çitliğe sattı.

Zilan Ayaklanması ve "Bağımsız Kürdistan buraya gömüldü"

Şeyh Sait Ayaklanması onbinlerce Kürdün hayatını, yüzbinlercesinin malına-mülküne, namusuna mal oldu. Geriye yığıldık, dirençsizlik, önderlik ve ideoloji adıyla çok fazla bir şey bırakmadı. Çünkü bu ayaklanma Kürt egemen sınıflarının sönerken son defa kuvvetle parlayan alevi gibiydi. Kürdistan'da ortaya çıkan radikal çiz-

gi darbeyi yedi. Ulaşmacı-reformist çizgi Şeyh Abdulkadir şahsında bitirdi. Geride kalanlara ya tamamen teslimiyet ve ihanet, ya da ölüm seçeneğini sundu. Böylece Kürt egemen sınıflının büyük çoğunluğu TC çatısı altında toplandı.

Fakat radikal çizginin bazı temsilcileri ayaklanma ve isyanları küçük çaplı olarak devam ettirdiler. 1927'de Lübnan'da Xoybun (Bağımsızlık) isimli bir örgüt kuruldu. Bu örgüt 1930'a kadar çeşitli yerlerde küçük çaplı ayaklanma denemelerine girişti. En güçlü çıkışı ise 1930'daki 3. Ağrı ve Zilan Ayaklanması'da gerçekleşti. Kürt egemen sınıflarının kemalistleşmesi ve daha önceden de ayaklanmalara karşı tavır alıp Türk ordusuya hareket etmiş bazı aşiret önderliklerini Zilan Ayaklanması'na karşı Türk ordusuya hareket ettiği bir gerçekti. Özellikle Kesko aşiretinin çok kritik anlarda Türk ordusunu imhadan kur-

tarması savaşın gidişatı üzerinde önemli bir rol oynamıştır. Yine Genelkurmay belgelerinde milislerden ve bazı kişilerden bahsediliyor. "... Bu kuvvete 27 Haziran 1930, saat 14.00 sıralarında Tutak'tan subay komutasında bir jandarma müfrezası ile milislerden Mahmut Bey ve kardeşi İbrahim Ağa kuvvetleri ile katılmışlardır." (Genelkurmay Belgelerinden Kürt isyanları, c.2, s. 54, Kaynak ayrılanı)

"1930'un başlarıyla. Ama Ağrı'nın kışa daha bitmemiş ki, devlet kuvvetleri, Kesko aşiretinin bir koluyla birlikte Şeyh Abdulkadir'in üzerine saldırdılar. Bu şiddetli saldırıyı Süvari Alayı Komutanı Ferhat Bey yönetiyordu." (General İhsan Nuri'nin anılarında aktaran Emin Karakaş, Ağrı Dağı Eteklerinde Ateş, s. 107)

Ağrı'da uzun zaman süren Zilan Ayaklanması da yenildi. Dönemin en güçlü ayaklanması son buldu.

"Millet gazetesi, Türkiye devletinin İran ve Sovyetlerin sayesinde, o da beş yıl boyunca yeniliğe uğrayarak elde ettiği başarıyı büyük ve küçük Ağrı'dan yazmış. Bu başarıyı bir mezar taşı ve mezar taşına da 'Bağımsız Kürdistan buraya gömüldü' şeklinde yazmış." (İhsan Nuri, Ağrı, s. 135)

Milîyetin tespiti bir noktada tamamen haklıydı. Zilan Ayaklanması'nın bastırılmasından sonra Kürdistan'da insiyatif tamamen TC'nin eline geçmişti. Bunun uluslararası koşulların oluşmasını bekleyerek 1930'lar boyunca çapı giderek büyüten katliam ve buna paralel olarak sokkırım politikalarını uygulamaya koyuyordu. Kürdistan büyük bir hızla kan kaybediyordu. Son direnme mevzileri birer birer düşüyor ve Kürdistan tarihten silinmeye çalışılıyor.

SÜRECEK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yakınında yayınlanacak olan "19. yüzyıldan günümüze Kürdistan geçireği ve PKK hareketi" adlı kitabından alınan bu kısa değerlendirmeye 1880 sonrası ve daha sonraki süreçteki ihanetin özüne ışık tutmaktadır. Konumuzla ilgili olduğu için aşağıda sunuyoruz:

Kürdistan'da 1800'lerden 1880'lere kadar devam eden inili ufaklı yüzlerce yaygın isyan bu dönemde (1880) kesilmiştir. Artık Kürdistan'da Hamidiye Alayları'nın faaliyetlerini içeren yeni bir dönem başlamıştır. 1880'lerden sonra Kürdistan'da otuzun üstünde Hamidiye Alayı kurulmuştur. Her alayın emrine binlerce isyan verilmiştir. Mültakyetten aldıkları desteğe ve silahlara güvenen bu hain beylikler, Kürdistan halkının daha ağır bir feodal baskı altına sokulması, küçük beyliklerin topraklarının zora elerinden alınması ve halk kitleleri üzerinde amansız bir baskı ve sömürünün sürdürülmesi için mültakyeti rejimini sürekli desteklemişlerdir. Sırtını sultana dayayan bu hain Kürt kesimi, bu dönemde Kürdistan'ı kasıp kavuşturmuş. Kürdistan'ı boydan boya talan etmiştir. Bunlar Kürdistan'da hem kendi aralarında, hem de Kürt halkına karşı büyük bir çalkantı ortamı yaratmışlardır. Halk yığınları 1800-1880 yılları arasında meydana gelen isyanlarda uğradığı büyük baskı, kırm ve sömürü yeltimiyormuş gibi, bir de yeniden oluşturulan bu hain beyliklerin baskı ve sömürüsüne uğramış, bu nedenle durumu daha da vahim bir hal almıştır. Bu durum daha sonra gelişen Kürt hareketlerinin yayıtlığı, cılızlığı ve güçlü bir biçimde gelişmesinin diğer önemli maddi nedenlerinden biri olmuştur.

Bu tür bir feodalitenin Kürdistan'a egemen kılınması, 19. yüzyılın sonlarında imparatorluğun her tarafında ulusal kurtuluş hareketleri gelişip güçlü bir biçimde, Kürdistan'da güçlü bir hareketin ortaya çıkmasını önemi bir nedendir. Mültakyeti rejimi tarafından desteklenen ve gücünü bu mültakyetten alan böylesi bir feodalitenin egemen olduğu bir dönemde, Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketinin bu vermesi bir yana, eskisinden daha çok bir durum ortaya çıkmıştır. Özellikle İstanbul'da yoğunlaşan Kürt feodalitelerinden derlenmiş bir işbirlikçi tabakanın ortaya çıkması ve bu tabakanın sürekli gerici amaçları için kullanılması, Kürdistan'da daha sonraki dönemlerde hain bir feodalitenin varlığını devam ettirmesine ve hain feodalilerden oluşturulacak olan bir komprador burjuvazinin Kürt ulusuna düşman nitelikler taşımasına yol açmıştır. Dikkat edilirse Kürdistan'daki feodaliteler ve bunlara dayanarak oluşturulan komprador kesimin ihaneti aslında Abdülhamit'in bu politikasına dayanmaktadır. İstanbul'dan yönetilip geliştirilen böylesi bir feodalleşme ve buna bağlı olarak oluşturulan bir kompradorlaşma, daha sonraki hareketlerin de yakından etkileyecektir. Bu tür feodalleşme ve kompradorlaşma, bunların çarpık ve işbirlikçi karakterlerini daha o dönemden belirleyecektir. Feodalitenin Kürdistan'da yol açtığı maddi yıkım yeltimiyormuş gibi, işbirlikçi feodalitenin sınıf olarak Kürdistan'a egemen kılınması, bunların ulusal kurtuluş amaçları yerine işbirlikçi amaçlar, ideoloji ve politikalar peşinde koşmaları ve daha sonra emperyalizmin çıkarları doğrultusunda kullanılmaları hep bu önemdeki politika sayesinde gerçekleşecektir. İhanet temelinde güdüldüren bu feodal günür ulusal kurtuluş için herhangi bir çaba harcamayacaktır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliği altında bulunan diğer halklar 19. yüzyılın sonlarıyla 20. yüzyılın başlarında kendi devletlerini kurmaya yönelirken, işbirlikçi Kürt feodaliteleri mültakyeti rejiminin güçlendirilmesi için çaba harcamışlardır. Eğer bu dönemde sınırlı da olsa Kürt hareketlerinin devrimci bir tarzda gelişmesi için elverişli bir sınıf temeli olsaydı, bu sınıfa dayalı bir örgütlenmeyle ideolojik ve politik bir faaliyet yürütülebilseydi, Osmanlı İmparatorluğu yıkıldığında Kürdistan sorunu da kuşkusuz çözüme doğru gidecekti. Ama bu sınıflar mültakyetiye bağlı olarak geliştirildiği ideolojik ve politika ve bunun Kürdistan'da yol açtığı yıkım ve tahribat, inançsızlık, inkarcılık ve ihanet ürünlerini vermekte gecikmeyecek, imparatorluğu yıkıldığında ortaya çıkan kurtuluş için elverişli ortamdan yararlanma yoluna gitmeyecek, tersine Türk burjuvazisinin bundan yararlanmasına yardımcı olacaktır. Eğer daha sonra vücut bulan Türk burjuva egemenliği Kürdistan'da rahat bir biçimde gelişmiş ve bu egemenliğe karşı devrimci bir ideoloji ve politika tarafından yönlendirilen bilinçli bir hareket tanık olunmamışsa, bunun

en önemli nedeni mültakyetiye bağlı olarak oluşturulan bu hain feodalitenin işbirlikçi ideolojik ve politik eğilimidir.

Yine burada şunu da belirtmek gerekir. Özellikle Kürdistan'da yoğunlaşan ve Kürdistan ile ilişkileri de bulunan bu işbirlikçi feodalite, 20. yüzyıl başında bazı Kürçülük faaliyetlerine yönelmiştir. Ama bu Kürçülük faaliyetleri de yine işbirlikçi bir karaktere sahiptir. Bütün halklar büyük eylemler geliştirir, Arabistan'da, Balkanlar'da, Ermenistan'da ve hatta Anadolu'da güçlü direnme, ideolojik ve politik örgütlenmeler içinde bulunurken, Kürt işbirlikçilerinin yaptıkları şey sadece rejime bağlı birkaç dernek kurmak veya birkaç yaygın organı çıkarmak, bu dernekler ve yaygın organlarını etrafında toplanarak bunlarla mültakyetin çıkarlarını uzlaştıran sultancı çıkarları doğrultusunda işleyen Kürdistan politikasına hizmet etmek olmuştur. Bu dönemde kayda değer bir diğer durum da İstanbul'da bazı Kürt cemiyetlerinin kurulması ve gazetelerin çıkarılmasıdır. Bunlar da yine Abdülhamit'in Hamidiye Alayları politikasından kaynaklanmıştır ve Aşiret Mehtekleri'nde yetişen Kürt beylerinin çocuklarını elinde geliştirmiştir. Bu gelişmenin uluslaştırmacı bir etkisi olmamış ve bu hareket feodalitelerden gelme aydınların hareketi olmaksızın öyleye gidememiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun bu zayıf dönemde büyük halklar ulusal kurtuluş için işpe dışı bir mücadele verirken, bunlar Kürdistan'dan kopuk bir durumda İstanbul'a yerleşmişler ve Kürdistan'a ancak kendi ajantları'nı yollamışlardır. Feodal sınıflar yenilen örgütlenmesine bağlı olan bu dernekler ve cemiyetler son derece reformist temellerde ve merkezi otoriteyle ulaşarak bazı ulusal haklar elde edileceklerini sanan, ihtilalcı olmayan, böylesine seksiz ve hedefsiz kuruluşlardır.

Bizde Kürt milîyetçiliğinin tarihi ele alınıp incelenirken, genellikle İstanbul'da kurulan Kürt Teali Cemiyeti'ni türünden cemiyetlerin kuruluş tarihi ve bu dönemde çıkarılan çeşitli dergilerin yayınlanış tarihleriyle iş başlanmaktadır. Ama hiçbir zaman bu cemiyetler ve dergilerin dayanışması oldukları maddi zemin ile oluşturulmuş dönem göz önüne getirilmemektedir. İncelendiği zaman görülecektir ki, İstanbul'da oluşturulan bu cemiyetler ve dergilerin pek de öyle devrimci ve ilerici bir nitelikleri yoktur. Bunlar mültakyeti rejimine hizmet temelinde oluşturulmuş, daha sonra Türk burjuvazisinin egemenliğine bağlı kalmışlar ve onunla fazla sınırlanmaya girmemişlerdir. Bu kesim hiçbir zaman Türk egemenliğine ve ulusal baskı sistemine karşı bir direnme hareketinin geliştirilmesine yönelmemiştir. Kürt milîyetçi hareketinin yayınlığını en önemli nedeni budur. Sultan Abdülhamit'in hem Kürt, hem de Ermeni halkının kurtuluş mücadelesini engellemek için meydana getirdiği yaypak Kürt feodalitesi, buna dayalı olarak örgütlendirilen Hamidiye Alayları ve İstanbul'da kurulan aşiret okullarında türetilen aydın tabakası, bu Kürt milîyetçiliğinin temelini ve tarihsel mirasını oluşturmuştur. Böylesi bir temelden kaynaklanan Kürt milîyetçiliği işbirlikçi ve ulusal hareketi geliştirmeye hiçbir ilgisizdir. Durumu böyle olan Kürt milîyetçiliği daha çok Türk egemenliğinin Kürdistan'daki uzantısı durumundadır. Bu milîyetçilik hem mültakyeti ve hem de burjuvaziye dayalı Türk egemenliğinin Kürdistan'daki gelişmesinin adeta bir ideolojik kılıfı haline gelmiştir. Başka bir deyişle bu her iki egemenlik güçlü bir biçimde gelişirken, Kürdistan'daki ulusal hareketin çok cılız olmasının nedeni bu sınıf ve tabakaların yaypak bir biçimde yeniden ortaya çıkması ve örgütlenilerek Kürdistan'daki yapıya egemen kılınmasıdır.

Sonuç olarak, 1880'lerden imparatorluğun yıkıldığı 1920'lere kadar Kürdistan'da tamamen işbirlikçi ve ihanet temelinde yaypak bir feodalite oluşturulmuştur. Bu feodalite imparatorluğun çıkarlarını savunuculuğu olan bir güç haline gelmiştir. Başlangıçta oluşturulan bu feodalitelerden ve özellikle onun vurucu gücü olarak kullanılan Hamidiye Alayları'ndan Ermeni ulusal hareketinin bastırılmasına yararlanılmış, daha sonra aynı güçlerle Kürt ulusal hareketinin yapı verip gelişmesinin önüne geçilmiştir. Bu elverişsiz maddi ortamda geliştirilen işbirlikçi dernekler, cemiyetler ve yaygın organları aracılığıyla Kürt hareketinin radikalleşmesinin önüne geçilmiştir.

Partimizin 15. kuruluş yıldönümünde KURTULUŞ ORDUSU ARGK KURTARILMIŞ KIZIL ALANLAR MÜJDELİYOR

26 Ekim 1993

■ Gerillalar Bulanık'ın Hamzaşeh köyü PTT santrali imha ettiler.

■ Gerillalar Bulanık'ın Rüstemgedik köyünde 2 kahvehaneyi yakıtılar.

■ Şemdinli-Yüksekova arasında düşman güçlerine atılan pusuda 3 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Hakkari'nin Pirkanis köyünde 5 korucuyu gözaltına aldılar. Eylemde koruculara ait 8 adet kalaşnikof, 11 adet kalaşnikof şarjörü, 4000 adet kalaşnikof mermisi, 1 adet bruno silahı, 40 adet bruno mermisi ve 1 adet dürbün gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Gerillaların Deştan Taburı'na yaptıkları baskında 35 asker öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü. Baskında 3 adet A-4 silahı, 800 adet A-4 mermisi, 3 adet lav silahı, 4 adet B-7 (Bisifing), 13 adet B-7 roketi, 1 adet B-7 çantası, 3 adet BKC, 1 adet 100'lük BKC şendi, 200 adet BKC mermisi, 5 adet MG-3, 1050 adet MG-3 mermisi, 9 adet G-3 silahı, 1 adet G-3 roketi, 16 adet el bombası, 2 adet gece dürbünü, 2 adet el telsizi, 8 adet sırt çantası, 4 adet yağmurluk, 4 adet askeri kazak, 4 adet su matarası, 2 adet saat, 1 adet sağlık çantası ve 2 milyon Türk lirasına gerillalar tarafından el konuldu.

■ Gerillalar Bitlis'in Yolalan köyünde düşmanla işbirliği içinde olan 4 öğretmen cezalandırıldı. Ayrıca 2 ilkokul, 1 ortaokul ve 1 sağlık ocağı da gerillalar tarafından yakıldı.

■ Tatvan'da gerilla safılarına sızan bir ajan 3 gerillayı katletti.

■ Beyüşşebat'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 10 asker öldürüldü. Ayrıca çatışmada koruculara ait 10 ev yakıldı. Eylemde gerillalar tarafından ele geçirilen malmemeler şunlardır: 1 adet kalaşnikof, 4 adet kalaşnikof şarjörü, 18 adet kalaşnikof şarjör kılıfı, 300 adet kalaşnikof mermisi, 1 adet radyo, 1 adet dürbün, 3 adet sırt çantası, 3 adet çadır, 1 adet su matarası ve 3 adet palaska.

■ Yüksekova'da düşman güçleriyle girilen çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Gerillalar Malazgirt'in Hasanpaşa köyünde 1 ajani cezalandırıldı.

■ Gerillalar Varto'da bir ortaokul ve bir ilkokulu yakıtılar.

■ Gerillalar Hınıs'ta 1 ajani cezalandırıldı.

■ Gerillaların Uludere'nin Şi-Şehir köyü yoluna döşedikleri mayına basan 1 korucubası öldü.

■ Gerillalar Uludere-Beyüşşebap yolunda düşman güçlerine atılan pusuda 2 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Hakkari'nin Pirkanis köyünde 5 korucuyu gözaltına aldı.

■ Gerillalar Van-Tatvan yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptı. Eylemde vergisini vermeyen 2 otobüs gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların Bingöl-Elazığ yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 5 asker öldürüldü.

■ Bingöl'ün Haziran köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Muş'un Şirnova kasabasına düzenledikleri baskında be-

lediye binası, ilkokul, ortaokul, telefon santrali, belediyeye ait 2 otobüs ve 1 itfaiye arabası gerillalar tarafından yakıldı. Ayrıca 1 traktör, 1 taksit, 2 adet tabanca ve 1 adet kalaşnikofa el konuldu. Baskında DYP Belediye Başkanı ve 4 öğretmen gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Gerillalar Erzurum-Erzurum karayolunu keserek Lice'deki katliama misilleme olarak bir grup taşıtı halktan ayırarak cezalandırdı.

■ Gerillaların Savur'da yola döşedikleri mayına çarpan 1 araba imha oldu, araba içinde bulunan DYP Savur İlçe Başkanı'nın kardeşi ile kardeşinin eşi ve oğlu öldü.

■ Gerillaların Savur yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 araba ve araba içerisindeki 3 korucu öldü.

■ Gerillalar Bismil'in Bağcırtık köyündeki ilkokul ve ortaokulu yakıtılar.

■ Gerillalar Mazıdağı elektrik santrali imha ettiler.

■ Gerillaların Sarıkamış'ın Derecik köyüne düzenledikleri baskında 7 korucu öldürüldü, 9 korucu da yaralandı. Ayrıca koruculara ait evler de yakıldı.

27 Ekim 1993

■ Gerillalar tarafından Şenka-ya'nın Güvercin köyünde 1 ilkokul, Orman Müdürlüğü'ne ait odun deposu ve 1 dozer ateş verildi.

■ Gerillalar Bingöl merkezde 1 ajani ile 1 ortaokul müdürünü cezalandırdılar.

■ Muş'un Añcık köyü PTT santrali gerillalar tarafından imha edildi.

■ Gerillalar Dersim-Mazgirt yolunu keserek belediyeye ait 1 otobüsü yakıtılar.

■ Gerillaların Hozat'ın Altınyüzük Karakolu'na yaptıkları baskında 1 uzman çavuş ve 2 asker öldürüldü.

26 Ekim-24 Kasım dönemi ARGK eylem bilançosu

■ ARGK'nin gerçekleştirdiği toplam eylem sayısı: 239

■ Öldürülen asker sayısı: 623

■ Öldürülen korucu sayısı: 69

■ Yaralı korucu sayısı: 36

■ Öldürülen ajan, işbirlikçi, özel tim ve kontra sayısı: 164

■ Yaralı ajan, işbirlikçi, özel tim ve kontra sayısı: 9

■ Şehit gerilla sayısı: 108

■ Dersim'de 3 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gabar çevresinde gerillaların döşedikleri mayına basan 3 asker öldü, 1 asker de yaralandı.

■ Palu'nun Beyhan köyünde TC ile işbirliği içinde olan 2 öğretmen gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Gerillalar Palu'nun Akarak köyünde düşmanla işbirliği içinde olan 1 öğretmeni cezalandırdı. Ayrıca 1 okul ve 2 lojman da yakıldı.

■ Gerillalar Bingöl'de 3 kontra elemannı cezalandırdı.

■ Gerillaların Bingöl'ün Yedisu ilçesinde asker taşıyan bir aracı taraması sonucu araç sürücüsü öldürüldü.

■ Gerillalar Dersim'in Marçık köyü ilkokulunu yakıtılar.



■ Gerillaların Iğdır merkezine düzenledikleri baskında belediyeye ait 20 araç yakıldı. Ayrıca resmi kurum ve kuruluşlar ağır silahlarla tarandı.

■ Gerillalar Beşin'de 7 petrol kuyusunu havaya uçurdu.

■ Silopi'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 polis öldürüldü, 3 panzer de imha edildi.

■ Gerillaların Cizre'de polis lojmanı ve MIT binasını ağır silahlarla taraması sonucu 5 asker öldürüldü. 1 adet MG-3, 2 adet G-3, 1 adet lav silahına gerillalar el koydu.

■ Gerillaların Muş'ta düşman gü-

yaralandı.

■ Gerillalar Hakkari-Çukurca yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptı. Kontrolde düşmana ait 1 araba ve 1 ambulans yakıldı, 2 adet büyük telsiz de el konuldu.

■ Gerillalar Bismil'in Hacıya Türk köyü sağlık ocağı, ilkokulu ve ortaokulunu yakıtılar.

■ Silvan'da düşmanla işbirliği içinde olan 1 öğretmen gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Gerillalar Kiğı'da düşmana erzak götürün 2 kişiyi cezalandırdı.

■ Gerillalar Erzurum'da Orman Müdürlüğü'ne ait depoyu ateşe vererek 5 bekçiyi gözaltına aldılar.

■ Gerillalar Dersim'de TC ile işbirliği içinde olan 1 ajani cezalandırıldı.

■ Gerillalar Ergani'de 5 okulu yakıtılar.

■ Gerillaların Erzurum'un Pasinler ilçesi Çiçekli köyüne yaptıkları baskında 6 ajan cezalandırıldı.

■ Gerillaların Sason'da yola döşedikleri mayına basan 2 korucu yaralı, 2 korucu da yaralandı.

■ Malazgirt'in Demilya köyünde 1 ilkokul gerillalar tarafından yakıldı.

■ Malazgirt'te Atatürk Orman İşletmesi gerillalar tarafından yakılarak, 2 traktör ve 1 kamyon imha edildi, 2 adet telefon, 1 adet televizyon, 1 adet daktilo ve 1 adet av tüfeğine el konuldu.

■ Gerillaların Sarıkamış'ın Senençik köyüne yaptıkları baskında 7 korucu öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı. Baskında 7 adet kalaşnikof silahı el konuldu.

29 Ekim 1993

■ ERNK Marmara Komitesi tarafından İstanbul'da 1 polis otosu tarandı. Tarama sonucu 1 polis yaralandı.

■ Gerillalar Şırnak TEK binasını ve Şırnak Tuğayı'nı ağır silahlarla taradı.

■ Gerillalar Pıran'da belediyeye ait 1 otobüsü yakarak, belediye binasını da ağır silahlarla taradı.

■ Gerillalar Tutak'ta hükümet, jandarma ve polis karakolunu ağır silahlarla taradı. Tarama sonucu 2 bekçi yaralandı.

■ Gerillaların Tutak-Patnos yolunda düşmana atıkları pusuda 8 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

■ Tutak ve çevre köylerinde 8 okul gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Hozat'ın Turktaner köyü PTT santrali ateşe verdiler.

■ Dersim'de 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Ergani'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Türkan ERDOĞAN** (Dilan, Sivas-İmrani, 1992'de katliama) adlı gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

■ Gerillaların Tutak-Patnos yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 8 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Hozat'ta 1 ajani cezalandırıldı.

■ Dersim'de düşmanla işbirliği içinde olan 1 ajan cezalandırıldı.

■ Gercüş'te korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü.

■ ERNK Şehir Komitesi tarafından Mersin'de 1 polis otosunun taraması sonucu 1 polis yaralandı.

■ Sarıkamış'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 binbaşı, 1 üstteğmen, 1 uzman çavuş ve 27 asker gerillalar tarafından öldürüldü, 20 asker yaralandı. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

30 Ekim 1993

■ Gerillalar Silopi'de TEK binasını ateşe verdi.

■ Şirvan'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 14 asker öldürüldü. Eylemde ele geçen malmemeler şunlardır: 3 adet şarjör, 1 adet dürbün, 6 adet sırt çantası, 1 adet el bombası, 115 adet mermi, 6 adet parka, 2 adet saat, 6 adet battaniye ve 9 adet su matarası.

■ Gerillaların Muş-Elazığ yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 1

28 Ekim 1993

■ Gerillaların Çatak'ta döşedikleri mayına basan 1 korucu ve 1 asker

tank imha edildi.

■ Gerillaların Hozat'ın Tanzê Karakolu'na yaptıkları baskında 3 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Çukurca'nın Ertuş köyüne yaptıkları baskında 9 korucuyu gözaltına aldılar.

■ Gerillalar Şemdinli'nin Herki köyüne yaptıkları baskında 8 korucuyu gözaltına aldılar. Baskında 5 adet kalashnikof, 400 adet mermi, 8 adet kalashnikof şarjörü, 8 adet dürbün, 5 adet palaska ve 1 adet sırt çantasına el konuldu.

■ Gerillalar tarafından Çınar'da Göksu Barajı'na ait şantiyeye yapılan baskında şantiyeye ait 3 bina ateşe verildi.

■ Gerillalar Beşir'de 11 petrol kuyusunu yaktlar.

31 Ekim 1993

■ Uludere'da 2 köprü gerillalar tarafından imha edildi.

■ Gerillaların Pervari'nin Tiryâ mîntıkasında düşman güçlerine atıkları pusuda 6 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Hazro'nun Aynder köyüne yaptıkları baskında 2 korucu öldürüldü, koruculara ait 1 kalashnikof ve 96 kuyuna el konuldu.

■ Eğirdi 1 korucu gerillalar tarafından cezalandırıldı. Ayrıca Eğil Belediyesi'ne ait 1 otobüs de gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların Yüksekova'nın Büre köyüne yaptıkları baskında 5 korucu öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Çukurca'nın Ertuş-Kınyanış yolunda döşedikleri mayına basan 2 korucu öldü.

■ Dersim-Pertek yolunda 1 ajana gerillalarla cezalandırıldı, ajana ait kamyon da imha edildi.

1 Kasım 1993

■ Gerillaların Pervari'nin Rubarya Karakolu'na yaptıkları baskında 7 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Kaşuri mîntıkasında Dule köyüne yaptıkları baskında 16 korucu öldürüldü. Baskında 3 gerilla şehit düştü, 8 gerilla da yaralandı. Ele geçen malzemeler şunlardır: 5 adet kalashnikof, 1 adet BKC, 6 tabanca, 5 adet dürbün.

■ Gerillalar Kiği-Yedisi orman işletmesine ait 1 dozeri imha ettiler.

■ Gerillaların Dersim merkezine düzenledikleri baskında 6 asker öldürüldü, 1 ceme imha edildi, TC'ye ait resmi kurum ve kuruluşlar ağır silahlarla tarandı.

■ Hozat'ta TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Ovack'ın Zarık Karakolu su deposunu imha ettiler.

■ Gerillaların Çemişgezek YSE şantiyesine düzenledikleri baskında 4 araç yakıldı.

■ Gerillalar Pertek merkezinde 2 ajana cezalandırıldı. Müdahaleye giden düşman güçlerinden 1 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Ömerli'nin Xerzê Erbo Karakolu'na düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Beşiri yolunda döşedikleri mayına çarpan özel tim aracı imha oldu, araçta bulunan 3 özel tim elemanı öldü.

2 Kasım 1993

■ Gerillalar İdil'in Bafê köyü elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Gerillaların İdil'in Kevsur yolunda döşedikleri mayına basan 1 korucu öldü.

■ Gerillaların Beytüşşebap'ın Geiyê Jêr köyüne düzenledikleri baskında 4 korucu gözaltına alındı.

■ Gerillaların Şirvan'ın Hesko köyü yolunda döşedikleri mayına basan

2 korucu yaralandı.

■ Gerillaların Silvan'ın Cumarê Karakolu'na yaptıkları baskında 3 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Genç'te düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

■ Uludere'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı.

Koruculuğu bırakan köyler

■ Koruculuğu bırakan köyler dışında silah bırakan toplam korucu sayısı: 457

■ Çatak'ın Tenge köyü korucuları silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Tutak'ın Esmera köyünde 17 korucu silahlarını bıraktı.

■ Değana'da 80 korucu koruculuktan istifa etti.

■ Başkale'nin Karabilya köyü korucuları silahlarını bıraktılar.

■ Şemdinli'nin Herki köyü korucuları silahlarını bıraktılar.

■ Halkarîye bağlı Tırkanış, Napasî ve Erdanîz köylerinde toplam 60 korucu silah bıraktı.

■ Çukurca'nın 5 köyünde 380 korucu silahlarını bıraktı.

■ Bolan'da koruculuğu bırakan köyler: Ertuş, Şirvan, Kınıkî, Ziyâ, Şişîka, Gemen, Nari, Hozê, Tuxubê, Kaynak, Tüyê, Gîsê, Elemê, Andê, Serê Tıyyan, Dıvêkî, Ertiş, Köprülû ve Mînyanış.

■ Hizan-Geliyê Memiran ve Giran köyü korucuları silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Şirvan'a bağlı Hûmûrû, Aynişê, Evzîn, Çendîk ve Zîze köyleri korucuları silah bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Şemdinli'nin Gülikan köyü korucuları silah bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Gerillalar Dersim-Nazimiye yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Dersim Belediyesi'ne ait 1 otobüs de gerillalar tarafından yakıldı.

■ Pülümür'ün Yarbashi nahiyesinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri şöyledi:

Hidir KARAKILIÇ (Munzur, Pülümür-Hengirvan 1972), **Hıdır ASLAN** (Pir, Elazığ 1971), **Barış DOĞAN** (Barış, Mazgirt-Danaburan, 1975), **Neytullah ÖZTEMUR** (Azman, Mazıdağ, 1974).

■ Mersin'de polislerle çıkan çatışmada **Sevinç SEVİÇ** adlı gerilla şehit düştü.

3 Kasım 1993

■ Gerillaların Silopi'nin Keryaş Tabur'u düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü, 1 helikopter ve 1 ceme yara aldı.

■ Behdinan-Burê köyüne düzenlenen gerilla baskınında 9 korucu yaralandı.

■ Gerillalar Yüksekova'nın Elver köyünde 1 korucubaşını cezalandırdı.

■ Bircella alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 subay, 1 uzman çavuş ve 6 asker öldürüldü, çatışmada 13 asker de yaralandı.

■ Avasın alanında TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 30 asker öldürüldü, 20 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Bitlis-Tatvan yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 1 yarbay, 2 yüzbaşı, 1 astsubay ve 1 er öldürüldü.

■ Erzurum'un Pasinler ilçesinin Çiçekli köyünde 7 faşist gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Ömeryan'ın Meskan köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 özel tim elemanı öldürüldü, 4'ü de yaralandı.

■ Gerillaların Diyarbakır karayolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 15'in üzerinde asker öldürüldü, 3 ceme de imha edildi.

4 Kasım 1993

■ Gerillaların Şırnak-Uludere yolunda düşman güçlerine atıkları pu-

suda 1 panzer, 2 tank ve 1 jip imha edildi.

■ Gerillalar Şırnak'ta 1 köprüyü havaya uçurdular.

■ Gerillaların Pervari'nin Suşu yolunda koruculara atıkları pusuda 20'nin üzerinde korucu öldürüldü.

■ Halk milisi Yüksekova'da 1 ajana cezalandırıldı.

■ Gerillalar Dîgor ve Kağızman'da toplam 17 ilkokulu yaktlar.

köyü yakınlarında düşman güçlerine atıkları pusuda 2 asker öldürüldü, 1 astsubay ve 6 asker yaralandı. Eylemde 1 gerilla da yaralandı.

■ Gerillalar Bağot mîntıkasındaki Kertwêne nahiyesinde 2 korucu elemanını cezalandırdılar. Ayrıca PTT binası da imha edildi.

■ Gerillaların Şırnak'ın Milêkerya Karakolu'na düzenledikleri baskında 4 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Hakkari'nin Sêvdin köyünde 4 korucuyu gözaltına aldılar.

■ Karacadağ'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Reşwan** (Mazıdağ), **Zınarın** (Viranşehir), **Adar** (Çınar) adı gerillalar şehit düştü. Düşmanın ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

■ Gerillalar Mazıdağ'da 1 kontra elemanını cezalandırdılar.

■ Kulpa'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı. Müdahaleye giden 1 helikopter tarafından sonucu Diyarbakır Asayiş Kolordu Komutanı yaralandı.

■ Gerillalar Diyarbakır'da 1 kontra elemanını cezalandırdılar.

6 Kasım 1993

■ Şırnak girişine gerillaların döşedikleri mayına çarpan 1 özel tim aracı ve 1 ceme imha oldu.

■ Gerillalar Çermik-Çüngüş yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde Karakaya Barajı'na ait 2 otobüs, 1 kamyonet ve 1 araba yakıldı. Müdahaleye giden düşman güçlerine atılan pusuda 1 ceme imha edildi ve 6 asker de yaralandı.

■ Dersim'de Pak Karakolu'na yönelik gerillaların düzenledikleri baskında çok sayıda asker öldürüldü, 1 panzer ve 2 ceme de imha edildi.

■ Gerillalar Iğdır merkezinde 1 ajana cezalandırıldı.

■ Gerillalar Siirt-Şirvan yolunu keserek TEKE'ye ait 1 araç yakıldı. Araçta bulunan 2 adet telseze ve 1 adet av tüfeğine el konuldu.

7 Kasım 1993

■ Silopi'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken

29 gerilla şehit düştü. Şehit düşenlerin büyük bir kısmı silahsız ve yeni sallarına katılanlardır.

■ Gerillalar Şemdinli'nin Gulka köyüne yaptıkları baskında koruculara ait evler ateşe verilerik, 7 adet kalashnikof, 32 adet kalashnikof şarjörü, 5 adet kalashnikof raxtı, 880 adet kalashnikof mermisi, 4 adet dürbün ve 2 adet yağmurluk gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Gerillaların Kaşuri mîntıkasında Mînyanış köyüne düzenledikleri baskında 4 adet kalashnikof, 47 adet kalashnikof şarjörü, 1400 adet kalashnikof mermisi, 70 adet BKC mermisi, 1 adet tabanca, 1 adet av tüfeği ve 6 adet dürbün el konuldu.

■ Gerillalar Hakkari'nin Marinos yolunda DS'ye ait 1 kamyonu yaktlar.

■ Gerillaların Çemişgezek'te düşman güçlerine atıkları pusuda 8 asker öldürüldü, 10 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Şırnak'ın İkizce Taburuna yaptıkları baskında 3 korucu öldürüldü.

■ Diyarbakır şehir merkezinde konralara ait 1 benzinlik, 1 lokanta ve 1 Büro gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillaların Ardahan'da yola döşedikleri mayına basan 1 üstmeçmen öldü.

■ Gerillalar Kurtalan'da 1 panzeri imha ettiler.

■ Gerillaların Hergok köyüne düzenledikleri baskında 4 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

8 Kasım 1993

■ Gerillaların İdil'in Silê köyüne düzenledikleri baskında 7 kontra elemanı öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Çatak'ın Tenge köyüne düzenledikleri baskında 2 ajana cezalandırıldı. Baskında 2 adet kalashnikof silah ele geçirildi.

■ Şırnak'ta 1 helikopter gerillaların roketatörleri saldırısı sonucu yara aldı.

■ Gerillalar Çukurca'nın Sivritepe Karakolu'na yaptıkları baskında 20 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı. Baskında 1 adet A-6 uçak sava, 100 adet A-6 mermisi, 1 adet MG-3, 1 adet lav silahı, 2 adet G-3 ve 1 adet BKC nam-

Kontra, korucu ve TC saldırıları

■ Diyarbakır merkezinde 2 yurtsever, kontra elemanları tarafından öldürüldü.

■ Cizre'ye bağlı Ravin (Akarsu) köyünde 4 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

Katledilenlerin kimlikleri şöyledi: **Hacı Kayasız, Serbest Sala, Nurettin Selimoğlu, Tajdin Medî.**

■ Diyarbakır'da 2 çocuk kontra elemanları tarafından katledildi.

■ TC güçleri Silopi'nin Rêwîn köyünde 5 köylüyü katlettiler.

■ Yüksekova'da 1 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

■ TC güçleri Muş'ta 5 yurtseveri katlettiler.

■ Uludere'nin Nêrweh köyünde düşman güçleri 1 yurtseveri katlettiler.

■ Düşman güçleri Uludere'nin Zîravîk köyünde 6 yurtseveri katlederek, 10 yurtseveri de yaraladılar.

■ Kozluk'ta 2 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

■ Siverek'te Eyüp Karahan adlı yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Düşman güçlerinin Çukurca'nın Talîsa ve Tal köylerini bombalaması sonucu 10 köylü öldü.

■ Kontra elemanları Dersim'in Deman köyünde 1 yurtseveri katlettiler.

■ İdil'in Til köyünde korucular 1 yurtseveri katlettiler.

■ Çukurca merkezinde 3 yurtsever TC güçleri tarafından katledildi.

■ Garzan-Anberg köyünde korucular 2 yurtseveri katlettiler.

■ Tatvan'da **Muhsîn Alataş** adındaki yurtsever kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Diyarbakır'ın Bağlar semtinde **Cemal Süslü** (23) adlı yurtsever kontra elemanları tarafından katledildi.

A. **Hamit Güçlü** ise ağır yaralandı.

■ Kontra elemanları Diyarbakır'da **Abdurrahman Cansever** adlı yurtseveri katlettiler.

■ Hakkari DEP'i binası kontra elemanları tarafından bombalandı.

■ TC güçlerinin Gabar civarında yaptığı bombalama sonucu 4 köylü yaralandı.

■ TC güçleri Yüksekova'da 4 yurtseveri kurşuna dizerek katlettiler.

■ TC güçleri Silopi'de 3 yurtseveri katlettiler.

■ Pazarcık'ın Denizli köyünde düşmana ait havan topuyla oynayan 6 çocuk havan topunun patlaması sonucu öldü.

lusu ele geçirildi.

9 Kasım 1993

■ Pülümür'ün Kırmızı Köprü mevkinden düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Hasan Basri TOKTAŞ** (Veysel, Konya-Cihanbeyli, 1991'de katılma) adlı gerilla şehit düştü.

10 Kasım 1993

■ Gerillalar Tutak'ın Mellan köyünde düşmanla işbirliği içinde olan köy muhtarını ve oğlunu gözaltına aldılar.

■ Gerillalar Maraş-Malatya tren yolu raylarını imha ettiler.

■ Gerillaların Mardin'in Xirbemiş köyünde düşman güçlerine atıkları pusuda 9 asker öldürüldü.

■ Bağokta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 asker ve 1 korucu öldürüldü.

■ Mazıdağ'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. **Brüks, Bawer** (Nusaybın), **Agir** (Viranşehir), **Mervan** (Mazıdağ), **Hamit, Haki** (Derik) adlı gerillalar şehit düştü.

■ Ağrı'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 polis ve 1 komiser öldürüldü. 1 gerilla ile 1 milis şehit düştü. Şehit düşenlerin isimleri şunlardır: **Ali BOĞAN** (Bawer, Diyadin, 1989'da katılma), **Yaşar ÖZDEMİR** (milis).

11 Kasım 1993

■ Bingöl'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Maraş'ın Çamyurdu mıntıkasında TC güçlerine atıkları pusuda 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Hazro'nun Kanderhal köyünde düşman güçlerine atıkları pusuda 10 asker öldürüldü, 1 zirhlî araç ve 1 panzer imha edildi.

■ Gerillaların Maraş'ın Kapıçam mevkinden düşman güçlerine atıkları pusuda 10 asker öldürüldü, 1 zirhlî araç ve 1 panzer imha edildi.

12 Kasım 1993

■ Gerillaların Cizre'nin Basiske köyünde düşman güçleri baskında 5 kontranın evi yakıldı.

■ Gerillaların Gabar ve Fındık çevresinde göçedikleri mayına basan 8 asker yaralandı.

■ Uludere'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3

elemmanı cezalandırıldı.

■ Gerillaların Siirt-Sıvan yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 1 ceme imha edildi.

14 Kasım 1993

■ Gerillaların Botan'ın Mısır alanında düşman güçlerine atıkları pusuda 4 asker öldürüldü, 7 asker de

3 mermisi, 4 adet battaniye ve 10 adet askeri parka.

■ Gerillaların Mazgirt-Mergah Karakolu'na giden telefon direklerini imha ettiler.

17 Kasım 1993

■ Gerillalar Güçlükönak ve Fındık mıntıklarına giden telefon santralini

çatışmada 3 işbirlikçi öldürüldü.

■ Bingöl'de gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 7 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı. Çatışmada **Nazir ERGUN** (Merhat, Çınar-Muvacik köyü, 1970) adlı gerilla şehit düştü.

■ TC güçlerinin Bestlere 3 gün boyunca düzenledikleri operasyon-

22 Kasım 1993

■ Gerillaların Uludere'ye bağlı Kadun-Zıravik köyleri arasında bulunan 1 şantiyeye düzenledikleri baskında, şantiyede bulunan tüm malzemeler yakıldı.

■ Gerillalar Kızıltepe'de 3 kontra elemmanı cezalandırıldı.

■ Şırnak'ta düşman güçleri ile milisler arasında çıkan çatışmada 3 milis şehit düştü.

■ Güney Kürdistan'ın Ranya mıntıkasında **Hacı Musa** ve **Ferhat** adlı 2 gerilla işbirlikçiler tarafından katle edildi.

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yolu arasında düşman güçlerine atıkları pusuda 18 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Şırnak'ın Maden Karakolu askerlerine atıkları ateş sonucu 1 asker öldürüldü.

■ Botan'da gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 özel tim elemmanı öldürüldü.

23 Kasım 1993

■ Gerillaların Adana'da NATO'ya ait İncirlik Üssü yakınında askeri bir araca yaptıkları saldırıda 1 asteğmen öldürüldü, 3 astsubay ve 2 asker de yaralandı.

■ Diyarbakır'da 1 polis gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Batman'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 polis öldürüldü.

■ Gerillaların Bingöl-Yedisu ilçe merkezine düzenledikleri baskında 5 korucu öldürüldü, koruculara ait 8 ev de ateşe verildi. Baskında 1 adet kaşınkof, 1 adet televizyon, 2 adet teyp, 2 adet radyo ve 2 adet telefona el konuldu.

■ Diyarbakır'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 7 özel tim elemmanı öldürüldü, 1 özel tim elemmanı yaralandı, 1 gerilla da şehit düştü.

■ TC güçlerinin Botan'ın Oşyan mıntıkasında sürdürdüğü operasyonunda gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmalarda toplam 101 asker öldürüldü, 11 gerilla şehit düştü, 20 gerilla da yaralandı.

■ Gerillaların Gençte TC güçlerine atıkları pusuda 2 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı.

24 Kasım 1993

■ Gerillalar Hazro'nun Zogbirin (Kırmataş) köyünde korucubası Hakkı Bitkiçi (Heko)'yi cezalandırdı.

■ Bismil'in Birk köyünde gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada Tepe Karakol komutanı ile 2 asker öldürüldü. Çatışma sonrası düşman Birk köyünden 2 yurtseveri kaletti.

■ Gerillaların İdil'in Ava Bekiran köyüne düzenledikleri baskında 3 korucu öldürüldü, 5 korucu da yaralandı. Baskında **Ömer Faruk** adlı milis şehit düştü.

■ Kerboran'ın Kerbent köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 asker öldürüldü.

■ Gabar'da düşman güçlerine ait 1 helikopter gerillalar tarafından düşürüldü, 1 helikopter de yara aldı.

■ Gerillaların Uludere'nin Roboski köyüne düzenledikleri baskında 4 korucu öldürüldü. Baskında 4 adet kaşınkof, 1 adet B-7, 26 adet kaşınkof şarjörü, 280 adet kaşınkof mermisi, 5 adet kaşınkof raktı ve 1 adet telsiz gerillalar tarafından el konuldu.

■ Gerillaların Kulp'ta düşman güçlerine atıkları pusuda 5 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı. Eylem sonrası TC güçleri 3 köyü ateşe verdiler.

■ Diyarbakır'da 2 özel tim elemmanı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillaların Midyat'ta düşman güçlerine atıkları pusuda 20 düşman askeri öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.



yaralandı.

■ Kulp'ta korucularla milisler arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 2 korucu yaralandı. Çatışmada 4 milis şehit düştü, 1 milis de yaralandı.

■ Piran'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

■ Gerillalar Batman Endüstri Meslek Lisesi'ni yakılar.

■ Gerillalar Batman'da konralara ait 1 evi yakılar.

15 Kasım 1993

■ Gerillaların Gercüş'te düşmana atıkları pusuda 3 asker öldürüldü.

16 Kasım 1993

■ Gerillaların Kerboran'da yola göçedikleri mayına basan 4 korucu öldü, 5 korucu da yaralandı.

imha ettiler.

■ Diyarbakır'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillalar Hozat'ta düşmanla işbirliği içinde olan 2 öğretmeni cezalandırdılar.

■ Gerillalar Midyat'ta polis merkezi ve elektrik trafosunu ağır silahlarla taradılar.

■ Ceyhan'da 1 kontra elemmanı ARKG gerillaları tarafından cezalandırıldı.

■ Baykan'da düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 asker öldürüldü, 11 gerilla şehit düştü, 4 gerilla da yaralandı. Şehit düşen gerillaların isimleri şöyledir:

Sozdar (Batman), **Hayri, Şevger** (Kozluk), **Mervan** (Nusaybın), **Haki** (Güneybatı Kürdistan), **Zindan** (Kozluk), **Lezzin** (Kozluk), **Xışman**.

■ Kızıltepe'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Rüken** isimli gerilla şehit düştü.

18 Kasım 1993

■ Aralık'ta düşman güçleri ile milisler arasında çıkan çatışmada **Ahmet ARAS** isimli milis şehit düştü.

■ Gerillalar Uludere'nin Mergê köyüne düzenledikleri baskında koruculara ait 52 koyuna el koydular.

■ Multî'de gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 18 asker öldürüldü, 4 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Kozluk'un Şabê köyüne düzenledikleri baskında 2 özel tim elemmanı öldürüldü. Düşman daha sonra **Kamuran** isimli yurtseveri kaletti.

■ Gerillalar Digor'un Arsele ve Bostankale köylerinde 2 kontra elemmanı cezalandırdılar.

■ Gerillalar Midyat'ta elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Beytüşşebap'ta gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü.

■ Gerillaların Kozluk'ta düşman güçlerine atıkları pusuda 3 özel tim elemmanı öldürüldü.

19 Kasım 1993

■ Behdînan'ın Besê köyünde işbirlikçilerle gerillalar arasında çıkan

larda gerillalarla çıkan çatışmalarda 60 asker öldürüldü, 5 gerilla şehit düştü, 10 gerilla da yaralandı. Düşmana ait 1 helikopter de yara aldı.

■ Şemdinli'nin Bêgaltê köyü yakınında işbirlikçilerle gerillalar arasında çıkan çatışmada 8 işbirlikçi öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü. 11 adet kaşınkof, 1 adet BKC, 1 adet telsiz, 13 adet B-7 roketi, 38 adet kaşınkof şarjörü, 480 kaşınkof mermisi, 280 adet BKC mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Baykan'ın Madara köyünde gerillalarla korucular arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü.

20 Kasım 1993

■ Gerillalar Şırnak'ta Koldan Köprüsü'nü havaya uçurdular.

■ Gerillaların Silopi'nin Kêrîya Reş Taburuna düzenledikleri baskında 6 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Çukura'nın Kinyanış Taburuna düzenledikleri baskında 30 asker ve 1 korucu öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri: **Metin GUDA** (Karker, Kurtalan-Doğanpazar köyü-1970), **A. Agit DURAK** (Perwer, Erhu-Hozatlı-1977), **Mehmet CAN** (Ağit, Silvan-1973). Baskında ele geçen malzemeler şunlardır: 3 adet BKC, 900 adet BKC mermisi, 1 adet BKC yedek namuslu, 1 adet MG-3, 1 adet B-7, 4 adet B-7 roketi, 8 adet G-3, 600 adet G-3 mermisi, 1 adet dürbün, 1 adet telsiz, 1 adet kaşınkof, 6 adet el bombası.

21 Kasım 1993

■ Tendürek dağlarında gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 6 gerilla şehit düşerken, düşman güçlerinin kayıpları hakkında bilgi alınmadı.

■ Gerillalar Beytüşşebap'ta 1 ajanı cezalandırdılar.

■ Uludere'de TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Şırnak-Uludere yolunda TC güçlerine atıkları pusuda 1 ceme ve 1 taksi imha edildi.

■ Gerillalar Dersim'den 1 kontra elemmanı cezalandırdılar.

TC tarafından boşaltılan köyler

- Ergani'de 5 köy TC güçleri tarafından boşaltıldı.
- Pülümür'ün Dağyolu köyü TC güçleri tarafından boşaltıldı.
- Kızıltepe'nin Bloka köyü TC güçleri tarafından boşaltıldı.
- Tatvan'da 3 köy TC güçleri tarafından boşaltıldı.
- Mazıdağ'ın Xirbêzavas, Helele, Reşina, Kukasiye ve Keleke köyleri TC güçleri tarafından yakılarak boşaltıldı.
- Mazgirt'e bağlı Mordin köyü, Bulamık'a bağlı Bostankent ve Alibonciya köyleri TC güçleri tarafından yakılarak boşaltıldı.

gerilla şehit düştü. Düşmanın kayıplar hakkında bilgi alınmadı.

■ Gerillaların Pervari'de Xerxol Taburuna düzenledikleri baskında 4 asker öldürüldü.

■ Tatvan'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

13 Kasım 1993

■ Gerillalar Hakkari yolunda Hakari cezaevine ait 1 arabayı imha ettiler.

■ Gerillalar Pervari'nin Tiryan köyü korucularına ait 500 koyuna el koydular.

■ Batman'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillalar Batman'da 1 kontra

PKK 16. mücadele yılında tam zafer yürüyüşüyle ilerliyor

Başarılı 32. sayfa

can vermek insanlığın en yüce durumdur.

Bu tanımlamaları yaptıktan sonra PKK tarihini kısaca özetleyebiliriz. PKK, 1970'lerin başından itibaren, gelişen devrimci gençlik hareketi içinde ve 1973'ten 78'de kaçan geçen beş yıl gibi bir süre içinde bir ideolojik grup hareketi olarak doğuşunu ve gelişimini sürdürdü. Yoğun bir teorik faaliyet, araştırma ve inceleme ile devrimci çizginin oluşturulması, bu temelde Türkiye'deki sosyal-şövenizm ile Kürdistan'daki ıllık ve reformist milliyetçiliğin düşüncesine asılması, yürütülen yoğun ideolojik mücadele ve propagandayla aydın-geçmişçi kazınlması çalışmaları yürütüldü. Daha bu dönemde sömürgecilik ve yeni gericiğin saldırılarına karşılaştı. Bu saldırılara karşı kendini savunması eylemi, giderek onur, aklanmış yapı, kişi ve kurumlara karşı şiddet temeline müdahale taktiğine dönüştü. 27 Kasım 1978'de resmen kurulduğunda kendini adeta savaş ortamında buldu.

PKK'nin ideolojik-politik çizgisinin ve bu çizginin pratiğe geçirilmesi bağlamınının toplam üzerindeki etkisi çok büyük oldu. Başta Hilvan ve Siverek olmak üzere Kürdistan'ın her tarafında devrimci örgütlenme ve eylem çığ gibi gelişmeye başladı. Çok iyi biliyoruz ki, 12 Eylül cuntası, daha bu dönemde ve esas olarak bu gelişme karşısında darbe yapmaya karar verdi. PKK, daha resmen kuruluşunun ilk yıllarında, bir yandan toplum derinden etkilemeyi ve köçürsene-meyecek düzeyde bir devrimci halk hareketi yaratmayı başarmışken, diğer yandan da sömürgeci Türk devletinin derinden sarstı ve onu askeri diktatörlüğe yönelmek zorunda bıraktı.

12 Eylül faşist-askeri darbesi gerçekleştirildi, PKK'nin örgütsel yapısı gelişen mücadeleyle ilerletmeye yetimiy ve bir örgütsel bunalım yaşanıyordu. Böyle bir yapıyla 12 Eylül darbesine karşı savaşamayacağı anlaşılan PKK, diğer sol örgütlerin de darbeye karşı çıkış güç ve niyetlerinin olmadığın gördüğü için, güçlerini toparlamaya, eğitime ve hazırlamaya çalışmalarına yöneldi. Bunun için yurt dışına çıkmayı ve yurtdışı olanaklarından faydalanmayı seçti. 1981 yılında 1. Kongresi'ni yapıp, 1982'de 2. Kongresi'ni yapıp, hem devrimci çizgisini daha da geliştirdi, hem de kadrolarını toparlamaya, eğitime ve örgütleme faaliyetini yürütüp yeniden ülkeye dönüşü başlattı. Eğer isteselerdi, Türkiye ve Kürdistan'da kendine sol diyen her gruptan ya örgüt ayrı süreci yaşayabilir ve benzer şekilde ülkeye dönüşü gerçekleştirebilir. Üstelik oluşturulacak güç birliken veya cephele bir tür çalışmalar daha da çok güç kılardı. PKK, bu dönemde bu yönü de çok yoğun bir çaba yürüttü. Fakat kendine sol ve sosyalist diyen güçler, yurtdışında mücadeleleşme, dağılma, çürüme süreci yaşadılar; dönemin bu yönü etkilerine kendilerini tamamen kaplıp gittiler. PKK, bir de dönemin bu baştan çıkarcı etkilerine karşı çok yoğun bir mücadele yürüterek ve bu etkileri, bu temelde ortaya çıkan provokasyonlar boşa çıkartarak ülkeye dönüşü hazırladı.

PKK, resmen kuruluşunun altıncı yılında şanlı 15 Ağustos Atılımı'na ulaştı; 12 Eylül faşist-askeri darbese karşı devrimci silahlı mücadeleyle

ve faşist Türk sömürgecilğine karşı Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını başlattı. Bu atılım içinde cephe ve ordu kuruluşlarını gerçekleştirmeye yöneldi. 15 Ağustos Atılımı'nın toplam ve devlet üzerindeki etkisi, 12 Eylül öncesi kııştan da fazla oldu. Bu atılım, TC sınırlarını da aşarak tüm dünyada önemli bir etki yarattı. 15 Ağustos Atılımı, sadece 12 Eylül rejimi ve Türk sömürgecilğine karşı bir devrimci çıkış yapmak ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek değildi; onlarla birlikte, NATO'nun yönlendirdiği ve geliştirdiği gericiğe karşı çıkarak sosyalizmi temsil etmek ve geliştirmekti de. Bu temelde gerilla örgütlenmesi ve mücadelesini geliştirilmesi için çok yoğun bir çaba harcadı. 1986 yılında gerçekleştirilen PKK 3. Kongresi, gerillanın gelişimi önündeki sorunları çözümlere, gerillaya her türlü yetmez, sağ ve solcuları karşı karşıya getiren mahkum edilecek ve güçlüleri yeniden örgütleyerek gerillanın gelişim sürecini ilerletti. Bu temelde daha sonraki yıllarda yürütülen çok yoğun çalışmalar ve özellikle Başkan Apo'nun aydınlatıcı çözümleriyle ve derayeti yönlendirmesiyle gerillanın Kürdistan'ın bütün bölgelerine oturtulması ve yaygın bir gerilla eylemliliğine ulaşılması sağlandı.

PKK, kuruluşunun onuncu yılında halk kitlelerinin serhildanlarına ulaştı. 1990 Newroz'da Cizre ve Nusaybin'de başlayan serhildan, 11 Eylül'te Amêd'de bir büyük kitle gösterisi yaparak bütün Kürdistan'a yayıldı. Kürdistan'ın bütün kasaba ve kentlerinde az çok serhildan gerçekleştirildi, birçok kasaba defalarca gösteriye kalkarak serhildan, bir halk yayılımı haline geldi. Gerilla ve serhildanın birliği ve gelişerek devam etmesi, ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan halkının ezici bir birliği ve eylemliliği yaratarak Kürdistan sorununu uluslararası politikanın en önemli sorunu haline getirdi.

PKK, 1978-79 yıllarında önemli bir politik yükseliş sürecini yaşadı. 1980-82 dönemi belli bir perçinleşti, toparlanma ve hazırlık yapma süreci olarak değerlendirildi. 1983 yılından beri geçen on yıllık süreç, sürekli bir yükseliş dönemiydi. 1983 yılından beri her yıl, bir önceki yıldan çok daha yoğun bir mücadele sahne olmaktadır. PKK'nin 15. mücadele yılı, yaşanan mücadelenin büyüklüğü bakımından gelişme kadarki en yüksek zirve olmuştur. Gerek kişi süreçinde yapılan eğitim ve hazırlık, gerek bahar sürecindeki ateşkes denemesi ve gerekse yaz sürecinde gerillanın geliştirildiği yaygın saldırılar, bir yandan ve askeri gelişme bakımından en yüksek noktaya ulaşmayı sağlamıştır. Gerilla eylemliliğinin üç kat arttığını söyleyebilir, özel savas yöntemi bile bizzat bunu doğrulamak zorunda kalmıştır. Yaz dönemi sonunda ortaya çıkan duruma Başkan Apo şöyle ifade etmektedir:

"... Ülkemizde on bini aşkın gerillayı, en kritik ve en stratejik noktalarla mevzileştirmişiz. Bütün temel donanım ihtiyaçları karşılanmıştı. Teme başlantılar kurulmuştu. Avucumuz güç ülkely ve halkı tanımaz. Yurtdışı başlantılar hiçbir zaman azalmamıştır. Büyümelerin imkanları sonuna kadar var... Yirmi yıldır ilk defa dileğimiz gibi devrimciyi yapabileceğiz. Dilediğimiz gibi savas örgütü, halk örgütü kurma ve halk serhildanını yap-

ma imkanı elde ettik. İlk defa dar ve geniş siyasi-askeri çalışma yürütebilecek durumdayız. İlk defa diplomatik ve kültürel faaliyet yürütebilecek durumdayız..." (Serxwebûn, sayı: 142)

Görüldüğü gibi, genelde hareketin ve özel olarak da gerillanın gelişimi önemli bir dönemece ulaşmıştır. İlk devrim yürüyüşümüzü yeni ve daha ileri bir seviyeye devam edecek. Şimdiye kadar bir devrimci hareket ve gerilla ordusu yaratmak, düşmanı sarmak ve yıpratmak gibi görevleri yerine getiriliyordu; kuşkusuz bundan sonra da bunlar olacak, ancak artık ülkelyi parça parça düşmandan kurtarmak da gerçekleştirecek. Sömürge düşmanın sözden ve iyi niyetten anlamadığı ve dümanlıkların asla vazgeçmeyeceği açıkça çıkmıştır; buna karşı artık tam zafer yürüyüşü başlıyor, küçük küçük zaferler artık böyle bir yürüyüşe tabi olacak ve onu yaratacaklar.

Ulusal devrimci iktidar süreci yeni hamlelerle gelişiyor

PKK 16. mücadele yılına girenken yeni olan nedir? Yeni olan, PKK'nin sömürgeci partilere, özel savas başına ve diğer sömürgeci siyasi kuruluşlara yönelik aldığı tavır ve bunları etkileri ve yankılarıdır. Bu yönü kararlaştırarak PKK, TC'yi ciddi biçimde sallamış, Kürdistan'daki etkinliği çözümleri, Kürdistan'da denetimi sağlama ve ulusal devrimci iktidar sürecini geliştirme düzeyinde artırmıştır. Bu nedenle ki, sömürgeci öz taşıyan her kişi ve kurumdan hezeyanları yükseltmiştir. Bu gelişmeyi, TC'nin üst yönetimindeki birkaç kişi dışında herkes, "PKK iktidarı oluyordu" diyerek doğru değerlendirmiştir. Ancak, sadece bu-ruya kadar olan doğruları, bundan öteye sömürgeci ruh taşıyan herkes yalan ve kin kustu.

Önce bu gelişmeye yönelik tutumlar üzerinde kısaca duralım: Özel savas başına yönelik uygulamalar bir çok çevre tarafından "PKK'nin basın özgürlüğüne karşı olduğu" biçiminde değerlendirildi. Bu yanlış bir demagoji yürütülmüştür. Sadece özel savas yöneticileri ve bu basının kalemleri değil, çeşitli uluslararası kuruluşlar bile olaya benzer biçimde bakabilmektedir. Halbuki olay çok açıktı ve demagojiyle değiştirilemeyecek kadar netleştirilmiştir. Bu basının sahip olduğu bir özgürlük var mıydı ki, PKK bu özgürlüğü kısıtlamış olsun! Olmayan bir şeyi PKK nasıl kısıtlıyacak? Bu basın, gerçekte özgür bir basın değil faşist-sömürgeci düzen ve yürütülen özel savasın birer propaganda organı gibidir. Bu basının muhabirleri Kürdistan'da haber alamaz, çok büyük ölçüde özel savas yönetiminin verdiği bilgilerle hareket eder. Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinin de hakkıdır. Sömürgecilik tam cepheden tavır alması ve elinin altında olduğu sömürgecilik tasfiye etme görevi şimdiye kadar her alanda yeterince uygulanamamıştır. Bundan sonra daha ve yetersizlikler aşılacak, tasfiye etmek amacıyla sömürgeci kurumlar üzerine daha yoğun gidilecektir.

Sömürgecilik etkisinin kırılması ve sömürgeci kurumlardan tasfiye edilmesi bağlamında, bunları yerine ulusal demokratik kurumlara, halkın iktidar organlarının geliştirilmesini de ge-

Kürdistan'daki gazete çalışanları PKK'nin tutumunu çok büyük oranda haklı bulmuş ve hemen önceki tarafa engel çıkarmadılar uygulamıştır.

Sömürgeci partilere ve diğer siyasi kurum ve kuruluşlara yönelik tasfiye kararlarına gelince, şunu açıkça belirtelim ki, aslında böyle kararlar almak ve uygulamakta gecikilmiştir. Daha doğrusu, PKK'nin siyasi çizgisi ve planları pratikte yeterince uygulanmadığı ve her yerde yeterli doğru tavır gösterilemediği için bu tür kurumlar şimdiye kadar varlık gösterememişler. Birçok çevre, PKK'nin sömürgeci partilere yönelik tasfiye kararını, "PKK partileri kapatıyor ve tek parti diktatörlüğü kuruyor" diye görmeye ve göstermeye çalışmıştır. Şüphesiz böyle bir değerlendirme doğru değildir. PKK tek parti yönetimi istemiyor ve kurmuyor, mevcut durumda Kürdistan'da burjuva partilerinin var olmasına da karşı çıkmıyor. PKK'nin karşı çıktığı, sömürgeci parti ve kurumları, faşizmi ve özel savası temsil eden ve yürüten siyasi kuruluşlarıdır. Burjuva da olsalar, bir biçimde sömürgecilik ve faşizme karşı ve Kürdistan'ın ulusal-demokratik gelişiminden yana olan siyasi kurum ve kuruluşların var olmasına bizzat PKK teşvik ediyor. Fakat sol görüşlü de olsa sömürgecilik ve özel savas hizmet eden güçlerin Kürdistan'daki varlığını meşru görmüyor ve gücü yettiği oranda bu tür güçleri tasfiye ediyor.

Bu durum en açık bir biçimde eğitim alanında, PKK'nin Kürdistan'daki eğitim sistemini tasfiyeye yönelik PKK faaliyetlerinde ortaya çıkmış bulunuyor. Bu tür gelişmeler karşısında Türkiye'nin bazı sahte solcuları bile feryat ediyorlar. Neymiş, TC'nin eğitim politikasını Kürdistan'daki uygulamaları olan öğretmenleri ilericilikmiş! Bu öğretmenler sivil ve suçsuzmuş! Bunları öğretmenler ve hatta bu öğretmenlerin öneymi bir kişi bile lafa gelince kendilerinin asımlarına karşı oldukları ve anı daha eğitim istediklerini söylüyorlar. Hem asımlarının bizzat uygulayıcısı ol, hem de asımlarına karşı olduğunu söyleyen TC'nin faşist ve sömürgeci eğitim sisteminin Kürdistan'daki uygulayıcısı ol, hem de ilericiler! Her bir savas ortamında sömürgeci eğitim politikasını yürütücüsü ol, hem de suçsuz! Gerçek durum işte bu denli açıktır. TC'nin Kürdistan'da gerilladan yana olanı da değil, gerillaya karşı fiilen mücadele etmeye bile suçlu saydığı ve katlipe göreği bir ortamda, gerillanın sömürgeci eğitim politikasını uygulayıcısı suçlu saymasını kinamak, gerçekte düpedüz TC'den yana olmak demektir. Sadece eğitimciler değil, bundan sonra TC adına görevli herkes Kürdistan'da sömürgecilik temsilcisi sayılacak ve buna göre yaklaşım görecektir. Bu, ulusal kurtuluş mücadelesi yürüten herkesin hakkı olduğu gibi, Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinin de hakkıdır. Sömürgecilik tam cepheden tavır alması ve elinin altında olduğu sömürgecilik tasfiye etme görevi şimdiye kadar her alanda yeterince uygulanamamıştır. Bundan sonra daha ve yetersizlikler aşılacak, tasfiye etmek amacıyla sömürgeci kurumlar üzerine daha yoğun gidilecektir.

Sömürgecilik etkisinin kırılması ve sömürgeci kurumlardan tasfiye edilmesi bağlamında, bunları yerine ulusal demokratik kurumlara, halkın iktidar organlarının geliştirilmesini de ge-

rektirir. Bu, sömürgeci egemenliği tasfiye etme ve ulusal-demokratik iktidarı oluşturma sürecidir. Bu, siyasi devrim gerçekleştirilmesi sürecidir. Nitekim böyle bir süreç bugün Kürdistan'da canlı bir biçimde yaşanmaktadır. Aslında değişik bir tarzda da olsa böyle bir süreç geçmişte de vardı. İlk gerilla gruplarının ülkelye çıkıp mücadeleyi geliştirmeye başladıkları andan itibaren böyle bir süreç de başlamıştı. Sömürgecilik etkisini kırıp kendi etkisini geliştirdiği oranda, sömürgecilik darbe vurup kendi denetimini yarattığı oranda gerilla yeni bir iktidar sürecine de başlatılmış oluyordu. Gizli yollarla usulenden ve gece hareketlerinden başlayarak böyle bir etkinlik ve denetim olayı, yavaş yavaş ödev olarak gelişti. Bu işi köydü, etki alanını genişletti, usulensimini, coğrafya ve toplum üzerinde denetimini geliştirdi, bunları gerçekleştirdiği oranda kendini bir iktidar güçü haline getirdi ve yeni bir iktidarı temsil etti. Bu gelişme bugün çok önemli bir noktaya ulaşmış bulunmaktadır. Tam bir örgütülüğü kavuşturulmuş olmasa da, PKK'nin yönettiği gerillanın halk üzerindeki etkisi çok yüksek bir düzeydedir. Kursal alanda gerillanın usulensimi ve denetimi oldukça gelişmiştir. Artık Çınilerin kızıl bölgeler değildi türden gerillanın usulensimini geliştirdiği ve tamamen denetlediği bölgeler ortaya çıkmıştır. Bu denetimi genişletme ve güçlendirme, yani kurtarılms bölgelere ulaşma sorunu kendini gündemleştirmiştir. Gerillanın bunu yaratmak teması anlaşılan kendi çalışmasına bağlıdır, artık TC'nin engelleyici fonksiyonu fazla kalmamıştır. Gerilla, kendini büyütebildiği ve örgütleyebildiği, yine halkı örgütleyebildiği oranda, kurtardığı ve denetimini geliştirdiği bölgeleri yaratacak, yani kendi iktidarı kurabilecektir.

Geçmişte, stratejik savunma döneminde sömürgeci düşmanı yıpratma, gerillayı usulenden ve halk içinde etkinliği geliştiren bir faaliyet yürütüyordu. Küçük eylemlerle Türk ordusuna darbeler vurmak, halka yönlü propaganda yapmak, halk içinde küçük ve gizli örgüt çekdikleri kurmak ve gerillayı büyütme bunun için yetersizdi. Fakat artık bunlar yetmiyor. Denge döneminin çalışma ve çarpışma biçimleri farklılıklar arz ediyor. Artık sadece küçük çaplı devrimci devrimci geliştirmeye yetmiyor, dümana küçük darbeler vuran değil, ona ciddi darbeler vuran ve hareketini sınırlandıran çarpışmalar gerekiyor. Halka sadece propaganda yapıp gizli örgütlenmeler yaratmak yetmiyor, mücadelenin geliştirdiği alanlarda halkın mücadeleyi yaşamını tamamen düzenleyen iktidar organlarını yaratmak gerekiyor. Sadece gerillayı büyütme ve usulendirmek değil, artırımlar kurmak ve alanları sömürgeci orduların koparak kurtarılması bölgeleri veya yarı kurtarılms bölgeleri yaratmak gerekiyor. Denge döneminde gelişme böyle sağlandı. Sömürgecilik adamı, parça parça tasfiye etme ve ulusal-demokratik iktidarı edim alarak kurmak, yaşadığımız ve geliştireceğimiz çalışma oluyor. Küçük çaplı darbelerden başlayarak bu tür gelişmeye giderek büyütme, ordulaşma, savası ve halk örgütlenmesini bu tarzda geliştirmek ilzeyeceğimiz yoldur. Bu tür gelişmeler yaratılacak denge dönemi ilerleteceği, kendimizi güçlendirip düşmanı zayıflatılacak ve dengeyi kendi lehimize bozacağız.

Şimdi yoğun olarak sömürgeci

egemenliği tasfiye etme ve ulusal devrimci iktidarın geliştirme sorunu üzerinde düşünmemiz gerekiyor. Öyle ki, her sömürgeci kuruma daha kolay nasil tasfiye edeceğimiz ve kendi iktidar organlarımızı nasıl geliştireceğiz konusunda açık fikir ve planlarımız olmalıdır. En önce nerede ve nasıl bir iktidar geliştirebiliriz? Bunun alanını giderek nasıl genişletebiliriz ve kurtarılma düzeyini nasıl sağlamlaştırabiliriz? Biz, gizli yeraltı üslerin den başladık yani açık üslere, oradan açık gerilla üslerine ulaştık. Gerilla üslerinden kızıl bölgelere, yani yarı kurtarılmış bölgelere ve giderek tam kurtarılmış bölgelere doğru gidiyoruz. Bu bölgeleri küçük parçalar halinde yaratmak ve giderek genişletmek biçiminde bir yol izliyoruz. İktidarımız böyle gelişiyor. Gerillayı buna göre ordulaştırıyoruz. İktidar gerilla yaratıyor ve koruyor. Halkın ekonomik, sosyal ve siyasal yaşamına buna göre örgütüyoruz. Kuşkusuz PKK bu gelişmelerini ana yönlendircisidir. Ancak ulusal kurtuluşun yana olan ve mücadele cephesi içinde bulunan her türlü parti bu iktidar olayına katılabilir. Halk yönetim organlarının halk tarafından seçilmesi ilk olarak esas alacağımız husustur. Dünyada örneği bulunmayan seçim sistemleri geliştirebiliriz. Seçime kişilerin katılması ve tek tek bireylerin seçilmesi, hem doğru bir seçim yapabilmek, yani halk edenleri seçebilmek ve hem de geri alabilmek için en uygun tarzdır.

Önümüzde TC'nin yerel seçimleri var. PKK, demokratik olması durumunda seçimlere katılacağını ve böyle olmaması durumunda TC'nin seçimlerine karşı tavır alarak kendi seçimini yapacağını açıklamış bulunuyor. Bu süreç halkın yönetim organlarını seçmek ve özellikle gerillanın denetiminde olan bölgelerde halk iktidarını geliştirmek açısından çok önemlidir. TC'nin seçimlerine katılması bu biçimde köy, ilçe ve il düzeyinde yurtsever güçlerden oluşan halkın yönetim meclisleri seçilebilir. Böyle olmasa bile PKK kendi seçimiyse yerel düzeyde (köy, kasaba ve şehir düzeyinde) halk meclislerini oluşturmak durumundadır. Arkt ulusal-demokratik iktidarın yerel yönetimleri olacak halk meclislerini oluşturmak gerekiyor. Halk iktidarının gelişimi esasta böyle başlayacaktır ve bu konuda geç bile kalınmıştır. Yerel halk meclisleriyle birlikte veya hemen sonra yerel meclislerimizi seçebiliriz. Zaten halihazırda eyalet yönetimlerimiz vardır. Bunları bir meclis düzeyine kavuşturmak, gerillayı bu meclislerle ilişkilendirmek ve eyaleti ilişkin yasama ve yürütme işlevini yerine getirmesi için bu meclisleri çalıştırmak yapacağımız ivedi görev olmaktadır. Böylece eyalet düzeyinde ulusal-demokratik iktidarımız belli bir yapılanmaya kavuşmuş olur. Eyalet yönetimlerinin kurtarılmış, yarı kurtarılmış, karışık ve bütçe bölgelei olabilir. Her bölgeye göre uygun planlama biçimleri geliştirecek ve bunları planlayarak uygulaymaya koyabiliriz. Daha sonra bunların bir ulusal mecliste birleştirilmesi gündeme gelir. Ulusal meclis oluşturulması sabırlı olmak ve Kürdistan'ın değişik bölgeleri kapasmasına dikkat etmek önem taşıyor.

PKK'nin 16 halk iktidarını Kürdistan'da böyle bir meclis yönetim oluşum çalışması yoğun olarak yürütmek ve bu önemi gelişme sağlayacaktır. Bu çalışma, özellikle yerel düzeydeki halk meclislerinin oluşumuna başlayıp eyalet ve ulusal düzey biçiminde gelecektir. Özellikle sömürgecilğin devrimci savaşıla tasfiye edildiği ve halk iktidarının parça parça kurulduğu durumlarda gelişmenin böyle olması ve halk iktidarının yerel düzeyden oluşmaya başla-

ması zorunludur. Ulusal düzeyden başlamak gerektiği değildir ve bunu zorlamamak gerekir. Savaşsız çözümler gelişseydi iktidarlaşma böyle olurdu. Fakat halk savaşıyla iktidarı almak, parçadan parçaya bütüne geçmeye gerektirir. Bir de iktidarı bu tarzda ele geçirmek uzun bir süreçtir, ki-sa bir süreç olarak baktığımızda gerek. Buğün halkın savaşının gelişimi-ne bağlı olarak bu iktidarlaşma da gerçekleşecektir. Bu da kısa sürede ve alacalece olacak bir şey değildir. Önemli olan fırsatları ve olanakları iyi değerlendirmek, gelişmenin hakkını tam vermek ve özellikle yerel ve eyaletler düzeyinde halk iktidarının inşasını geliştirmek. Devrimci mücadelelerin yükünü esas olarak bu gelişme-ler omuzlayacaktır. Ancak mücadelede sağlığı ve etkisiz bir gelişme tutarlı-beliğin için ulusal düzeyde yönetim organlarının inşası da elbette zorunludur.

Bazıları sorunun alacalece çözümünü ve özellikle savaşın durmasını istiyorlar. Bunun için de, TC'den çok PKK'ye baskı yapmaya çalışıyorlar. Kuşkusuz bölgeleri küçük mülk sahipleri ve varlıklı kesimler ve mal varlıklarını kaybetmek istemiyorlar. Savaşın görüldüğü zararın azalması ve kazançlarının artmasını istiyorlar. Elbette biz de, ille de savaş istemiyoruz. Ancak devrimin derinliğine gelişmesinden de vazgeçemeyiz. Acil çözüm ve barış çabaları, gerçekle devrimin derinleşmesini önlemek isteyen çabalar. Sömürgecilik varlığını sürdürmek ve savaşı dayatmak istedikçe ona karşı devrimci savaşı derinleştirerek geliştirmek ve uzadıkça bu savaşı daha da büyütüp yaymak devrimi derinleştirir ve köklü kılar. Bu da eskiyi daha köklü yıkmak ve çok daha fazla gelişme sağlamak demektir. Kuşkusuz emekçi halkın çıkarına olan da budur. Özellikle Kürdistan halkının böyle köklü gelişmeye çok büyük ihtiyacı vardır. Eskiyi yıkarken devrimci gelişmeyi açık tutmak ve bu temelde devrimi derinleştirmek PKK'nin önemli bir yaklaşımıdır ve bunu sürdürmeye devam edecektir.

PKK'nin sömürgeci kurumları tasfiye ederek geliştirmek olduğu devrimci ulusal iktidar sürecinden, legal düzeyde çalışan ulusal-demokratik güçlerin zorlanmakta oldukları gözle-yir. Aslında mücadelelerin şiddetlenmesi onların alanını biraz daraltıyor ama gelişmelerde doğru yaklaşımları daha fazla zorlanmamaları gerekir-di. Mevcut gelişmelerden yararlanarak, esasta sömürgecilğin etkisinden kopamamaları, ulusal-demokratik siyasete tam sahip olamamaları ve arada yalpalamaları ileri geliyor. Halk kitleleri bunların bu durumunu iyi görmeli ve onların yanlışlarına düşmemelidir. Bu güçler de, eğer ulusal-demokratik güç olmak istiyorlarsa, siyasatlerini gözden geçirip mevcut gelişmeleri ilerletmek bir ko-numa kavuşturmalıdır.

Aslında bununla bağlantılı olan di-ğeri bir husus da, Kürdistan ulusal birlik cephesi ve ulusal meclis oluş-turma çalışmalarıdır. Bu güçler de, Kürdistan'da böyle tarihî gelişmelerin yaşıyandığı ve sömürgeci TC'nin bu gelişmeleri durdurmak için açığı kati-amları dayattığı bir ortamda, Kürdistan ulusal güçlerinin bir cephe ve meclis oluşturulması ciddi bir ek-sikisiktir. PKK'nin bütün çabalarına rağmen, etkili bir cephe çalışması hala ortaya çıkılamamıştır. PKK'nin, hangi siyasal eğilimde olursa ol-sun bütün ulusal güçleri birleştireme-yi ve çok partili bir siyasal yapılanma oluşturma çalışması ve isteği, diğer güçler tarafından gerekli karşılığı bul-mamaktadır. Açıkça görüldüğü ki, Ku-zey-Batı Kürdistan'ın diğer grup ve

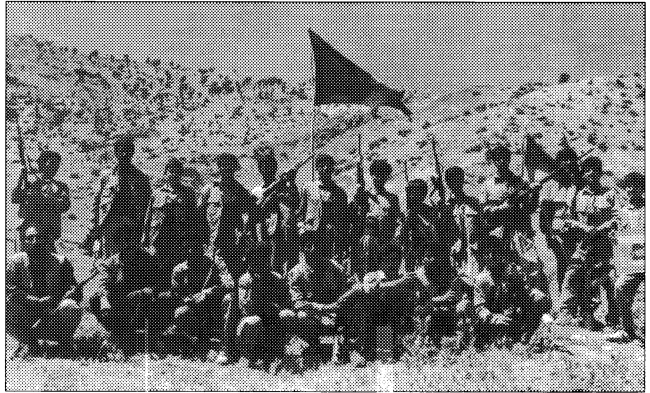
partileri ulusal cephe ve meclis oluş-turma yönündeki tarihi görevlerini tam olarak yerine getiremiyorlar. Düşünce böyle bir eğilim taşıyorlar ama, pratikte gereken çabaları harca-mıyorlar. Bunun sonucu bir durum ol-madığını belirtmek bile gereksizdir. Birkaç yüzbin kişilik halk toplulukları-nın bile ulusal meclis ve iktidar oluş-turdıkları bir tarihsel dönemde ve Kürdistan'da büyük bir ulusal uyanış-ın var olduğu bir ortamda, Kürt ulu-su gibi büyük bir toplumun ulusal güçle-rinin, sömürgeci durumdurdaya yö-nelik gerilla mücadelesini savunama-sı ve ulusal kurtuluş savaşında birlik oluşturulması anlaşılır bir şey değildir. Açık ki bu durumu hızla aş-

dağılılmakta olduğunu gösterir. Bir devrimle karşı karşıya olan, yıkılma-nın eşgide bulunan devletler böyle çirliçpıç meydanlar çıkarır. Güçlü ve sağlam devletler, varlığını en az gö-rünerek toplumu yönetmesini bilen devletlerdir. TC devletinin mevcut gör-üntüsü, her yönüyle onun yıkılmakta olduğunu deliştir. TC'nin bugün Kürdistan'daki varlığı, tamamen ulusal kurtuluş hareketinin örgütlenme düzeyine bağlı bulunuyor. Yani eğer askeri düzeyde bile olsa egemenliği varsa, bu bizim varlığımızdır. TC devleti Kürdistan'da toplumsal işlevini ve toplum içindeki yerini artık tamamen kaybetmiştir, hükümlü ta-manlamıştır. Bundan sonraki varlığı, gerillanın ve halkın örgütlenmesi oranına bağlı olacaktır. Gerilla ve halk az örgütlenirse devlet çok var olacaktır, gerilla ve halk çok örgütlenirse TC devleti azaltı tükenecektir.

Kürdistan'daki durumu böyle olan TC'nin bugün ayakta kalmasını sağ-layan en önemli etkenler, Türkiye so-

luculuk adına yapılan yalnızca kö-tümser bir sızılama oluyor.

TC'nin ayakta kalmasında dış desteğin rolü sanıldığından da fazla-dır. Bu gerçek, özellikle son yıllarda iyice açığa çıkmış bulunuyor. ABD ve Almanya başla olmak üzere emperyalist devletler, TC'yi yoğun olarak destekliyorlar ve adeta bir silah ve cephanede deposu haline getirerek PKK'ye karşı savaşmaya yönetiyorlar. Özellikle Almanya, TC'yi PKK'ye karşı savaşa yönlendirmekte ve adeta zorlamakta çalışıyor. Bu güçler açıkça savaşı kışkırtıyor yapıyorlar. TC'yi, PKK'ye karşı savaşarak kendilerine daha çok muhtaç ve bağlı hale getiriyorlar. Günümüz TC yönelerleri, bunu gördükçe artık daha kördürler. Bu dünyada eski eski ya-pıların sürdürmeyeceklerini ve Kürtenli eskiyi egemenlik altında tutamayacaklarını, yürüttükleri sava-şın sadece kendilerinin sorunu geç-receğini anlayamayacak kadar beyin-sizdirler. Neredeyse kendilerini dün-



mak ve ulusal kurtuluş gibi tarihi görev karşısında gereken rolü oynamak gerekiyor. Kürdistan'ın bütün grup ve partilerini, mevcut durumu yeniden değerlendirmeye, ulusal cephe ve meclis konusunda pratik görevlerini tam sahip kılmaya ve bu doğrultuda çaba harcamaya davet ediyoruz.

Özel savaş yönetimi dağılmayı durduramıyor

Devlet nedir? Bakanca görmesini bilen herkes, bugün TC'ye dışardan baktığında bu sorunun en kapsamlı ve gerçekçi cevabını verebilir. Bir devlet olarak Türkiye Cumhuriyeti, bugün çirliçpıç meydanlardır. Hiçbir yanını örmeyi ve görüldüğü kadarıyla artık örmeye gerek de duymuyor. Toplumdan doğan ve giderek toplumdan kopan devlet, onun üzerinde nasıl yer alır? Bir toplum için devlet ne kadar gerekli, ne kadar gereksizdir; ne kadar yararlı, ne kadar zararlıdır? Çeşitli toplumsal kesimler, sınıflar görüşleri ve görüldüğü kadarıyla artık örmeye gerek de duymuyor. Toplumdan doğan ve giderek toplumdan kopan devlet, onun üzerinde nasıl yer alır? Bir toplum için devlet ne kadar gerekli, ne kadar gereksizdir; ne kadar yararlı, ne kadar zararlıdır? Çeşitli toplumsal kesimler, sınıflar görüşleri ve görüldüğü kadarıyla artık örmeye gerek de duymuyor. Toplumdan doğan ve giderek toplumdan kopan devlet, onun üzerinde nasıl yer alır? Bir toplum için devlet ne kadar gerekli, ne kadar gereksizdir; ne kadar yararlı, ne kadar zararlıdır? Çeşitli toplumsal kesimler, sınıflar görüşleri ve görüldüğü kadarıyla artık örmeye gerek de duymuyor.

Bir devletin bütün gerçek yapıyla çirliçpıç olarak çökmesi, onun güçlü ve sağlam olduğunu değil, zayıf ve

lu ve halkının durumu ile dış destek-ler. Bir siyasal egemenlik ne kadar çürüme çürüşün onun yıkan olmasa yıkılmaz ve yıkılmıyor da. Bugün TC'yi yıkılmaktan alıkoyan şey, onu yıkacak güçlerin olmaması oluyor. Yoksa TC devleti kendi güçleriyle ayakta durabilecek bir konumu ka-ybetmiş bulunuyor. Özellikle son üç-dört yıldır durum tamamen böyledir. Bu durum, Türkiye halkının ne denli köleleştirilmiş ve gücün düşürüldüğü olduğunu gösteriyor. Üzerindeki bir cesedini kaldırıp atamayacak ve cesette birlikte yaşayacak bir hale getirilmiş olduğunu ifade ediyor. Yani zamanda Türkiye solution ne olup olmadığını da çok iyi ortaya koyuyor. Denilebilir ki, günümüzde TC'nin mevcut yapıyla ayakta kalmasını sağlayan en önemli şey, onu yıkacak bir sol ve demokratik hareketin bulunmamasıdır. Gerçek durum budur, gerisi falı saltatadır. Bugün Türkiye solution en devrimci olduğunu söyleyenler bile barışın çok ediyorlar. Halkın solcular, sosyalistler, emperyalist savaşa karşı barış savunurlar. Bugünkü savaş işi, devrim ile karşı-devrim cepheleleri arasında süren bir savaştır. TC'nin yürüttüğü faşist-sömürgeci kırı savaştan, PKK dört dörtük bir devrimci savaş, bir halk savaşı, hem de adı bile kırık edilen bir halkın ulusal kurtuluş savaşını yürütüyor. Bugün genel planda "savaş dursun" demek, bir anlamda "devrim dursun" demekle eş anlamlıdır. Olan şu: Türkiye'de faşizme karşı savaşa-mayanlar, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşından yana olma yürekliliğini de gösteremiyorlar. Daha da ilerleyerek "savaş dursun, barış olsun" çig-zine varıyorlar. Bu slogan da eyleme geçmeyip sadece söz olarak kalınca,

yadaki sınırları koruma beklisi haline getirecektir. Halkın bu bir çevirene baksalar, hiç kimsenin kendileri gibi olmadıkları rahatlıkla görülebilir. Örneğin, bir Rusya, eski sömürgele-yi şimdi bir toplum halinde yaşa-yabiliyor. İngilizler, eski sömürgele-yi ile "İngiliz Milletler Topluluğu" adı altında birlikte bulunabiliyorlar. Bir de Türkiye'nin eski sömürgeleleri, ken-dinden ayrılan ülkeleri TC'nin ilişki-lerine bakalım. Hepsiyi ayakta tutma-yı, hiçbirisi ciddi ve güvne dayalı bir ilişki yoktur. Neden? Tarih egemenliği güçlü bir yayılmacı ruh ve diktatör öz taşıdığı, demokrasiyi ve paylaşmayı asla kabullenemeyi için bu böyledir. Bu gerçek şimdi kendisi-ni Kürdistan'a yönelik yaklaşımında göstermektedir. Eger ABD'nin gücü TC'de olsa dünyayı bir günde yulmak isteyeceğinden asla kuşku duyma-mak gerekir. Bugün dünyadaki sınırların değmezliğini bekçisi olarak çalışması, sadece güçsüz olması ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında başarısız kalması nede-niyle.

Bugün bu konuda olan TC devleti, Mart 1994'e kadar PKK'yi bireceğini ilan etmiş bulunuyor. Tansu Çiller bunu "ya bitecek, ya bitecek" diye ifade ediyor. Bu program, 1993 baharından uzun bir operasyonla ya-ratılan Tansu Çiller hükümetinin programı, bu hükümetle oluşturulan özel savaş planı oluyor. Tansu Çiller, kendi geleceğini bu özel savaş planı-nın durumuna bütünüyle bağlamış görünüyör. "Mar'a kadar PKK'nin bi-tirilmesi" planının içeriği, esas olarak gerillanın sınırlarından çıkmasını ön-üyor. Gerillayı sınırlarından çık-mayı, işi askeri bakımdan kendilerini zorla-yamaz hale getirmek ve böylece tes-

PKK 16. mücadele yılında tam zafer yürüyüşüyle ..

Baştarifi 30. sayfa

halk yönetimi organlarını tesis etmek artık güncel görev durumundadır ve bunların çalışmalarını sürmektedir. Bunlarla birlikte ulusal birlik cephesini ve ulusal meclisi yaratma çalışmalarını da gerçekleştirme ve PKK, Kürdistan'ın bütün ulusal güçlerini bu tür organlarla birleştirmek için büyük bir sabır göstermekte ve yoğun çaba harcamaktadır. PKK'nın bütün ulusal güçleri birleşmekte, demokratik ve çok partili bir ulusal yönetim geliştirme konusunda gösterdiği bu büyük sabır, dikkat ve çaba, bu tür güçler tarafından yanlış değerlendirilmemelidir, bu durum bir muhtıfak olarak ele alınmamalı, böyle bir yanlışlığı düzeltmek ve bu tür çalışmaların çok fazla sürece yayılmasını gerektiren yanlış değerlendirilmelidir.

Bellirtilmiş bu temel görevleri başarmak, elbette savaşta doğru yaklaşım ve özel savaş her alanda boşa çıkararak taktikler geliştirip uygulamakla olur. Yani yakında savaşın biteceği beklentisiyle değil, tam askeri zafer çizgisinde işleri yürütmek gerekir. Geçen atışkesi girişiminin çeşitli çevreler üzerinde bu tür etkisinin olduğu gözlenmektedir. Savaş yürütme haz hale gelen özel savaş yönetimi, el altından "PKK'nin atışkesi yapmak istediği" gibi asılsız haberler yayılmaktadır. Çeşitli humanist ve demokratik çevreler atışkesi yapılması için sürekli çağrılar yapmaktadır. Ancak bunlar sadece söz ve dilektir, başka bir geçerliliği yoktur. Bu tür sözlerden, gerçekmiş gibi etkilenmek ve hemen olacağını beklenti işi girmek gerekir. Savaşın kendisi hata ve yetersizlikleri üzerinde bu tür yanlışlıkların etkisinin olduğu da görülmektedir. Yani hata ve eksikliklerin bir kaynağı da bu oluyordu. Yine bu durum, halkı bir beklenti içine sokarak, mücadeleye daha aktif katılmalarını, yaşamını devrimci savaşta göre düzenlemekten uzak kalmaya, durumu idare ederek savaşın bitişini beklemeye yoneltiyordu. Bunlar doğru değildir ve hiç kimse kendini böyle avutmamalıdır. Yurtsever halkımız bu tür şeylere itibar etmemeli ve zaman geçirmen savaş içinde yaşayacak şekilde kendini mücadeleye katmalıdır. Zaten yaşayabilmeyin tek olanı da artık savaşmaktır. Günümüzde savaşın yaşanamaz, savaşmayan arada ezilip gitmektedir.

Yaşanan savaşın erken bitmesi, istenen ama en zayıf olanı olasıdır. Çünkü, laf anlamaz bir düşmanla savaşılmaktadır. İşte "Kürtlülüğüne övünün" den öteye bir şey söyleyememektedir. Bu da PKK'ye karış olmasını işi veren bir pnm olmaktadır. Eğer PKK'yı ezemeyi başarılarsa, o zaman "Kürdüm" diyene ne yapacaklarını, geçmişten çok iyi biliyoruz. Yine günümüz dünyası öyle fazla sorun çözümlenecek bir dünya değildir. Bu dünyada ancak kendini güç haline getirenler yaşayabilirsin. Bu nedenle, savaşta doğru yaklaşmak ve ordulaşmayı esas almak bizim için hayatı bir olaydır. Belki de savaşın olmaz ya sürüp gider, belki de mevcut düşmanın çok uzun sürer. TC'nin diğ her halklara karşı düşmanlığı yüz yıldır sürüp gitmektedir. Zaten PKK de, tam zafer çizgisinde ortaya çıkan ve bugün de aynı çizgide yürüyen bir harekettir. PKK, Manifesto'sunda

boşuna "üç yüz yıl süren Medlerin halk olma ve yurt tutma savaşından söz etmemişti". Şimdiki durumu da biraz öyle görmüş ve kendisinin çağdaş bir Med hareketi başlattığını ilan etmiştir. Bir savaşta böyle yaklaşır ve tam zafer çizgisinde yürütürsün, bu durumda hem barışa her zaman hazır olursun ve hem de düşmanı buna daha çok zorlar.

Kuşkusuz savaşta böyle ele almak ve özellikle özel savaşın imha saldırılarını boşa çıkarmak, halkı savaşçı şekilde örgütleme ve her özel savaş yöntemine yerinde karşı taktik geliştirme gerektirir. Düşmanın halkı göstermesi, yakıp yıkarak ve katlederek bunu gelişmeye çalışması bizim için önemlidir. Halka sadece "göçmen, vatani terk etmeyin" demek yetmez, halkı koruyup savunmak ve kendini yaşatacak bir konuma ulaştırma gerekir. Göçü engelleyecek daha etkili tedbirler geliştirilmelidir. Yine kıra ve kente özel ordular birlikleri salacaklarını söylüyorlar. Kırdı bu tür birlikler izlenerek pusuya düşürülebilir veya kısırlılabılır. Kente bunları etkisiz kılmak ve boşa çıkarmak bir örgütlülüğü simdiden geliştirmek önemlidir. Halkı terörle sindirmeye çalışıyorlar. Halk örgütlenerek ve değişik örgütlenmeler geliştirilerek bunlar hareket edemez hale getirilebilir.

Bu konuda son Lice katliamı var ve bunun iyice idarelenmesi gerektiriyor. 1992 başında Kürdistan'daki birçok kasaba silahlı halk ayaklanması düzenleyecek duruma geçmişti. Böyle bir kasabaya yeterli bir gerilla gücü girse ve önceden de halk biraz hazırlanmış olsa, oradaki devlet güçleri rahatlıkla teslim alınabilir ve kasaba gülercelede tutulabilir. Belki düşmanın kasabaları yıkmak katlederek, fakat bu çok büyük bir direniş olur ve önemli siyasi askeri gelişmelere yol açardı. Yine bir, iki derken hespine karşı aynı şeyi yapamazdı. Ancak bu böyle bir hareket işine giremezdi. Düşman, bu tür kasabaları, böyle bir konum kazandıktan, tek tek vurdu ve gelişen potansiyeli, önemli bir direniş gerçekleştirmeden dağıtmaya çalıştı. Cizre ve Şirnak'tan

nilyedir.

Bu nedenle devletin kiş sürecinde yapabileceği tek bir şey varsa o da, her zamankinden daha fazla askeri şiddettir. Düşman büyük bir yıkım savaşına hazırlanıyor. Böyle bir hazırlık temelinde bu savaşın esas olarak barbarda başlatılmasına şiddetle ihtiyaç duyuyor. Son olarak bütün yasal boşlukları doldurmayı amaçlayan Terörle Mücadele Yasası böyle bir hazırlığın parçası olarak çıkarılıyor. Yine cezaevlerinde baskıların yoğunlaştırılması, davaların hızlandırılıp idam cezaları verilmesi, demokratik basın ve diğer kurumların faaliyetlerinin çeşitli yollarla engellenmeye çalışılması yine bu döneme denk getiriliyor. Ayrıca askerlikle yaş sınırı indiriliyor, asker kaçaklarının askere alınması için tedbirler geliştiriliyor. Başbakan Çiller'in, "Şimdiye kadar söylenip de yapılmayan ne varsa hespiyi yapacağız" sözlerinin diğ getirildiği açıklamasından yavaş savaşa hazırlik yapıldığını anlamak gerektir. DEP'in adının "PKK" olarak alınmasını da dar anlamıyla değerlendirmek gerektir. Rejimle aynı paralele olmayan her şey PKK sayılıyor ve imha veya taşıyıcı hedefleri kapsama alınıyor.

Kısacası bütün alanlarda Kürdistan halkına ve öncü güçü PKK'ye karşı savaş seferberliği hızlandırılıyor. "Ya bitecek, ya bitecek" sözleri, TC açısından bir ölüm kalm savaş anlamına geliyor. Özel ordular dedikleri ölüm timleri bunun için örgütleniyor. Bunlarla Kürdistan halkına ölüm sağlamlık hedefleniyor. Kürdistan halkı kazanmaya değil, tersine katledilerek sindirilmeye çalışılıyor. Çünkü gerillanın kolay kolay yok edilemeyeceği kesinleşiyor. Bu nedenle amaçlanan, katledilmiş ya da en azından sindirilmiş bir kitle tabanlı PKK ortaya çıkarmaktır. Bununla birlikte çok çeşitli biçimlerde komplo ve provokasyonlarla fırsatını bulup PKK'nın ileri kadrolarına yönelik kan kaybına yol açmak da düşmanın kiş hedefleri arasındadır.

Yine Mart yerel seçimleri var ki,

başlayan bu katliam girişimleri en son Lice'ye ulaştı. Ve devam ediyor. Çok açık ki, kasabalara yönelik daha etkin silahlı eylemler düzenlemeye, düşmanın katliam girişimlerini önlemeyi. Yine dışardan birkaç roket vurup adeta taciz etmiş açarak çekilip gitmek, düşmanın halka daha fazla saldırmasına yol açıyor. Bu tür düşman katliamları, mevcut gelişen potansiyeli dağıttığı gibi, bir de korku ve imha yaratıyor. Yani daha zararlı sonuçlar ortaya çıkarıyor. Lice ve devam eden benzer düşman saldırılarının iyice incelenmesi ve bunlara karşı devinimi geliştirme ve tedbirler oluşturmamız gerektiriyor.

Lice, PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihi açısından özgül önem taşıyor. 1974 yılında meydana gelen Lice depremi, PKK gruplaşmasını gelişmesine kamlayıcı bir rol oynamıştır. Küçük bir depremde ortaya çıkan büyük hasar, yine devletin depreme yaklaşımı, hem sömürgeciliği görmeye ve hem de buna karşı çıkma bilincini oluşturmada et-

kili olmuştur. Bu olay, PKK grubunun daha fazla Kürdistan'a yönelmesi ve devrimci çalışmaya daha sıkı sarılması gibi bir sonuç vermiştir. İşte o yönelim bugünkü gelişmelerin yaratıcısı oldu. Şimdi düşmanın vahşi katliamına da benzer tarzda yaklaşmalıdır. Bu katliam olayını da, tam zafer yürüyüşünde başlatılmasını bir vesilesi yapmalıyız. Düşman boşuna sevinmesin, nasıl ki depreme karşı başlangıçta, katliama karşı başlatılacağına tam zafer yürüyüşü de başlamış ve özgür Kürdistan'ı yaratacaktır.

Bütün bunlar temelinde diyorum ki, PKK'nın 16. mücadele yılına tam zafer yürüyüşünün en güçlü hamlesi haline getirilmelidir. Bu yolda en güçlü ve en kalıcı zafer yürüyüşünü gerçekleştirelim. Bütün düştür Kürdistan insanları el ele vererek, taşıt TC'yi adım adım Kürdistan'dan kovmayı ve ulusal devrimci iktidarımsı parça parça kurmayı gerçekleştirelim!

Ne mutlu Başbakan Apo önderliğinde PKK öncülüğünde birleşen ve özgürlük, eşitlik, kardeşlik ve adalet için savaşan Kürdistan halkına!

Kürdistan'da yeniden doğuşun yıldönümünde...

Baştarifi 3. sayfa

kiyorsa onu yapmaktır. Yine bunun bir gereği olarak, yapılan ve daha da yapılması olası olan her türlü saldırıya karşı hazır olunmalı, asla geri adım atılmamalıdır. Büyük Bonn yürüyüşü, Fransa'daki yayın protesto eylemleri son olmasın; benzer daha büyük eylemler için her yurtsever her zaman hazır olsun!

Bahar Newroz'dur, halkımız için yeniden doğuştur

Abdullah ÖCALAN yoldaş. "Bu kiş bizim için çok ki kıstır... Kazanmamız için hiçbir neden yoktur" diyerek, düşman için hayati bir önemde olan bahara kadarki süreci nasıl kazanacağımızı birçok yönüyle perspektifler sunar ortaya koyuyor.

PKK'nin önderlik ettiği devrim cephesinin her yönüyle kazanmak için avantajlı olduğu bu süreçte düşman, Kürdistan devriminin kısa sürede gerçekleşmesini işi tüm gücüyle yüklenmektedir. Bütün hazırlıklarını buna göre yürütüyor, düzenlemelerini buna göre yapıyor. Aslında düşman karşıtlığını bildiği bir Kürdistan'ı adeta yeniden kazanmaya çalışıyor. Nitekim sömürgeciliği temsil eden hemen hiçbir kurum rolünü oynamaya imkanı bulmuyor. Örneğin son dönemlere kadar hep ekonomi yatırımları teşvik etmeye çalışan sömürgeci rejim yetkilileri, şimdi ise bu yatırımların durdurulmasını istiyorlar. Devlet tarafından kendilerinin deyimliyle "Güneydoğu ya götürülen bütün hizmetlerden PKK yararlanıyor". Kürdistan'ı bir çeşit ambargo konumunda tuttu. Bu da PKK önderliğinde ulusal kurtuluşu ötenenin sömürgeci otoriteyi tümün işlevsiz duruma getirdiğini açıkça ortaya koyuyor. Sömürgecilerin son günlerde değişmeyen söylemleri "PKK'nin kökü kazınacak" şeklinde telaffuz ediliyor yaşanan gelişme durumu nede-

bu, TC sömürgeciliği açısından tam bir prestij ya da sınav sorunudur. Rejim şimdiden "seçim sendromu"na yakalanmıştır. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz, "Ordu kiş uykusuna yatmamalı. Yoksa seçimler tehlikeye girer" şeklinde kaygılarını diğ getirirken, geleceği daha iyi gören DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit, "Ülkemizi bölünmelere karşı karşıyoruz. Seçimler bir yıl ertelenen" açıklamasında bulundu. Yine aynı açıklamasında, "Diğ güçler seçimi sonuçlarını Güneydoğu bağlamında referandum gibi değerlendirmeye kalkar" sözlerini sarfeden Ecevit, aslında PKK'nin Kürdistan'daki egemenlik düzeyinden emin olduğunu yansıtır. Nitekim seçimlerin yapılması durumunda bütün sömürgeci partilerin ittifak yapmasından bahsediliyor. Bu da PKK'nin taraf olarak görülmeye anlamına geliyor.

Öte yandan sömürgeci basın-yayın kurumları da özel savaşın bu planına göre işley görüşüyor. Her günkü haberlerde "onlarca teröristin öldürüldü" propagandası yapılıyor. Buna sahipleri bile inmadıkları sonra hiç kimse inanmaz. Mücadelemizin hem askeri ve hem de siyasi olarak gelişme durumu devam ediyor. Bununla birlikte düşmanın alda bütün saldırılarına ve her türlü oyunlarına karşı sağlam tedbirler alınıyor. Bu süreçte başlatılan bütün hazırlıklar da düşmanın özel savaş planını aşan ve kesin kazanmayı esas alan bir tempo ve kapasitede yürütülüyor. 1993 yılının birikimleri ve dersleri oldukça öğretici ve kazandırıcı niteliklere sahiptir.

Önümüzdeki bahar büyük gelişmelere sahne olacaktır. Halkımızın, yeniden doğuş anlamına gelen baharı yeni müjdelere karışılması mümkündür.

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, soyadı:

Adres:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

V.i.S.d.P.

Ayşe Engizek
Vogelsanger Str. 286
50825 Köln

Yazışma adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası

Kreissparkasse Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

5,00

A\$

Avusturya

30,00

s.

Belçika

90,00

fr.

Danimarka

16,00

dkr

Fransa

14,00

frf

Hollanda

4,50

fl.

İngiltere

2,00

£

İsviçre

16,00

skr

İsviçre

4,00

sfr

Norveç

16,00

nkr

Not: Bu fişi doldurarak ödeme matbuası ile birlikte yurtdışındaki yazışma adresine postayınız.

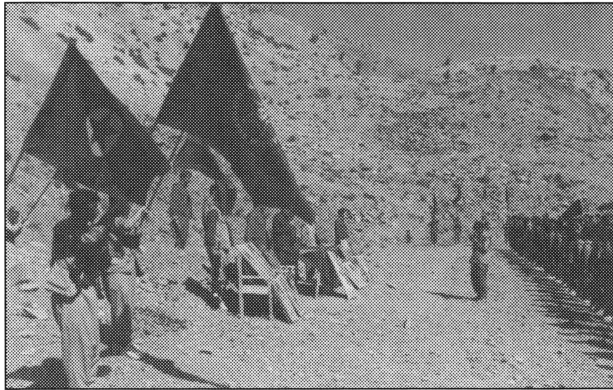
PKK 16. mücadele yılında tam zafer yürüyüşüyle ilerliyor

Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin öncüsü PKK'nın resmen kuruluşunun 15. yıldönümü, 16. devrim yılına girişim tüm yurtsever halkımıza, sosyal ve iletici insanlığa kutlu olsun!

Yirmi yıllık PKK tarihinin ve 15. devrim yılının Kürdistan'da yol açtığı köklü değişiklikleri, bu temelde ortaya çıkan ulusal, sosyal, siyasi ve askeri gelişmeleri herkes görüyor. 16. devrim yılına girerken, bu değişim ve gelişmeler zirvede yaşanıyor. Faşist-sömürgeci rejim ve onun özel savaş yönetimi, bütün gücünü harcamasına, iç ve dış bütün dayanaklarını harekete geçirmesine rağmen, bu görkemli devrimci gelişmeleri önleyemediği gibi, Kürdistan'daki Türk sömürgeci egemenliğinin çözümlenmesi ve dağılmasını da durduramıyor. Devrimci siyasi ve askeri gelişmeler günlük hamleler halinde ilerliyor. Sömürgeci egemenliği çözüldüğü, yerine ulusal devrimci otorite ve yeni bir siyasi egemenlik geliyor. Kürdistan'ın her tarafı günlük çarpışmalara sahne oluyor. Özel savaş yönetiminin son açıklamasına göre, 15. Ağustos 1984'ten beri Kürdistan'da dokuz bin civarında silahlı çarpışma meydana gelmiş; 1993 yılının ilk 9 ayında meydana gelen çarpışma sayısı ise, 1992 yılı toplamının üç katı olmuş! Bu dokuz ayın içerisinde de ateşkesle geçtiği dikkate alınırca, içinde bulunduğumuz süreçte nasıl yoğun bir savaşın yaşandığı ve gerilimin ne denli etkin bir hareket yürüttüğü açıkça görülür. PKK'nın 15. yıldönümünün en önemli geçişi budur.

PKK'nın yol açtığı gelişmeleri sıralamamız fazla gereği yoktur; bu gelişmeleri herkes görüyor. PKK, Kürdistan ve Kürt halk gerçeğinin kendisidir; bugün bunu birçok düşman gücü bile kabule kabul ediyor. Başlangıçta bilim ve sosyalizm gerçeğinin kavradığı, yeni bir yaşam umudu olarak PKK kendini yarattı. Bu işkânı onandıkça Kürdistan halkı için bir yaşam umudu oldu ve bu umut onbey yıldır Kürdistan topraklarına saçıldı. Ve bugün Kürdistan gerçeğinin kendisi haline geldi. Kürdistan ve Türkiye'de yaşamın her alanına PKK olayının yon verdiğini, bizzat örgütleyerek veya etici altına alıp zorunlu olarak bu rolü oynadığını bugün herkes kabul ediyor. Sadece Kürdistan ve Türkiye'de değil, 16. mücadele yılına girerken dünyada da en çok tartışılan olgulardan biri olduğu açıkça görülüyor. Dostları da yakından anlamaya çalışırken, emperyalist ve sömürgeci güçler ise "en büyük tehlike" olduğunu söylüyorlar. PKK yoğun olarak tartışılıyor ve herkes tarafından tanımlanmaya çalışılıyor. Halbuki PKK kendini çok kapsamlı bir biçimde açıklaması ve tanıma kavuşmuş. PKK'yi gerçekten anlamak isteyenlere, biraz daha derinleşmek ve Başkan Apo tarafından yapılan tanımlamaları en azından incelemeyi salık veriyor.

"PKK, Kürdistan gerçeğiyle bütünleşmiş, hedef olarak Türk sömürgeçliğini almış, sosyalizme barutlanmış ve belli bir politik tutuma tetliği çekilmiş bir mermaid" diye Genel Sekreter Abdullah Öcalan şöyle ifade ediyor. "Bu çekiş, bir tarihsellege meydan okuyuştur. Sağ ve solu, iletici ve gericiyi ile çağı



ınkara karşı koyuştur. Yine bu çıkış, hakim uluslaşmaya karşı koyuştur, kendi kökeninden ve ruhundan kaçmaya, korkuya, bencillığe, düşüncesizliğe, iddialılığa ve çokça sözünü ettiğimiz idgisizliğe karşı koyuştur. Halen de etkili olan "bizden adam olmaz" tutumuna, yani "konuşamayız, örgütlenemeyiz, yürüremeyiz, savaşamayız, kendimizi olamayız" gibi anlayışların her çeşidine karşı koyuştur. Bu karşı koyuş, arkasında süper devletler olanların bile cesaret edemediği, kendi gerçeğinin üzerine inatla yürümenin, bunun kararında olmanın ve onun cesaretini ve gücünü göstermenin savaşımıdır. Bizim bu işe el atışımız işte bu anlamda geliyor." (Seçme Yazılar Cilt V, sayfa: 349)

Bugünkü duruma ve yaşanan gelişmelere dıktan veya yüzeysel bakıp da işlerin her zaman böyle olduğunu sanmamak gerekiyor. Bugün bazılar, özel savaş gücünün yoğun saldı ve katliamları, baskı ve daha fazla katliam tehditlerini görünce telaşa düşüyorlar, ulusal kurtuluş mücadelesinin daha da gelişmesi konusunda umutsuzluğa kapılıyorlar. Böylelerine, PKK tarihine ve PKK'nın çıkış yaptığı ortama bakmalarını ve mücadelelerinin gelişimini irdelemelirni salık veririz. Halbuki geçmiş yılı, umudun daha az ve zayıf olduğu, düşmanın baskı ve saldırılarının daha fazla, imkanların ise yok denecek kadar sınırlı bulunduğu yıllardı. PKK'nın çıkış yaptığı ortamda inkar ve imha siyasetinin tam bir egemenliği vardı. Kürt ve Kürdistan adını bile doğru dürist kimse telaffuz etmiyordu. Kürdistan'da herkes kendi gerçeğini düşünerek kayıyor, bu gerçeğe ilgidenliği söyleyenlere aslında onun çarpıtımının birer türlü hünerini gösteriyorlardı. İşte böyle bir ortamda doğru bir çıkış yapan PKK, her şeyin aynı yerli yerine koyarak, imkansızlıktan insan yaratarak, her türlü zorluğu yenerek bugünkü geleceğe düzeyine ulaştı. PKK sırtından bu düzeyle gelmeyi bildiğine göre, eğer ilk çıkışına ve kendi tarihine ters düşmezse, geçmiş PKK ve mücadele gerçeğine bağlı kalıncara mücadele edilsen, her türlü sömürgeci saldırının boş çıkıpın zafer yolunda ilerlemem mümkün olduğunu açıkça görülür.

Bunun karşısı olarak bazıların da, bugünkü gelişmelere ve yaratılan olanaklara bakarak, mücadele-

nin çok rahat geliştiğini, olanakların her zaman çok ve hazır olduğunu, her şeyin bundan sonra da rahatlıkla yürüyeceğini sandığı görüyoruz. Böyleleri, kendilerini oldukça rahatlıkla, tembelliğe ve hayalçılığa kapıyorlar. Böylelerine de, gerçeğin böyle olmadığını söylemek ve geçmiş mücadele tarihini irdi özümsemesini salık vermek gerekiyor. Mücadelenin nasıl yokluklar ve zorluk ortamında ve büyük bir emek harcanarak küçük imkanların birleştilmesiyle ve binlerce kan ve kan verilmesiyle geliştirildiğini göstermek gerekiyor. Bu, PKK'nın ilk çıkışındaki anlayışı, temizliği korumak ve mücadeleleri karakterini daha da geliştirmek anlamına geliyor.

PKK'nın Kürdistan gerçeği temelinde çıkış yapıldığı, bu temelde bir ulusal kurtuluş mücadelesi yürütüldüğü ve bu mücadelede önemli gelişmeler yarattığı biliniyor. Yani Kürdistan ulusal sorununu çözüme kavuşturmak amacıyla bir ulusal kurtuluş programı ile yola çıkan bir hareket oluyor. Buna bakarak bazıları, PKK'nın salt bir ulusal kurtuluş hareketi olduğunu sanıyorlar, hatta Türkiye'deki bazı sözcü sol çevreler "milliyetçi" olduğunu söylüyorlar. PKK'nın bugün bir ulusal kurtuluş devrimini yürütmekte olduğu gerçeğine bakarak onun salt bir ulusal hareket olduğunu sanmak büyük yanılgı ve eksiklikler. Onda zarar verecek bir milliyetçilik aramak ise düpedüz zovemizdir. Gerçeğin şöyle olduğu çok iyi biliniyor: PKK, bir sosyalist askeri ve hareket olarak doğan ve şekillenen bir güçtür. Sosyalist ideoloji, onu, Kürdistan ulusal sorununa ve ulusal kurtuluş mücadelesine götürmüştür. Yani PKK, ulusal kurtuluşçuluktan sosyalist ideolojile giden bir güç değil, sosyalist ideolojinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine giden bir güçtür. Ne var ki, sosyalizm bir kelime değil, bir politik söylemek değil, onunla neyin anlatıldığı çok önemli olmaktadır. PKK'nın sosyalist anlayışı ve sosyalizme yaklaşımı, onu, Kürdistan ulusal sorununa ve ulusal kurtuluş devrimine götürmüştür. Geleneksel Türkiye solu-nun sosyalist anlayışları ise, kendilerini, Kürdistan'ı TC'ye bağlamamış ol halkaları haline getirmiştir. Bu temel yaklaşım farkı baştan beri sürüp gelmektedir.

PKK'yi salt bir ulusal kurtuluş hareketi olarak görmem yetersiz ola-

cağını ve onun sosyalist karakterini belirtirken Başkan Apo şunları söylemektedir: "... PKK gerçeğini ele alırken, ulusal kurtuluş savaşını ve ona dayatılan özel savaşla yetinmeyiz. Bu yetmezliğe düşmemek için PKK öncülüğünün içeride beklemek gerekiyor. Yeni dönemde zenginleşen bir içiği, dar milli sınırlara sığdırmakla ve yine diğer birçok ulusal kurtuluş örneğinde görüldüğü gibi günümüz devrimlerin bir tanesi haline gelmekle, onları karı bile başarı sağlanamayacağını görüyoruz. Dolayısıyla mevcut devrimci hareket, daha fazla sosyalistleşmek veya mevcut sosyalist deneyimlerden çıkarılacak dersler temelinde ve özellikle başarısızlığı yol açan nedenleri aşarak, yaşanabilir bir sosyalizmi hem ilde ve hem de uygulamada düzeyinde gerçekleştirmekle karşı karşıyadır. Sosyalizme böyle yaklaşımın açık olan ilkesi kadar, onun uygulamalı örneğini de temsil etmek gerektirir bilincindedir. PKK, bunun somutlanışını gösterme iddiası ve kararı kadar, bizzat bunu yaşamında gerçekleştirebilir."

"Bu geçen kısa tarihi süre içinde bile PKK'yi böylesine savaşkan kılan nedir diye bir soru sorulsa, herhalde bunun yanıtı, PKK'nın sosyalizme böyle iddialı bir giriş yapmış olmasındır. Daha o zaman kokusu her tarafa yayılan reel sosyalizme ve onun her türlü hastalıklarına geçit vermeyen, sosyalizme inanç duymak kadar bir bilim içi olduğuna hükmeden ve bunun bilincine dayanmayı bütün görevlerinin önüne koyan, bu konuda politik çıkarlara almayan ve ileskel yaklaşımı esas alan, yine sosyalizmi her türlü taktik gelişmenin önünde ele alan, bunda oldukça tutarlı kalabilen ve bunun için inancını, bilincini temiz tutan bir parti olmaya büyük önem gösteriyor PKK. Onun savaşsının ruhu, bu tutum oluyor. Halen eğer PKK'nın bu büyük kahramanlığına yol açan nedir denilirse, temelde aynı bu ruhtur ve bilincir diyeceğiz. Aynı zamanda bunu az çok yaşı tarzı haline getirmesidir. Bundan eminiz..." (Serxwebûn, sayı: 132)

PKK'yi Kürdistan ulusal sorununa ve böyle amansız bir ulusal kurtuluş savaşına yürütmeye götüren, onun sosyalizm anlayışını, sosyalist ideolojisini. Ve Kürdistan gerçeğinde sosyalist ideolojinin başka

yaşacağı bir iş de yoktur; tabii sosyalizmi adına her türlü sahtekarlık esas alınmıyorsa. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini sosyalizmden başka bir ideolojinin geliştirilmesi, onun büyük sorunlarını çözebilmesi ve zorluklarını göğüsleyebilmesi mümkün değildir. Unutmayalım, bu konuda din sömürgeçlikten yana kullanıldı, kapitalist milliyetçilik sömürgeçlikten yana kullanıldı, hatta reel sosyalizm bile sömürgeçlikten yana kullanıldı. Bu üç sistem de Kürdistan üzerinde inkar ve imha siyasetini esas aldı, Kürt ve Kürdistan adının tarihten silinmesi yönünde hizmet etti. Bütün bunları aşan ve tarihsel gerçeğe doğru yaklaşan PKK'nın sosyalizm anlayışını oldu. PKK'nın, sosyalizmin özünü doğru, temiz ve ileskel yaklaşımı bunu yarattı. Mevcut Kürdistan gerçeğinde ulusal sorunun çözümünü gündemleştiren PKK, kendi yapısında da sağlam bir sosyalist sekillenmeyi esas aldı. PKK öncülüğü ile, Kürdistan'da ulusal kurtuluş ve sosyalizm iç içe geçti. PKK, hiç kimsenin yanına bile yaklaşamadığı böyle zorlu bir sorunun çözümünü gündemleştirebilmek için, kendi içinde sosyalizmi sonuna kadar geliştirmek ve büyük bir militan gelişmeyi yaşamak durumunda kaldı. Hiçbir sosyalist partide görülmeyen bir militan dönüşümü, fedakarlık ve kolektivizmi kendi bünyesinde gerçekleştirdi. Bugün PKK, "gerçekleşen kişilikleri yeni suyla yıkayarak ve yine gerekirse ateş üstünde pişirmek pisliklerinden temizliyor ve kendi insanı böyle yaratmaya çalışıyor."

Onder Başkan Apo, PKK'nın kuruluşunun 12. yıldönümünde yaptığı konuşmada, "PKK'li olmak, her koşul altında yeniden doğuşlar yapabilmektir" diyor. Bu, PKK'nın sosyalizm anlayışının büyük yeniliği ve yaratıcı özelliği gösteriyor. Bugün dost-düşman herkes, bu hususları çok daha yoğun tartışıyor. "PKK'li nedir? Nasıl PKK'li olunur?" "PKK'lier böyle bir mücadeleyle ve savaş nasıl gerçekleştiriyorlar? Bu tür sorulara cevap bulmamaya çalışıyor. Herkes. Apocuğun ne olup ne olmadığını biraz daha yakından anlamak istiyor. Eğer bir tanım yapmak gerekirse, bize göre Apocucluk, tarihsel bir perspektifle gönel somut durum objektif tahliliyi yapmak ve insanlığın daha fazla özgürlüğe, eşitliğe, adalete ve kardeşliğe ulaşması için çıkarış ve ödünüz mücadele etmektir. Buradaki çıkarış yaklaşım en yüksek düzeydeki fedakarlığı ve kolektivizmi, ödünüz yaklaşım ise en büyük kararlılığı yarılmaktadır. Böyle bir kararlılık denileniyedir ki, çözmek için hiç kimsenin yaklaşamadığı, hatta herkesin bastırmaya çalıştığı bir sorunun çözümüne PKK yaklaşabilmektedir ve çözüm görevini üstlenebilmektedir. PKK militanındaki fedakarlık ise, ancak büyük ideolojinin, Hristiyanlığın, İslamiyetin, sosyalizmin ilk çıkışındaki mensuplarının durumulla kıyaslanabilir. PKK'nın şimdiye kadar yürüttüğü savaşta insanların katlını, devletlerin savaşta sürdüğü insanların durumundan bütünüyle farklıdır. PKK'nın yürüttüğü savaşta insanlar, hiçbir denetim ve yaptırım göçü yokken, tamamen gönüllü ve bilinci olarak katliamlardır. Böyle bir katilim ve bu temelde

Devamı 28. sayfa